

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 133 Subject Philosophy

Name of MSS तर्क संग्रह दीपिका

Author नीलकण्ठ मह

Period - Folios 78 (017 to 094)

Script Sanskrit Source Prithipal Singh

Missing Folios 001 to 016

133

Sanskrit

181.4

T187

(133-MS.)

एकस्मिन्नागरेऽणुरूपस्य प्र- चित्राऽवयवाः कपालिकारूपा ये वा

प्रभाप्रसारणं गीकारादिति चेन्न तथा सति कायबृहत्स्य लेख्यद्विषाद-
रानुपपत्तेरिति दिक् मनसंयोगाद्यंति व्याप्तिवारकं द्विपत्त्वघटितमूलोक्त-
क्षणं येन यालघुलक्षणमाह स्पर्शरहितत्वे सतीति एकैकं मनः निसर्वा-
त्मना मेकस्य मनसः स्वीकारे एकस्य ज्ञानदशायामपरस्य तदनुपपत्तिस्त-
स्याणुत्वेन सकलेंद्रियैरेकदा संयोगाभावादिति भावः विभ्विति तथा च त-
स्य परममहत्परिमाणवत्त्वेन पूर्वोक्तदोषानवकाशः अभावादिति विभु-
द्वयसंयोगान्तभ्युपगमादिति भावः ज्ञानानुत्पत्तीति भावकार्यस्यासमा-
वापिकारणजन्यत्वनियमादिति भावः विभुद्वयसंयोगोऽस्त्विति तस्य नित्य- गो

विभोक्तिरभावादिति
भावः २ =

प्र० त०
दी० १८

नोक्तनियमभंगः १=

त्वेनांसमवाधिकारुणाक्रियाद्यसर्वेपिनक्षतिरितिभावः मात्रपदमिति यद्यपि रूपस्याऽऽत्मादिनापि
पिचत्तुर्मात्रगाद्यचत्तुरितरागाद्यत्वेसतिचत्तुर्गाद्यत्वेतच्चरूपेनसम्भवति न गाद्यत्वादितिभावः २=
थापि त्विन्द्रियागाद्यत्वेसतिचत्तुर्गाद्यत्वेतदितिध्येयं गुणपदमिति नचैव
मपिप्रभाभित्तिसंयोगेऽतिव्याप्तिरितिवाच्यं त्वरागाद्यचत्तुर्गाद्यगुणविभा
जैकधर्मवत्वपर्यवसानेनादोषात् अतएव नपरमाणुरूपादावव्याप्तिरिति
बोध्यं समुदायएवेति एवकारेणातिरिक्तचित्ररूपव्यवच्छेदः व्याप्यवृत्तित्वे
ति देशिकव्याप्यवृत्तित्वेत्यर्थः इदमुपलक्षणां एकैकचित्ररूपस्थलेऽ
रूपाणामेकैकतत्तत्प्रागभावादित्यलेचानेकप्रागभावादीनांकल

प्रभात्वसादायप्रभायामति
व्याप्तिवारणायगुणविभा
जकैति ११=

विषयतासंबंधेनेति शेषः २=

चित्रावयवाः कपालिकारूपायेकांशेति सम्पत्तयश्च चित्रकपालिकारूपायेकांशेति सम्पत्तयश्च

नेकरूपेषु चित्रश्रुत्याकारकप्रतीतिविषयत्वकल्पनेन च गौरवमिति रूपरहित
त्वेनेति समवायेनेत्यादिः प्रसंगादिति द्रव्यचाक्षुषेप्रतिसमवायेनैव रूपस्य
कारणात्वादिति भावः रूपवत्समवेतत्वे स्वाश्रयसमवेतत्वसंबंधेन रूपे
प्रत्यक्षत्वप्रयोजकमिति प्रत्यक्षविषयत्वप्रयोजकमस्त्वित्यर्थः गौरवादि
ति साक्षात्संबंधेन कारणात्वायेत्यप्यगौरवादित्यर्थः चित्रावयवककपा
लैरारब्धघटस्य चाक्षुषत्वानुरोधेन स्वसमवायिसमवेतसमवेतसम
वेतत्वसंबंधेनैव रूपस्य तत्प्रयोजकत्वमंगीकर्तव्यं एवं च त्रुटे आक्षुषानु
पपत्तिरपि द्रष्टव्या प्रत्यक्षांनुपपत्तेरिति एतेन चित्ररूपवच्चित्ररूपोपि सिद्धि
दिति शंका निरस्ता द्रव्यलौकिकरासनस्याप्रसिद्ध्या तदनुपपत्त्यभावे

संकपालिकावयवरूपे तत्समवायिकपालिकावयवतत्समवेतः कपालिकावयवसमवेतः कपालेन तत्समवेतत्वं घटस्य संबंधेन ॥ ४ =

त० ॥ दी०

प्र० ११५

आदित्यरूपं तरोत्पत्तिपरिग्रहः ॥४॥

नचित्ररसासिद्धेरितिसंक्षेपः रसत्वइति रसनागाद्यगुणविभाजकोपाधि
मत्वेतात्पर्यं एवं गंधलक्षणोपि मात्रपदमिति चक्षुरगाद्यत्वकिंद्रियगाद्य
गुणविभाजकोपाधिमत्वमिति फलितोर्थः परमाणुष्वेवपाकइति पर
माणुष्वेव सर्वरूपपरावृत्त्यादिजनकतेजसंयोगइत्यर्थः एवकारवावच्छे
द्यं स्फुटयति नह्यणुकाविति आमपाकनिक्षिप्तेद्यटेइति द्यटे आमपा
कनिक्षिप्ते सति श्यामद्यटनाशे परमाणुषु रूपं तरोत्पत्तावित्यन्वयः तत्र
परमाणुरूपे अवयविनिपाकाने गौकारादाह कारणरूपमिति परमा
णुष्वेवपाकं वदतां वैशेषिकाणामयमाशयः वेगातिशयवेगवता तेज
सा परमाणूनामभिधातसंयोगो सत्यवश्यं तेषु क्रिया जायते ततो विभा

११५

अवयवनधिकारेण १ =

गस्तत आरंभकसंयोगनाशोसत्यवश्यं पावर्द्धवयविनाशस्ततः स्वतंत्रेषु परमाणु १
रूपान्तरोत्पत्तौ पुनरदृष्टादिघटितसामग्रीवशात्परमाणुक्रियाविभागादिक्र २
मेण यथास्थितमहावयवविषयं तस्यैतत्तिः अवयवित्वं पिपाकेवदत्तानै
पाधिकानां त्वयमौ शयः तेजसा परमाणूनामभिधातसंयोगे पितस्य नि
यमत आरंभकसंयोगप्रतिहं द्विविभागजनकक्रियाजनकत्वेमानाभावे
नां वयवित्वं पिपाकस्वीकार उचितः अतएव सोपे घटइति प्रत्यभिज्ञासंग
च्छते अतएव वयविनाशाद्यकल्पनेन लाघवे चेति न चावयविरूपे प्रत्य
वयवरूपस्य तन्नाशं प्रत्याश्रयनाशस्य हेतुतायां व्यभिचारइति वाच्यं १
कार्यतावच्छेदककोटौ वैजात्यनिवेशेन व्यभिचारवारणा संभवात् जला १

नाशक ५ =

अवयविरूपनाशप्रति २

वैजात्यं च पाकाजन्यत्वे
गद्यम् ॥ =

विजोतीयरूपोत्पत्तिप्रति अवयवरूपमसंभवादिकारणम्
विजोतीयरूपमाश्रयताश्रयनाशहेतुः ॥ १ =

Digitized by eGangotri Vaidika Bharara Initiative

त० दी०

प्र० २०

जलादी० = द्विः १

दावित्यर्थ इति पद्यपिरूपादिचतुष्टयं जैलेकाधिते तथापि यथायोगमन्वये ।
तात्पर्यं उद्भूतत्वमिति उद्भूतत्वे जातिः न च शुक्लत्वादिना सांकर्यं गुणसांकर्यं गुणेषु सांकर्यं म२ =
क३ यं न बाधमिति न वीनमतां मिषा यको यंगं यः इति न दोषः केचित्तु शुक्लत्वा
दिभ्यामप्युद्भूतत्वं नाना तत्तदभावकृदवत्वमेवोद्भूतत्वमित्याहुः मूले द्वि त४
त्वादिकं तु सर्वत्रा नित्यमेवेति हेतुमूलापेक्षा बुद्धिनाशेन द्वित्वेनाशादि । द्वि
ति भावः परिमाणस्य गुणिवोधकशब्दैर्विभजनं संगतं मतोदीधिका
यो भावप्रधान इति असाधारणोतीति कालादेः साधारणकारणात्वे
न तत्र नातिव्याप्तिरिति भावः स्वात्मताभावेति स्वप्रतियोगित्वस्वसामा
नाधिकरणयोभयसंबन्धेनाभावत्वमिति तु निष्कर्षः संयोगताशक३ व१

२०

संयोगनाशकपदनिवेशेऽपि १=

प्रतियोगितासम्बन्धेन नाशप्रतितादात्म्येन प्रतियोगिनः कारणात्वम् १=

संयोगस्य सनाशप्रति
तादात्म्येन कारणात्वा
न दोषः १=

तीति न च तथापि संयोगोऽतिव्याप्तिस्तस्य प्रतियोगिविधेयानाशप्रतिकारणात्वा
दिति वाच्यं प्रतियोगितासंबन्धानवच्छिन्ननाशानिष्टजन्यतानिरूपितजन
कत्वविवक्षणेनादोषादितिकेचित् परेतु संयोगनाशात्वावच्छिन्ननिरूपि
तसमवायावच्छिन्नकारणात्वमिति निष्कर्षः एतज्ज्ञात्यर्थमाह कंगुणा
पदमित्याहुः विभागइति अपरमप्यव्याप्यवृत्तिरिति बोध्यं आद्येतीति
आद्यत्वमिह स्वसमानाधिकरणपतनप्रतियोगिकध्वंसासमानका
लिकत्वं द्वितीयपतनादीनां प्राथमिकपतनध्वंससमानकालिकत्वा
न्निरासइति भावः तदाहेति नैमित्तिकमाहेत्यर्थः चिंड़ीभावेति चिंड़ीभा

समवायेन विभागस्य संयो
गनाशप्रतिकारणात्वमि
ति तात्पर्यमाह कम् ४=

ती १

द्वितीयादिपतन ३=

ते० दी०

प० २१

वः संयोगविशेषः मेरीदुसंयोगजन्यइति आद्योऽसमवायिकारणं भेष्या
काशयोस्संयोगः निमित्तकारणंतु मेरीदुसंयोगः द्वितीयेवंशदलोकाश
विभागोऽसमवायिकारणं दलद्वयविभागो निमित्तकारणं तृतीयेतुपू
र्वपूर्वशब्दः असमवायिकारणं यवनादिनिमित्तकारणमिति विवेकः ।
जानामीत्यादि ज्ञानत्वमात्रे लक्षणं जानामीत्यनुव्यवसायगाम्यत्वे तु
ज्ञानत्वस्य प्रमाणसिद्धत्वसूचनाय तथाहि घटं जानामीत्याद्यनुगता
नुव्यवसायस्यानुगतधर्ममंतरानुपपन्नत्वेन तस्य स्वीकर्तव्यतया ला
घवाज्जातित्वसिद्धिः इत्येवमले सर्वव्यवहारहेतुरितिवुद्धेः स्वरूपकथ
नमिति भावः संस्कारस्य त्रिविधत्वादाह भावनाख्यइति प्रत्यभिज्ञा ।

तथाचतद्विषय

यामतिव्याप्तिरिति सोऽप्यं देवदत्तश्चाद्याकारकप्रत्यभिज्ञायोत्तरे देशकाल
 दृष्टित्वरूपतत्ता संस्कारजन्यत्वस्य सत्त्वेन तत्रातिव्याप्तिरिति भावः सात्रे
 तीति यद्यपि संस्कारमात्रजन्यत्वं संस्कारेतरां जन्यत्वे सति संस्का
 रजन्यत्वं तच्च स्मृतावं संभवितत्र संस्कारेतरां त्मादिजन्यत्वसत्त्वात् ॥ स्मृती ४=

यापि चक्षुराद्यं जन्यत्वे सति संस्कारजन्यत्वे तात्पर्यमवसेपम् ॥
 मूले तद्वद्वतितत्प्रकारकोऽनुभव इति सप्तम्यर्थः विशेष्यत्वमाश्रयं निरूपकतासंबंधाव
 तां संबंधेनां अनुभवान्वपितथाचतद्वद्विशेष्यकतत्प्रकारकां अनुभवत्वं यथा चिन्नाश्रयतेत्यर्थः
 र्थानुभवलक्षणं तत्पदार्थः प्रकारः तद्वत्त्वं प्रकारतावच्छेदकसंबंधेन ३=
 निरूपका अनुभवत्वमितिलक्षणं पर्यावसितम् ॥ २=

४०२२

॥ उक्तलक्षणविवक्षणेच्चर= रजतत्ववत्प्रयुक्तिविशेषकरजतत्वप्रकारकासुभवस्यकालिकसंबंधेनसत्वात्॥

न। ग्राह्यं तेन कालिकसंबंधे शुक्लादौ रजतत्वसत्त्वेऽपि इदं रजतमिति भ्रमेनाति
व्याप्तिः न च तथापि रंगत्वेन रजतावगाहिनि रजतत्वेन च रंगावगाहिनि
इमे रंगरजते इत्याकारकसमूहात् नवनभ्रमे ॥ तिव्याप्तिस्तत्र रंगविशो
ष्यकत्वरंगत्वप्रकारकत्वयोरजतविशेष्यकत्वरजतत्वप्रकारकत्व
योऽसत्त्वादिति वाच्यं तद्वद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारकत्वविशि
ष्टानुभवत्वरूपार्थविवक्षणेनादौ घातं तथाहि ययोर्विषयतयो
निरूप्यनिरूपकभावस्तन्निरूपितविषयितयोरेवावच्छेद्यावच्छेद
कभाव इति सिद्धांतः दर्शितभ्रमे रंगत्वप्रकारतायोरंगविशेष्यता

निरूपकभावस्तदृशविषयतानिरूपितयोर्ज्ञाननिष्ठयोर्घटत्वप्रकारकत्वघटत्ववद्विशेष्यकत्वयोर्घटत्ववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्न

२२

भूतलवानघरुति
प्रतीत्यमावाहितिभा
वः ३-

निरूपितत्वस्परजतत्वप्रकारतायांचरजतविशेष्यतानिरूपितत्वस्या
सत्त्वेनरंगविशेष्यकत्वावच्छिन्नरंगत्वप्रकारकत्वरजतविशेष्यक
त्वावच्छिन्नरजतत्वप्रकारकत्वयोरर्मावान्नातिव्याप्तिः स्मृतिव्यावृ
त्तयेऽनुभवत्वनिवेशः एतत्फलमनुपदंस्फुटीभविष्यति ननुत
द्वतीत्यस्यतदधिकरणाश्रयार्थकतया घटेघटत्वमितिप्रमाया
संख्याप्तिः आधेयतायाः वृत्त्यांनियामकतया तेनसंबंधेनघट
रूपप्रकाराधिकरणप्रसिद्धेरित्याशयेनशंकते ननुघटेघ
टत्वमितीति तद्वतीत्यस्यतत्संबंधिनीत्यर्थः एवंचघटत्वस्यापि

न० दी०
प्र० २३

घटसंबंधितयातादृशप्रमायामांधेयतयाघटसंबंधिघटत्वविशेष्य
कत्वावच्छिन्नघटप्रकारकत्वस्य सञ्जावान्नायाप्तिरितिसमाधत्ते ।
यत्रेति यथार्थानुभवावेति एवकारेण यथार्थस्मृतिवच्छेदः
यथार्थज्ञानमात्रस्य प्रमात्वे स्मृतिकरणस्य प्रमाणांतरापत्तेरिति
अतिव्याप्तिरिति संयोगाभाववतिसंयोगप्रकारकत्वसत्त्वादि
तिभावः यदवच्छेदेनेति यदवच्छेदेन यत्संबंधावच्छिन्नप्रतिपोगि
ताकयदभावस्तदवच्छेदेन तेन संबन्धेन तत्प्रकारकांनुभवस्य
विवक्षितत्वादित्यर्थः संयोगाभावावच्छेदेनेति संयोगाभावा
वच्छेदकावच्छेदेनेत्यर्थः संयोगावच्छेदेन संयोगावच्छेदकावच्छेदेन

अनुभवस्य ४=

सत्तावच्छेदेनेत्य
र्थः २=

शाखावच्छेदेनेत्यर्थः ॥२=

२३

प्रकार३=

प्रकारतावच्छेदकः संव
धोऽविवक्षितः ॥३॥

संयोगसंबंधस्येति समवायसंबंधेन संयोगस्येत्यर्थः अत्रैदमंबधेये इदमंबध्याप्य
वृत्तिसंयोगादिप्रकारकभूमानुरोधेन व्याप्यवृत्तिरजतत्वादिप्रकारकभूमलक्ष
णांतु तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकतैदमाववान् यस्तद्विशेष्यकत्वा
वच्छिन्नतत्संबंधावच्छिन्नतत्प्रकाकत्वविशिष्टानुभवत्वेन प्रतियोगिता ॥ रता ४
योप्रकारतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नत्वनिवेशात् पर्वतो वह्निमानि
तिप्रमायां समवायावच्छिन्नवद्भाववत्पर्वतविशेष्यत्वसत्वेऽपि नाति ॥ क ३
कान्तिः विशेष्यत्वप्रकारं त्वयोरवच्छेद्यावच्छेदकभावविवक्षणेन ॥
स्मेरं गरजत इत्याकारकप्रमायां रंगत्वाद्यभाववद्भजतादिविशेष्यकत्व ॥

विशेष्यकत्वप्रकारकत्वयोः ॥२॥

त० टी०

प० २४

इदं प्राचीनमभिप्रायेण व्यापारस्यैव कारणात्वादि नवीनमते तु चक्षुरादावतिव्याप्तिर्यापारशून्यात्त्वपदप्रत्ययेणानिरसनीयेत्यपि बोध्यम् ॥२॥

विभागरूपेण ३४

रंगत्वादिप्रकारकत्वयोः सत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिरित्यलमिति विसृजेत् प्रसंगा-
दिति स्मृतस्योपेक्षानहत्त्वं प्रसंगात्समाहित्यर्थः सामान्यतो वगतस्यै-
व विशेषरूपेण प्रतिपादनं संभवतीति सामान्यत्वत्वात् स्फुटयति प्रमा-
याः करणं प्रमाणमिति असाधारणोतीति द्विकालादृष्टादेः कार्यत्वा-
वच्छिन्नं प्रत्येव कारणात्वात् अनुभवत्वव्याप्यधर्मावच्छिन्नप्रमावृत्तिका-
यं नानिरूपितकारणात्वरूपप्रमासाधारणकारणात्त्वस्य तत्रासत्त्वान्ना-
तिव्याप्तिः व्यापारवत्त्वे सतीत्यपि वक्तव्यमंतश्च संयोगादौ नातिव्या-
प्तिः श्रोत्रमनस्संयोगः शब्दो वा व्यापारः संभवत्येवेति न श्रोत्रे द्वियेक-

त्वत्तरूपेण २=

प्रत्यक्षत्वाऽनुमिति-
त्वादिः ५=

कालादौ ३=

समवायस्य नित्यत्वेन शब्दप्रत्यक्षे व्यापारत्वा संभवादाह श्रोत्रमनस्संयोग इति ॥१॥

२४

चक्षुसंयोगाद्यसत्त्वदशायां १ त्रुति

स्वित्वावत्तामग्नीसत्वेतिशेषः तेनचक्षुरादिविलंबात्वात्तदाद्यनन्तरादेपिनचक्षुरादावतिव्याप्तिः १ =
अनुसितिकारणं च ४ =

रालक्षणां व्याप्तिरिति वदन्ति यद्विलंबात्प्रकृतकार्यानुत्पादस्तत्कारणत्वस्यासा
धारणात्वात्प्रकृतया कालादिषु तादृशकारणत्वाभावात्तातिव्याप्तिः व्यापारत्वे
नामिमतेन्द्रियसंयोगादिकमेव कारणं एतच्चलिंगपरामर्शानुमानमिति मूल एव स्प
ष्टीभविष्यति अतएवमणिकारेण्युक्तं तच्चलिंगपरामर्श इति ग्रंथेनेति न व्याः अ
धिकारस्मदीयमणिप्रभायामनुसंधेयम् नियतेतीति नियतत्वं हि व्यापकत्वं
तच्चाममादेन संभवतीति तत्र न घटकारणात्तातिप्रसक्तिरिति भावः पूर्ववृत्तीति
स्वरापकत्वस्य स्वस्मिन्मात्वेपि स्वपूर्वकालवृत्तित्वस्यासत्वेनातिप्रसंग इति भावः न २१
कर्षतावच्छेदकसंबन्धेन कार्याधिकरणो कार्याव्यवहितप्राक्क्षणावच्छेदेन विद्यमान

एवमेव ६ =

त० टी०
प्र० २५

नां तांताभावप्रतिपत्तिरिति तांताभाववच्छेदकतद्वैवर्त्येन तेन रूपेण कारणत्वमिति समुदि-
ता टी० बोध्यः कारणं स्यादिति तस्य निमित्तपूर्ववृत्तित्वादिति भावः निबन्धांतरेष्व-
न्यथा सिद्धेः पंचविधत्वेऽपि मणिकारमतांभिः प्रायेणाहं त्रिविधेति येन सहै-
वेत्यादि येन तेन तांतासहैव यस्य तेन रूपस्य यं पटं प्रति पूर्ववृत्तित्वमवगम्यते ते-
यं पटं प्रति तं तेन रूपं तेन तेन तांता न्यथा सिद्धमिति अर्थः अत्र सहितत्वमेकज्ञानविष-
यत्वं बोध्यं तेन रूपस्य पटपूर्ववृत्तित्वज्ञानेऽनतिप्रसक्तं तेन रूपत्वेनैव विषयता-
वाचा तथा च तेन रूपमन्यथा सिद्धं एवं तेन रूपस्य पूर्ववृत्तित्वज्ञानमपि तेन विष-
यकमेवेति तदर्थं न्यथा सिद्धमिति भावः येनेत्यस्य स्वतंत्रां न्ययव्यतिरेकशालिने-

तेन रूपं पटपूर्ववृत्तिरिति
कारकज्ञानविषयतातन्त्र-
रूपस्य वाचा इत्युक्तं
॥ ३ ॥

२५

स्वतंत्रान्वयमतिरेकशून्येन १=

तत्तुल्यादि ३=

शब्दसमवायिकारणत्वरूपाकाशत्वेनाकाशस्य पदं प्रति सर्वव्यतिरेकशून्यमात्रेण ४=

ति यस्यैतत्पच स्वतंत्रान्वयमतिरेकशून्यस्येति विशेषांगबोधं तेन न तेनैव भूतेन तेन सहस्येन १= तुल्येन तेन तेनैव न्यायासिद्धिः न वा तेन संयोगस्य तेन न सहान्यथा सिद्धिरिति संक्षेपः तथा भूतेनैव न्युच्यते २= इतरान्वयमतिरेकप्रयुक्तान्वयमतिरेकशालियं तदन्यथा सिद्धमिति तु परे शा १ तपरे इत्यनेनास्वरसः द्वे प्रतीति आकाशत्वे हि शब्दसमवायिकारणत्वे तथा च शब्दकारणसंग्रहीत्वा सत्त्वी जेतुं तस्यो गान्ध्यान्वयमतिरेकप्र युक्तान्वयमतिरेकशालि तत्त्वादेरन्यथा सिद्धाप तिरिति ३= आकाशस्याकाशत्वेन घटपृथ्वीत्वं गृहीतुं मंशकमित्यां काशोऽन्यथा सिद्ध इत्यर्थः अन्यत्र क्लृप्तेति अथाकजस्थले गंधं प्रति क्लृप्तनियतपूर्ववर्तिना गंधप्रागभावेनैव पाकजस्थले पित्तं समवे रूपप्रागभावोऽन्यथा सिद्ध इत्यर्थः अथैवं नियतपदं व्यर्थमनियतरासभादेस्तृतीया न्यथा सिद्धत्वेन सत्यं तेनैव वा

सहस्येन १=

तथा भूतेनैव न्युच्यते २=

तपरे इत्यनेनास्वरसः

सत्त्वी जेतुं तस्यो

गान्ध्यान्वयमतिरेकप्र

युक्तान्वयमतिरेकशालि

तत्त्वादेरन्यथा सिद्धाप

तिरिति ३=

त० दी०

प्र० पदं

अनेनैव सर्वेषां संग्रहसंभवादिति भावः ३=

रागसंभवा दिति चेन्न घटसामान्यं प्रत्यन्यथा सिद्धिर्न संभवात् अन्यत्र घटमिन्ने पटादौ
क्लृप्तपूर्ववर्तिनसंत्वादितो घटोत्पत्त्यसंभवादिति नवीनाः पुनरेवमाहुः लघुनियतस्य
वर्तिन एव कार्यसंभवे तद्भिन्नमन्यथा सिद्धमित्येकमेवान्यथा सिद्धत्वं लघुत्वे च
पारीरकतस्य स्थिति कृतं संवेद्य कृतं च तत्र प्रथममनेकद्रव्यसंभवे तत्त्वापेक्षया
महत्त्वे द्वितीयं गंधं प्रति रूपप्रागभावापेक्षया गंधप्रागभावे गंधस्य प्रति
योगिन उपस्थितत्वेन शीघ्रं तदुपस्थितेः तृतीयं दंतुत्वदेडरूपाद्यपेक्षया दंडा
दौ स्वाश्रयदेडसंयोगादिरूपपरंपराया गुरुत्वात् एवं चेत्तावतैव निर्वीहेऽन्यथा
सिद्धिस्त्रिधा पंचधा चेति प्रपंचो व्युत्पत्तिर्वैचित्र्याप न च नियतेति पदं व्यर्थं रास
भादेरन्यथा सिद्धत्वेनैव वारणादिति वाच्यं यत अन्यथा सिद्धत्वं स्यानुगतस्य दुः

एकविधान्यथा सिद्ध
त्वस्तीकारे कारणान्
त्वेन नियतपदं व्यर्थ
= २ =

॥ उक्तलक्षणस्य सर्वत्रानुगतत्वे च ३=

२६

वंचनतपापत्रपत्रप्रामाणिकानामन्त्यासिद्धत्वव्यवहारस्तत्र द्योदकूटनिवेशनीये लघु
 नियतेत्यादिकं तु भेदप्रतियोगितत्तद्यक्तिपरिचायकमित्येव तत्रानियतानेतरासमा
 दीनामैकेन नियतत्वविशेषणो नैव वारणात्तत्र द्योदकूटनिवेशो गौरवे नियतानां
 दंडत्वादीनां त्वनापत्त्यात्तत्र द्योदकत्वे निवेशनीयमित्यभि संधिरिति यस्मिन्सम
 वेतमित्यर्थ इति यद्वर्मावच्छिन्नं यद्वर्मावच्छिन्ने समवाये नोत्पद्यते तद्वर्मावच्छि १ यद्वत्त्वादिधर्म ४ =
 न्नप्रतितद्वर्मावच्छिन्नं समवायिकारणमिति परमार्थः कारणो न पटेनेति स्वकार्यं २ असमवायिकारण ३ =
 समवायिकारणो न पटेनेत्यर्थः स्वे तत्तुरूपं यदादिकं प्रतितुरीतंतु संयोगादीनाम
 समवायिकारणात्त्ववारणात्तत्र दसमवायिकारणालक्षणे तत्तद्विन्नत्वे देय १

यद्वत्त्वादिधर्मः

कपालत्वादिधर्मः
३ =

निर्विषयकज्ञानस्याप्रसिद्धत्वात्त्रिविकल्पकज्ञानस्यैव

मिति दिक् ननु तृतीयविषयतानिरूपकस्य निर्विकल्पकज्ञानस्य निरूपकतासंबन्धेन
प्रकारताशून्यत्वमिव विशेष्यताशून्यत्वं संसर्गताशून्यत्वं चलक्षणां संभवति विनिग
मनाविरहादित्यतो लक्षणत्रयं प्रदर्शयति विशेष्येति विशेष्यत्वादिविधया विशेष्या
द्यनवगाहिज्ञानमित्यर्थः तथा च ज्ञानत्वघटितं विशेष्यताशून्यत्वं विशेष्यताशू
न्यत्वं संसर्गताशून्यत्वं चेति लक्षणत्रयं पर्यवसितमिति भावः केचित्तु ननु निष्प्रका
रकत्वं प्रकारताशून्यत्वं प्रकारता च भासमानं वैशिष्ट्यप्रतियोगित्वं संसर्गावच्छि
न्नविषयतेति यावत् तथा च संसर्गां नवगाहिज्ञानत्वमेव संसर्गताशून्यज्ञानत्वमे
व बालक्षणाभासोलाघवादित्यतस्तथैव मूलार्थमाह विशेष्योत्याहुस्तच्चित्तं सिद्धं
ते संसर्गतायाश्च प्रकारताया अपि विलक्षणाविषयतां तत्कत्वेन निष्प्रकारकज्ञा

तथाचमैरवे३=

मासमानवैशिष्ट्यप्रतिपोगित्वरूपप्रकारत्वस्य ॥
 भूतले घटस्यादौ भूतलेऽभावेनाद्याप्तेरिति भावः २ =

ਜੀ ੨

२७

१ इन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाविषयतया विषयतासम्बन्धेन स्वप्रत्यक्षप्रतितादा
त्म्येन निर्विकल्पकस्य प्रतिबंधकत्वादिति भावः २ =

न त्वरूपलक्षणो गौरवानवकाशादिति दिक् निर्विकल्पकस्या तीन्द्रियतया तत्र प्रत्यक्षप्रमा
णा संभवादनुमानं प्रमाणापत्ति गौरितेति विशिष्टज्ञानत्वादिति विशिष्टबुद्धिप्रतिवि
शेषज्ञानानस्य कारणात्वात्ता प्रयोजकत्वशङ्केति भावः अनवस्थाप्रसंगादिति सवि
कल्पकस्य विशिष्टबुद्धित्वेन विशेषज्ञानजन्यत्वनिषेधादिति भावः विशेषणावि
शेष्यसंबन्धावगाहीति अत्राप्युक्तरीत्या लक्षणात्रयं बोध्यम् मन इन्द्रियेणेति सं
युज्यत इत्यनेनात्वयः एवमपि आत्मप्रत्यक्षसंगहस्तु आत्मा मनसा संयुज्यते
ततः प्रत्यक्षज्ञानमुत्पद्यते इति योजनान्तरेण कथं श्रोत्रसंबन्ध इति न च श्रोत्रस्य न
भोरूपत्वेन तत्समवायोदूरस्थशब्देऽप्यक्षत इति शङ्क्यम् अतिप्रसंगमंगायकणीवि

दूरस्थशब्दप्रत्यक्षापत्तिः २ =

त० दी०
प्र० २८

वरावच्छिन्ननभोनयोगिकत्वविशिष्टसमवायस्यैव प्रत्यक्षहेतुत्वांगीकारेणातादृशसंब
धस्यदूरस्य शब्देऽभावादिति भावः प्रथमं तमेरीदं संयोगेन नभसि शब्दोत्पद्यते ते
न शब्दास्तैश्च पुनः शब्दादित्येवंक्रमेणानिखिलदिगंबल्लेदेन शब्दोत्पत्तेरंगीकरणीयतया
तदंशोपिसाम्यनिर्वाहायाह कदंवेति द्रष्टव्यमिति अत्रेदमवधेयम् विशेषणातानां संपु
क्तविशेषणातात्वादिरूपेणाबहुविधत्वेऽपि विशेषणातात्वेनैव परिगणानान्न षड्विधत्व
हानिः न चैवं समवायत्वेनैव संपुक्तसमवायादीनामनुगमः कुतो न कृत इति वाच्यं स्वतंत्रे
ष्वस्येत्यादिन्यायां नुसरणो नादोषादिति एतेनाभावप्रमाया विशेष्य विशेषणभावसा
न्निकर्षजन्यत्वप्रदर्शनेन प्रमाणांतरत्वं प्रत्यक्षाद्यतिरिक्तप्रमाणात्वं न त्वं पलब्धोः न

६ ॥ ६ ६ ६

२८

अमेतेतिशेषः१=

प्रमात्मिकेतिशेषः१=

प्रमाणान्तरत्वाङ्गीकारेद्यतोपलब्धिदशायां तदभावप्रत्यक्षापत्तिः सममतेतु अ मट१=
नुपलब्ध्यात्मकप्रमाणान्तराभावान्नापत्तिरिति भाट्टाणां कोपरिजिहीर्षुर्योग्य
नुपलब्धेरिन्द्रियसहकारितामात्रेणैव निर्वह्ये अतिरिक्तप्रमाणात्वमसंभवीत्या १
ह पद्यत्रेत्यादिना अत्र चक्षुःसंयोगादिमद्भूतले तर्कस्यापादकाभावसा १
धकविपर्ययप्रतियोग्यापाद्यकत्वरूपं विपर्ययेतत्कोटीपर्यवसायित्वं दर्शय १ तत्कोटीति आपादका
ति दर्शनाभावान्नास्तीति तद्दर्शनाभावात्तन्नास्तीत्यर्थः तर्कितेत्यादि तर्कितेति भावकोटीत्यर्थः ३=
यादिताप्रतियोगिनो घटादेः सत्वस्य सत्वप्रसक्तेर्विरोधनीया उपलब्धिसा १

स्वाजन्यत्वेति सत्तन्म
जनकत्वं सहकारित्वम

आपाद्याभावः ३=

त० दी०

प्र० २५

अत्राद्याऽऽहार्यघटोपलम्भेति घटा
भावप्रत्यक्षाद्यप्यतिस्फादिति भावः १०

तृतीयो गतिकोऽभावोऽनुपलब्धिसहकृतेनेत्यर्थः विरोधित्वविशेषाणां सुपलब्धेरना।
हार्यत्वसूचनाय प्रतियोगिसत्त्वापादनापादितोपलम्भप्रतियोगिकत्वरूपयोग्यता
विशिष्टानुपलब्धिसहकृतेनेति परमार्थः आलोकसंयोगाद्युपलब्धदशायां यद्यत्र।
घटः स्यात्तर्हि उपलब्धेतेत्यापादनासंभवेन योग्यानुपलब्ध्यभावान्न तत्र घटाभावः।
प्रत्यक्षमिति संक्षेपः केचित्तु तर्कितेत्यादि तर्कितमपि रोपितं यत्प्रतियोगिसत्त्वं त।
विरोधनीयाऽनुपलब्धिसहकृतेनेत्यर्थः एतावता प्रतियोगिसत्त्वरूपकार।
णाभावप्रयोज्य उपलब्ध्यभावः अभावप्रत्यक्षकारणाननुत्तरकारणाविरहप्र
योज्य उपलब्ध्यभाव इति सूचितमत एवांधकारे उपलम्भाभावसत्त्वेऽपि न घटा

२५

भावप्रत्यक्षमित्याहुः नन्वभावप्रमायासिन्द्रियस्पर्शकरणात्त्वमनुपलब्धेः सहकारित्वंचत्वं नैवाधिकेन १=
 या कल्पनीयं तदपेक्षयाऽनुपलब्धेः रावकरणात्त्वकल्पनं वरमित्याशंका भावाधिक
 रागभूतलप्रत्यक्षे इन्द्रियस्यावश्यमपेक्षणीयतया लुप्तेनैवेन्द्रियकरणात्वेनाभा
 वप्रत्यक्षौपपत्तावनुपलब्धेर्विजातीयप्रमितिकरणात्त्वकल्पनमप्युक्तमित्याह १
 अधिकरणोति ननु विशेष्यविशेषणभावाख्यः संबंधोतिरिक्तः कल्पनीयत्व १
 येत्यत आह विशेष्यविशेषणभावइति अत्रैवं बोध्यं प्रत्यक्षे द्विविधं लौकिकं सलौ
 किकं चेति लौकिकत्वं विषयिताविशेषः लौकिके षोढासंनिर्गमः कारणां अलौ १ जन्मे १=
 लौकिकसन्निकर्षजन्मज्ञानेऽसंभवादाह लौकिकत्वं चेति १=
 ॥ लौकिकसन्निकर्षजन्मज्ञानेऽसंभवादाह लौकिकत्वं चेति १=
 लौकिकसन्निकर्षजन्मज्ञानेऽसंभवादाह लौकिकत्वं चेति १=

त० दी०

प्र० ३०

किं केन सामान्यलक्षणो ज्ञानलक्षणो योगजधर्मश्चेति त्रिविधप्रत्यासत्तिः तत्र सामान्य
लक्षणगधूमत्वादिरूपात् ज्ञानरूपावासामान्यलक्षणं स्वरूपं विषयो वा यस्येति व्युत्प
त्तेः सा चांशयागां निर्विलधूमादीनामलौकिकप्रत्यक्षे उपपुज्यतेऽतीतानागतध
धूमादिषु चक्षुसंयोगादेरसंभवात् इन्द्रियाणामसन्निकृष्टानां प्रत्यक्षां जनकत्वात् ज्ञा
नलक्षणगतसुरभिर्वेदनमिति चाक्षुषोपनीतमाने सौरभेण चक्षुषोयोगसन्निकर्षा
संभवात् एवं योगिनां देशकालविप्रकृष्टपदार्थप्रत्यक्षे योगजधर्मः प्रत्यासत्तिरिति संक्षे
पः ॥६॥ इति तर्कसंग्रहदीपिका प्रकाशे भगवद्वर्णिते प्रत्यक्षपरिच्छेदः ॥६॥ ॥ अनु १
मानं लक्ष्यतीति प्रत्यक्षोपजीवकत्वसंगत्यानुमानेनिरूपयति इत्यर्थः परामर्शे

आणसंयुक्तसमलपक्षे
वगंधगृहे योग्यत्वादि
भावः ३२

आनन्यार्थमिधा
नप्रयोजकः संबंधः
संगतिः १२

प्रत्यक्षनिष्ठापजीवकत्वानिरूपितोपजीवकत्वसंगत्येत्यर्थः १२

कारणात् = कार्यत्व =

हे कोचिन्मते विपरीतज्ञानोत्तरमनुमितिरेव यथा न च तत्रानु-
मितिमिति वाच्यमिति विपरीतज्ञानोत्तरमनुमितिरेव यथा न च तत्रानु-
मितिमिति वाच्यमिति विपरीतज्ञानोत्तरमनुमितिरेव यथा न च तत्रानु-

प्रत्यक्षोपमि १ = अनुमिति रित्यभिप्रायः प्रत्यक्षादिविलक्षणप्रमाणजन्य
निशङ्कबोधः त्वात्पत्रैवं तत्रैवं शब्दवत् ॥ १ =

अनुमानप्रमाणं प्रत्यक्षादिविलक्षणं
विलक्षणप्रतितित्वात् यत्रैवं तत्रैवं शब्दवत् १ =

तीति तथा च प्रत्यक्षप्रमित्यपेक्षया नुमितेर्विलक्षणप्रमितित्वेनानुमानस्य प्रमाणो-
त्तरत्वं सिध्यतीति भावः विपरीतज्ञानोत्तरप्रत्यक्षप्रतिविशेषदर्शनस्य हेतुत्वमंगीकु-
र्वतां स्मृतमवलम्ब्य शङ्कते नन्विति स्यात्पुरुषसंशयेति इदं विरुद्धभावद्वयको-
टिकसंशयो मंगीकारेण परेतु स्यात्पुरुषेति स्यात्पुरुषत्वतदभावकोटिकेत्यर्थः १-
त्याहुः पुरुषावेति निर्णयसूचनाय तत्र संशयोत्तरप्रत्यक्षस्थले अनुव्यवसा-
यविरोधादिति इदमुपलक्ष्यं पुरुषमनुमिनो मीत्यनुव्यवसायाभावेन प्र-
माणभावादित्यपि द्रष्टव्यं संशयोत्तरप्रत्यक्षे जननीयेव प्रमाणपक्षतायाः
परामर्शसहकारित्वे प्रयोजनभावेन पक्षता सहकृतपरामर्शजन्यत्वविवक्ष

विपरीतविरुद्धकोटिद्वय
प्रकारकसंशयज्ञानम् २ =

व्याख्यार्थ २ =

उक्तभावद्वयकोटिक
संशयप्रदर्शनम् ३ =

पुरुषवाच्येति ज्ञानस्या
नुमितित्वे प्रमाणभावा-
दित्यर्थः २ =

न० टी०

प्र० ३१

विशेषणविशेषणतद्विशेषणतावच्छेदकं२-

एतन्नातिव्याप्तिरित्याह यत्ततेति एतेन बहिःप्राप्य धूमवत्पर्वतवानयमिति विशिष्टवैशिष्ट्या
वागाहिवुद्धिप्रतिविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिर्णयविधया बहिःप्राप्य धूमवत्पर्वतः।
इति परामर्शस्य कारणात्वेपिन तत्रातिव्याप्तिः यत्तता सहकृत परामर्शजन्यत्वस्यासौ।
त्वेनातिव्याप्तेरभावादिति संक्षेपः यद्यपि साध्यसंशयस्य यत्ततात्वेपि साध्यनिष्पद्य
कालेऽनुमितिवारणं संभवति तथापि घनराजनेन मेघानुमितौ व्यभिचारोत्तोन्या
दृष्टीं यत्ततामाह सिसाधयिष्येति सिसाधयिष्यायाः साध्यानुमितीच्छायाः स।
सवायेन योऽभावः स्वरूपसमवायेतदुभयघटितसामानाधिकरण्यसंबन्धेन तः।
द्विशिष्टायाः सिद्धेः समवायेनाभाव इत्यर्थः साध्यसिद्धिः यत्ततावच्छेदकविशिष्टे सा।
ध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यावागाहितिस्य इत्यर्थः सिद्धौ सिसाधयिष्याविर।

समवायसंबन्धावच्छिन्न
प्रतिष्ठापिताकः३-

अभावीयविशेषणता३-

तेन द्रव्यवृत्तिमदित्यादि ॥
सिद्धेः प्रतिबंधवधकवच्छेदः२-

३१

धूमनिरूपितव्याप्तिविशिष्टस्य वद्विमानयः
हृत्पक्षधर्मज्ञानस्याभावाद् व्याप्तिः ५ = ११

धूमपक्षधर्मज्ञानं
विषयतासंबन्धेन ३-

॥ तथा च धूमव्याप्यवद्विमानयः पितृद्विभक्तका व्याप्तिविषयकपक्षः

धूमताज्ञानसंबन्धेन

हवैशिष्ट्यनिवेशनस्य प्रयोजनं दर्शयति सिद्धिसत्त्वेपीति सिद्धिश्च पर्वतो वह्निमान् व १
ह्रियाप्यधूमवोऽप्येति समूहालेवनरूपाः तः परा मर्शसंयतिरिति ध्येयं ॥ व्याप्तिविशिष्ट १
स्य पक्षधर्मज्ञानमित्यत्र व्याप्तिविशिष्टं पक्षधर्मज्ञाना व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मज्ञान १ = ३११: ५१२५
तद्ज्ञानमिति सप्तमीतत्पुरुषांगीकारे अभिचारिं लिंगकां नुमितो व्याप्तिविशिष्टपक्ष १
धर्मज्ञानजन्यत्वाभावेना व्याप्तिरतो व्याप्तिविशिष्टपक्षस्य व्याप्तिविषयिकेत्यर्थ १
संबन्धेन ज्ञानोत्पत्तेन कर्मधारयसंज्ञां करोति व्याप्तिविषयकमिति व्याप्यवच्छिन्नप्र १
कारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यशालिति श्रुत्यः परा मर्श इति तृतीया १
लितायः अभिनीय अभिलौपकशब्दमुच्चार्य निपतसामानाधिकरण्या साध्याभाव १

धूमवान् वद्वे रित्यादौ ४-

वद्विद्याप्यधूमवान्यवर्तन
इत्याकारकः २-

उद्बोधकाः

विषयितासम्बन्धस्य ह्यनियामकत्वाद् व्याप्तिविशिष्टमिति विहाय व्याप्तिविषयकमित्युक्तम् ३-

तेः

व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्म
ज्ञानाः ज्ञानसं १-

विशेष्यताभिन्नाधूम
निष्ठाप्रकारता २-

त० दी०
प्र० ३२

॥ यदनिष्टशक्तिनिरूप्यमित्यर्थः ॥

आदिना साध्यवदन्त्यादिपरिग्रहः ॥

वदन्ति तत्त्वादिरूपं न संभवति इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादावव्याप्तेः साध्याभावाच्च प्रसिद्धेरित्यालोच्य^{५५}
ह हेतुसमानाधिकरणोति बहिमान्धूमादित्यादौ धूमसमानाधिकरणोपेत्य ताभावो घटात्वेता^{५५}
भावस्तदप्रतियो गी बहिस्तत्समानाधिकरणं धूमेऽस्तीति लक्षणा समन्वयः धूमवान्वहेरित्या^{५५}
दौ तु धूमसमान्याभावस्यापि हेतुसमानाधिकरणात्तत्प्रतियोपेव धूम इति नातिव्याप्तिः ॥
न च बहिमान्धूमादित्यादौ तत्तद्व्यभावस्य चालिनीत्यायेन धूमसमानाधिकरणात्तया तादृशा^{५५}
भावाप्रतियोगित्वेन कस्यापि बह्वैरित्यव्याप्तिरिति वाच्यं अप्रतियोगिसाध्येत्यस्य प्रतियोगितान^{५५}
वच्छेदकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यर्थतात्पर्यकतयाऽदोषात् प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदक^{५५}
संबन्धावच्छिन्नत्वे निवेशनीयं तेन बहिमान्धूमादित्यादौ समवायेन बह्वित्वावच्छिन्नप्रतियो^{५५}
गिताकाभावस्य धूमसमानाधिकरणात्वेऽपि न क्षतिः हेतुपदे हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नपरं अतो

महानसीयचत्तरीयेत्यादि
वदन्त्यावस्था

महानसीयबह्वित्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि ॥
बह्वित्वस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वान्नाव्याप्तिरित्यर्थः ३२

३२

॥ गुण कर्म भेदविशिष्टसत्तावत्त्वात् ॥

विशिष्टं शुद्धं न्नातिरिच्यत ॥

इति न्यायेन शुद्धाभिन्नतयेत्यर्थः ॥

न पञ्च शुद्धसत्तात्वा
वच्छिन्नविशिष्टसत्ता
या गुणादौ सत्त्वविशिष्ट
विशिष्टसत्तावच्छिन्न
विशिष्टसत्ताया गुण
विशिष्टसत्तावच्छिन्न
व्याप्तिरिति भावः ॥

ता इदं विशिष्टसत्त्वादित्यादौ विशिष्टस्य शुद्धानतिरेकितया हेत्वधिकरणगुणादिनिष्ठ
त्वेऽपि द्रव्यत्वाभावस्य नाव्याप्तिः हेत्वधिकरणता हेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्ना
गाह्या तेन वह्निमान्द्रुमादित्यादौ वह्नि सामान्याभावस्य धूमसमवायिनिष्ठ
त्वेऽपि नाव्याप्तिः न चैवमपिकपि संयोगी एतद्वत्त्वत्वादित्यादावव्याप्तिः साध्य
स्य हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वादिति वाच्यं
हेतुसमानाधिकरणाभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्य निवेशनीयत्वात्
केवलान्वयिसाध्यकेतादृशाद्यदाभावादेः प्रसिद्धत्वान्नाव्याप्तिरिति अधि
कमस्मदीयमणिदीधिति व्याख्यायां बुद्धिकुशलैरनुसंधेयम् स्वार्थानु

धमावयवनिष्ठत्वेऽपि ॥

हेत्वधिकरणवृत्तिप्रति
योग्याधिकरणमात्रं

त० टी०

प्र० ३३

मिति ।

याप्तिस्मृतिहेतुत्वात् ३=

धर्मदर्शनस्य २=

कारणात् ५=

अत्र भूयसां दृश्यस्य

धिकरणानसहान्वयो

भवति २=

मिति स्वस्यार्थः प्रयोजनं साध्यसंज्ञाय निवृत्तिरूपं यस्या इति व्युत्पत्त्या स्वीयसंज्ञा ।
य निवृत्तिप्रयोजनकानुमितिमित्यर्थः यश्च निति एकसंबन्धिज्ञानमप्यैव संवे ।
धिस्मारकमिति रीत्या दर्शनस्य स्मृतिहेतुत्वादिति भावः कथं व्याप्तिगह इति च
भिचारज्ञानदर्शायानकश्चिदपि व्याप्तिनिश्चयमभ्युपैतीति भूयो दर्शनस्य
व्याप्तिनिश्चयहेतुत्वेन संभवतीति भावः इदमप्यलक्ष्यमाणं भूयो दर्शनमित्य
स्य भूयसां दर्शनानां समाहार इति भूयसां साध्यहेतूनां दर्शनमिति भूयसां
अधिकरणेषु दर्शनमिति वार्थः नाद्यः एकत्रैव सहचारदर्शनधारणा व्याप्ति
निश्चयप्रसंगात् न द्वितीयतृतीयो एतद्व्यवधानेन तद्व्याप्त्या दोषाः साध्यहेतोर ।

उद्योतकविधयेति भावः २=

अंगीकरोति ४=

अत्र भूयसां दृश्यस्य दर्शनेन सहान्वयो भवति ३=

अत्र भूयसां दृश्यस्य साध्यहेतुना सहान्वयो भवति ३=

३३

तथाचहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरणावृत्तिप्रतियोगि॥

साध्यहेतुसहचारदर्शनस्य साध्यहेत्वधिकरणास्यवा-

अधिकरणात्यन्ताभावीयसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकसाध्यतावच्छेदका

वच्छिन्नसाध्यतामानाधिकरणावृत्तिहेतुतावच्छेदक

धिकरणोचभूयस्त्वाभावेन व्याप्तिनिश्चयानुत्पादप्रसंगात् इत्यपि बोध्यम् मणिकार

पदेतुतावच्छेदकं न
इत्येवेति भावः ४-

सिद्धान्तमवलंब्याह व्याभिचारज्ञानविरहेति व्याप्तिग्राहकत्वादिति व्याप्तिप्रहेतुस

मानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसा

ध्यसमानाधिकरणावृत्तिहेतुतावच्छेदकरूपैव सामानाधिकरण्यात् तस्य रासभा

अनुपस्थितस्यापि ज्ञानेः
स्वरूपतो भानमिति भावः ५-

दिसाधारणयात् धूमत्वादेः स्वरूपतो व्याप्यतावच्छेदकत्वं तादृशधूमत्वत्वादिरूपेण

व्याप्तित्वमित्यवच्छेद्यावच्छेदकयोरेकोपिनक्षतिः इत्येव साध्यतावच्छेदकेतया वि

अव्याभिचाररूपः

धप्रतियोगितानवच्छेदकत्वांग्रहे साध्यतावच्छेदकेतया विधप्रतियोगितावच्छे

दकत्वरूपव्याभिचारग्रहाभावो विपरीतग्रहाभावविधया हेतुः साध्यसमानाधिक

॥ भूयस्त्वधिकरणो व्याप्यव्यापकयोर्दर्शनमिति फलितम् ॥ ८-

विरोधिज्ञानाभावरूपतया-

५०३४

अत्राप्यंक्रमः यत्रप्रथमं

नतहेतुव्यापकसाध्यसमानाधिकरावन्ति
हेतुतावच्छेदकमिति एवकारार्थः ३ =

रणावृत्तिहेतुतावच्छेदकांशग्रहेतुविशेषाज्ञानविधया सामानाधिकरण्याज्ञानहेतुरिति ।
 तिरीत्याद्यभिचारज्ञानाभावसामानाधिकरण्याज्ञानयोर्व्याप्तिग्रहहेतुर्नेति ध्येयम् ।
 वस्तुतस्तु हेतुव्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यमेव व्याप्तिः न च व्याप्तेरासम्भवात् ।
 राणेन प्रमात्मकरासमलिंगकपरामर्शात् प्रमात्मकवद्भूतनुमित्याद्यपि प्रमात्मक ।
 परामर्शस्य प्रमानुमित्यंजनकत्वनियमसत्त्वेनेष्टायत्तेरयोगात् इति वाच्यम् यद्वै ।
 मावच्छिन्नव्यापकत्वं व्याप्तिघटकं तद्वर्जितावच्छेदकं व्याप्तिप्रकारकनिश्चयस्यैवा ।
 नुमितिहेतुत्वोपगमेनादोषात् अतएव व्याप्तिशरीरे धर्मत्वत्वाप्रवेशेन लाघवमिति ।
 निदिक्शंकाचेति व्यभिचारसंशयस्यापि व्याप्तिग्रहप्रतिबंधकत्वानुभवात्साध्या ।

यद्वर्त्मन्येन धूमत्वादि
परिमहः यः

विशेष्यतावच्छेदक ३ =

॥ साक्षात्ताधिकरणान्तभागस्य व्याप्तिरित्यादेव २ =

संशयनिश्चयसाधारण

राहमत्वधर्मावच्छिन्न व्यापकत्वस्योक्त्या तद्यद्येकत्वेन राहमविशेष्यक व्याप्तिप्रकारक निम्नपस्यानुमित्तहेतुत्वा

हेतुसमानाधिकरणाद्येताभावप्रतिपत्तिरिति न वच्छेदकत्वावच्छेदकत्वौभयकोटिज्ञानधर्मिज्ञानसहचारि ॥
अथाभावरूपतर्कभावेतरसंशयकारणसमवधानस्य लेइत्यर्थः ॥ १२ =

शंकेत्यपलक्षणांतेन व्यभिचारनिश्चयविरहोपीति बोध्यः ॥ १ =

न।

जायमानेति ४ =

रणाव्यभिचारज्ञानत्वावच्छिन्नाभावो हेतुरिति दृढं तद्विरहः व्यभिचारशंकाविरहः कचि
दिति तर्कभावेतरनिखिलकारणसमवधानस्य लेइत्यर्थः कचित् स्वतः सिद्धावेति ।
इतरकारणविरहस्य लेतादृशकारणविरहप्रयुक्तावेत्यर्थः तथा च तत्र तर्कापेक्षानैति
धूमाग्न्योरिति धूमाग्न्योर्वाप्तिगहे उत्पत्त्यमाने व्यभिचारशंकानिवर्तकः कार्यकार
णभावभंगप्रसंगलक्षणासर्क इत्यन्वयः सच तर्कः धूमो यदि वह्निव्यभिचारी स्यात् ।
तर्हि वह्निजन्यो न स्यादित्याकारको बोध्यः ननु महानसीपवह्निधूमयोः सन्निकृष्टत्वे
न सहचारगहेऽप्यन्येषां वह्निधूमानामसन्निकर्षेण सहचारप्रत्यक्षां संभवेन निखि
लधूमेषु वाप्तिप्रत्यक्षेण संभवति तथा च पर्वतीयधूमदर्शनेन वाप्तिस्मरणां सम ।

॥ पर्वतीयधूमे वाप्तेरगहीतत्वादिति भावः ॥

त० टी०

इन्द्रियसंबन्धविशेषज्ञानप्रकारीभूतसामान्यवत्वरूपेत्यर्थः २=

प्र० ३५

वात्परामर्शानुपपत्तिरित्याशयेन शंकते ननु सकलेति सकलबहिर्धर्मेषु लोकिकसन्निकर्षा
भावेऽपि सामान्यप्रत्यासत्त्यात्मका लोकिकसन्निकर्षसद्भावात् बहिर्त्वावच्छिन्नसामाना ॥
धिकरणत्वेन निखिलबहिर्धर्मसहचारप्रत्यक्षसम्भवान्निखिलधर्मेषु व्याप्तिग्रहः ॥
संभवति एवं च यवन्तीयधर्मेषु व्याप्तिर्गृहीतत्वेन धर्मदर्शनेन व्याप्तिस्मरणा संभवान्नप ॥
परामर्शानुपपत्तिरिति समाधत्ते बहिर्त्वे धर्मत्वति यद्यपि परार्थानुमानादस्य परस्य
मध्यस्थस्यैः प्रयोजनं साध्यानुमिति ~~यद्यपि परार्थानुमानादस्य परस्य~~ रूपं यस्मादिति व्युत्पत्त्या परस्य
मवेतानुमितिकरणा लिंगपरामर्शोऽर्थः अतएव स्वार्थानुमितिपरार्थानुमित्योर्लिंग ॥
परामर्शावकरणमित्याद्यं निमूलं साधु संगच्छते तथापि परार्थानुमानप्रयोजके ॥

३५

मूलस्य प्रतिज्ञादिपंचकसमुदायप्रयो

॥ न्यायघटितत्वात्कृत्वा सुमपि न्यायमिति यावद्विपत्ते ३=

साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यप्रकारकबोधजनकवाक्य
मिति विवक्षितो उदाहरणोऽतिव्याप्तिर्विरोध्यः ॥ ४=

ज्वलिंगपरामर्शादित्यर्थः साध्यवत्तया यत्तवचनमिति ॥ ४=

किंतु व्याप्यं शेषे साध्यतावच्छेदकावच्छि

पंचावयववाक्ये परार्थानुमानशब्दस्योपचारिकप्रयोगइति मनसि कृत्य मूलसंबन्धतार्य
ति परार्थानुमानमाहेति पंचावयववाक्यमित्यनेन पंचावयवाः यस्य वाक्यस्येति व्यु
त्पत्त्या प्रतिज्ञादिवाक्यपंचकसमुदायत्वेन्यायलक्षणां बोध्यं अनेन प्रतिपादिता १
लिंगादिति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यप्रकारकपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नय
त्तविशेषकबोधजनकवाक्यमित्यर्थः उदाहरणात् साध्यतावच्छेदकविशिष्टवै
शिष्ट्यावागहिज्ञानेन यत्ततावच्छेदकविशिष्टे उपनयाच्च यत्ततावच्छेदकविशि
ष्टेन साध्यतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानमिति तयोर्निरासः वाक्यपदस्य न्या
यावयववाक्यपरत्वाभ्यायवहिर्भूतवाक्यव्युदासः एवमपि अयं न दंडोद

यत्ततावच्छेदकावच्छि
न्नयत्तविशेषकबोध
जनकवाक्यमिति वि
वक्षितो उपनयोऽतिव्या
प्तिर्विरोध्यः ॥ ५=

न वैशिष्ट्यावागहितम् ६=

अयेपयः दंडो न जायते इत्याकारकप्रतिज्ञायाम् १=

वागहि १५

रात न्यायघटकत्वरत्वात् १=

॥ उदासीनवाक्यव्युदासः १= ॥ निषेधः १=

उदाहरणादिलक्षणेपि वाक्यपदं न्यायावयवपरमित्यर्थः १=

उदाहरणोपनयवाक्येऽतिव्याप्तिर्निरासः २=

त० ही०
प० ३६

तात्पर्यविषये।

अनादितात्पर्यवतिलक्षणा निरुद्धलक्षणा ४=

उसंयोगान्नन्यद्रव्यत्वादित्यादौ प्रतिज्ञायां ये च स्येतत्त्वसत्त्वादिति व्याप्तेर्वारणा यल्लिङ्गप्रति।
पादकमिति हेतुप्रतिपादकवाक्यमित्यर्थः प्रकृतहेतुति व्याप्तिप्रतिपादकमिति प्रकृत
हेतुव्यापकत्वविशिष्टसाध्यबोधकवाक्यमित्यर्थः कथमुदाहरणस्य व्यापकत्वबो।
धकतैति चेदित्यं साध्यपदस्य हेतुव्यापकत्वविशिष्टसाध्ये निरुद्धलक्षणा न च द्विरु। या ४
स्य ५ क्तपत्यदैवैयर्थ्यमिति शंकां तादृष्टा तात्पर्यगाहकतया सार्थक्यात् अथवा प्रथमय
त्यदर्थं महानसे द्वितीयपत्यदर्थं च महानसान्यस्मिन् प्रकृतहेतुमत्वस्य प्रथमतः।
त्यदर्थं महानसे द्वितीयतत्पदार्थं न्यस्मिन्साध्यस्य च शाब्दबोधे जाते उत्तरकाले।
व्यापकता बोधो मानसः तथा च व्याप्तिप्रतिपत्तिपरत्वमुदाहरणस्योक्तमिति।
महानसां २५

३६

दोषलेखः १ =

विशिष्टबोधजनकवाक्यमित्यर्थः ६ =

नकश्चिद्दोषां धइतिदिक् व्याप्तिविशिष्टलिंगप्रतिपादकमिति यत्तत्तावच्छेदकवि
शिष्टविशेष्यकप्रकृतसाध्यव्याप्यहेतुप्रकारकबोधजनकवाक्यमित्यर्थः यत्त
धर्मज्ञानार्थसंयनयइतिपाठेतुप्रयुज्यतेइतिशेषपूरणोनप्रदर्शितार्थएवय
थाकथंचित्संगमनीयः हेतुसाध्यवत्तयायत्तवचनमिति हेतुज्ञान — ज्ञाप्य १ त्व
विशिष्टसाध्यवद्विषयकबोधजनकवाक्यमित्यर्थः उत्तरकालमवाधितां स
त्यतिपक्षतत्त्वविषयबोधोमानसोद्बुध्यः ननुविशिष्टवैशिष्ट्यावागाहिपरा
मर्शस्यानुमितिंप्रतिहेतुत्वेतत्रानन्यथासिद्धत्वनियतपूर्ववृत्तित्वयोर्द्वयोः कल्प
नीयतयागोरवं वह्निय्याप्योद्धूमोद्धूमवान्यवतइतिज्ञानद्वयस्यतवमतेविशि
१

अथपिकमते १ =

त० दी०
प्र० ३०

गृह्यसाध्याप्यतावच्छेदकप्रकारकं पक्षधर्मताज्ञानमनुमितिकारणा
मितिमीमांसकमतदूषयतिकथंचिदेत्यादिना ॥३॥

॥ त्वमीमांसकेनामिमत्प्रकारास्यज्ञानद्वयस्य २ =

एवमप्येवप्रतिकारणात्वेन क्लृप्तस्यकारणात्वेन अनन्यथासिद्धत्वमात्रस्य कल्पनीय
तथा लाघवमिति प्राभाकरः शंकेते नन्विति वह्निय्याप्यवानुयवंत इति अत्रैतदभिमतम्
तकारणास्यासत्त्वेन व्यभिचारान्नज्ञानद्वयस्यकारणात्वं संभवतीति भावः कथंचिदे
पि व्याप्यतावच्छेदकधर्मत्वादेर्मानं परामर्शं न संभवतीति स्फोरणाय शाब्देति ला
घवेनेति कल्पना लाघवेनेत्यर्थः तथा हि ज्ञानद्वयेऽनन्यथासिद्धत्वनियतपूर्ववृत्ति
त्वकल्पनापेक्षया विशिष्टपरामर्शतत्कल्पनस्यैव लघीयत्वमिति वस्तुतस्तु तद्व
र्मावच्छिन्नविशेष्यव्याप्तिप्रकारकनिश्चयविशिष्टतद्वर्मावच्छिन्नप्रकारकपक्षता
वच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यकनिश्चयत्वस्यैव कारणात्तावच्छेदकत्वं ज्ञानद्वयसा

शाब्दपरामर्शस्य ले २ =

धर्मो वह्निय्याप्यः २ =

क २१ धर्मवानुयवंतः २ =

विशिष्टत्वं च स्वसमानाधिकरणपक्षकालिकविशेष्यतातोमयसंबन्धेन बोध्यम् २ =

३७

धारणानुरोधेन तेन मतं नैषाधिकमते तु व्याप्तिविशिष्टं वैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वं
 कारणात्तावच्छेदकमिति कारणात्तावच्छेदकलाघवमिति ध्येयं विनिगमनाविराजा
 यमानलिंगत्वेनापि कारणात्त्वं वदता मां चार्याणां मतं निरस्यति लिंगं न करणमि
 ति अभिचारादिति तत्राप्यनुमितेर्नुभवसिद्धत्वेन तदव्यवहितपूर्वभूतमविष्यद्भूमा
 देरसत्त्वादिति भावः मत इति फलायोगव्यवच्छिन्नं कारणमिति मते तु परामर्शावक
 रणमिति ध्येयं करणोति व्याप्तिवारणाय तज्जन्यत्वे सतीति यद्यपि अनुमाननिरू
 पणस्यैव प्रतिज्ञातत्वेन तद्विभागवोचितः तथापि लिंगस्यैव विध्ये प्रदर्शिते तद
 ज्ञानस्यैव विध्यं फलतीति मनसि कृत्याह लिंगं विभजत इति अन्वयेन व्यतिरेकेण

हे २

अतीतादौ ४=

त० दी०
प्र० ३८

जन्यज्ञानविषयः

निवेद्यतया ३ =

विचार्य ४

निरवच्छेदक ३ =

चव्याप्तिसमिति मूलस्यान्वयसहचारगहगाद्यव्याप्तिसमत्वे सति व्यतिरेकसहचारगहगा
द्यव्याप्तिसमित्यर्थं मनसि कृत्य तादृशं व्याप्तिं द्वयं प्रकाशयति हेतुसाध्ययोरिति अ०
न्वयमात्रव्याप्तिकत्वरूपकेवलान्वयिलक्षणो मात्रपदेन व्यतिरेकव्याप्तेर्व्यवच्छेद्यतया
प्रसिद्धा प्रसिद्धिभ्यां व्याघातः इति पर्यालोच्य प्रकारान्तरेण परिष्करोति केवलान्वयि १
साध्यकमिति केवलान्वयिसाध्यकव्यतिरेकहेतोः संग्रहाय साध्ये केवलान्वयित्वं निवे
शितं तदेव निर्वक्ति अत्यंताभावेति निरवच्छिन्नवृत्तिमदत्यंताभावेत्यर्थः तेन गगनाभा
वसंयोगाभावादिसाध्यकहेतोः संग्रहः घटपदार्थाभिधेयत्वस्य यदादावसत्त्वेन स
र्वत्र सत्त्वा संभवादाह सर्वपदार्थाभिधेयत्वमिति मूले व्यतिरेकमात्रव्याप्तिकमिति १

विवरणां करोति ४ =

केवलान्वयिलक्षणं ४ =

केवलान्वयिलक्षणं ३ =

अत्यंताभावप्रतियोगि ४ = घटोभिधेयः द्रव्यत्वात् इति ४ =

घटो गगनाभाववान् द्रव्यत्वात् ॥ =

घटो संयोगाभाववान् द्रव्यत्वादित्यादिहेतोः ४ = ३८

निश्चितव्यतिरेकव्याप्तिमात्रकमित्यर्थः तेन पृथिवी इतरेभ्योभिद्यते गंधवत्त्वादित्यार

संप्रत्ययानां २-

दो अन्यव्याप्तेः सत्त्वेयिनलक्षणं संगतिः इतरभेदः पृथिवीतरत्वावच्छिन्नप्र

तियोगिताकभेदः अन्यपित्वमिति अन्यपसहचारग्रहणाद्व्याप्तिमत्त्वं स्यादित्य

जन्यज्ञानविषय ३-

पर्वतो वद्विमान्धमव
सादित्यनुमानं ४-

र्थः तथाच प्रसिद्धानुमानमिवैतदप्यन्यव्यतिरेकोव स्यादित्यर्थः असाधार

णमिति सपक्षविपक्षव्यावृत्तत्वरूपा साधारणलक्षणं कौतवादिति भावः अ

प्रसिद्धसाध्यकैपिकथं साध्यविशेषणकानुमितिरेवेत्यभिप्रायेणाह साध्ये

त्यादि व्यतिरेकव्याप्तीति साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतिपत्तिरूपेत्यर्थः

पृथिवीतरसासाध्यभेदो न साध्यते अपितु जलादिभेदकृते साध्यते तथाच नो

पृथिवीतरत्वाव
च्छिन्नभेदः १-

अपि शब्देन हेत्वाभासपरिग्रहः यथा हेत्वाभासस्थले नानुमितिस्तथापि इति भावः ३-

त० दी०
प्र० ३५

समुदायत्व ३५

क्तो वावसरः इत्याह जलादीति जलादीनां ये त्रयोदशान्योन्याभावास्तेषां कृते सा
ध्यत इत्यर्थः समुदायस्य प्रसिद्धां संभवादाह प्रत्येकमिति त्रयोदशात्वावच्छिन्ने
ति अनुमितेः पूर्वनिश्चितसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नवतो धर्मिणा एवाप्रसिद्ध्या
नतत्रहेतोः सत्त्वांसत्वनिवंधनेऽन्वयित्वांसाधारण्ये इति समुदितार्थः प्रत्ये
कं प्रसिद्धावपेक्षावद्विविशेषविषयत्वरूपसमुदायत्वविशिष्टज्ञानं संभवति
तथाच विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिर्णयस्य सद्भावात् साध्यतावच्छेदक
विशिष्टवैशिष्ट्यावगाह्यनुमितिर्व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानं च संभवतीत्याह प्रत्ये
काधिकरणगत्यादि यद्यपि जलादिचतुर्दशान्योन्याभावानां चतुर्दशसु प्रत्ये

अत्येकप्रसिद्धानामितिरीत्यावक्तुमुचितं तथाप्यर्थीयतेः प्रमाणांतरत्वं मंगीकुर्वं
 तं प्राभाकरमाहोपेयतिरेकव्याप्तेरनुमित्यंगत्वस्य प्रदर्शनीयतया तन्मतसा
 धारणाय न व्यतिरेकव्याप्तिं प्रदर्शयितुं जलादित्रयोदशोत्पादिकथनं न च तन्म
 ते जलादिचतुर्दशान्योन्याभावाः प्रसिद्धाः अभावस्याधिकरणानात्मकस्य
 तेनानंगीकारादिति ध्येयं केचित्तु जलसेवादिर्येषां त्रयोदशात्मामिति विग्रहेण
 जलादिप्रतियोगिकानां चतुर्दशानामन्योन्याभावानामित्यर्थः त्रयोदश
 स्थितिजलादीत्यादिः उक्तविग्रहेण चतुर्दशस्थित्यर्थः अग्रेष्वेवं बोध्यमित्या
 हः मूले संदिग्धसाध्यवाचनिति विशेष्यतासंबन्धेन साध्यासाध्यप्रकारक

जलादित्रयोदशवि
 ग्रहेण चतुर्दशस्थित्यर्थः
 २=

यत्तु विशेष्यकसंदेहविषयीभूतसाध्यवत्त्वस्य सप
 दोसत्वादतिव्याप्तिरतः परित्यक्तोतिविशेष्येति १=

त० टी०
प्र० ४०

तथा च सपक्षेनातिव्याप्तिरिति तात्पर्यम् ॥

विशेष्यता संबंधेन साध्यप्रकारक निश्चयविशिष्टः सपक्षः
विशेष्यता संबंधेन साध्याभावप्रकारक निश्चयविशिष्टः
॥ वियत्तः ॥

संशयविशिष्ट इत्यर्थः सपक्षलक्षणादिकर्मण्येव परिष्कर्तव्यम् पक्षलक्षणास्याः ।
व्याप्तिं शंकाते दीपिकायां नन्विति संशयविघटकशाब्दसिद्धिस्य लेऽव्याप्तिमु ।
त्काप्रत्यक्षस्य लेपिता माह किंचेति उक्तेति सिद्धाद्यधिया विरहविशिष्टसिद्ध्या ।
भावरूपपक्षताप्रयत्नस्य पक्षलक्षणात्वादित्यर्थः सहेतुनिरूप्येति व्याख्या
दिविशिष्टहेतुनिरूप्येत्यर्थः सहेतुनिरूपणोऽसहेतोः स्मरणात् प्रसंगा संग
त्या तन्निरूपणमिति भावः मूले हेत्वाभासा इति हेतुवदाभासं त इति हेत्वाभा
सा दुष्टा हेतवः निरूप्यंत इत्यर्थः ननु सर्वत्र सामान्यधर्मप्रकारकज्ञानमंतरा ।
विशेषजिज्ञासाऽनुदयेन सद्यमिचारेत्यादिना विभागोऽनुचित इत्याशंका म ।

४०

व। यनिनीषुर्दोषलक्षणोऽभिहिते दोषत्वरूपदुष्टलक्षणस्यातिस्फुटत्वात्तामोभवतीत्या
 शयेन दोषसामान्यलक्षणमाह अनुमितीति हेत्वाभासत्वमिति हेतोराभासाः।
 हेत्वाभासाः हेतुनिष्ठादोषाः तेषां भावस्तत्त्वमित्यर्थः इदो बहिमानित्याद्यनुमितिं
 प्रतिबह्यभाववान् रुदश्यादिबाधनिश्चयस्य प्रतिबंधकतया प्रमात्तकतादृशानि।
 अयविषयत्वे बह्यभाववद्ब्रह्मादावक्षतमितिलक्षणासमन्वयः तत्रानुमितिपद
 मजहलक्षणाया अनुमितितत्करणात्परं तेन यमिचारादिज्ञानस्य परामर्श
 प्रतिबंधकतयैव निर्वाहानुमित्यप्रतिबंधकत्वेऽपि यमिचारादिषु नाव्याप्तिः।
 पर्वतो निर्वाहिरिति बाधमस्य पर्वतो बहिमानित्यनुमितिप्रतिबंधकत्वात्तद्विषयः।
 यदह्यभावादावतिव्याप्तिरतो यथा र्थेति भ्रममिन्नेत्यर्थः अथैवमपि बह्यभा

प्र० ४१

ननु पदपदेन वद्भाभावत्वेत्यादि धर्तुं शक्यता वद्भा
भावेऽतिव्याप्तिस्तदवस्थेत्यत आह वद्भाभावत्वेति३-

वज्रभाविषिष्टहृदयः

यदुपावच्छिन्न विवक्षा

अविषयीकृतः

वद्वद्भावात्कवाधेकदेशेवह्यभाववादावतिव्याप्तिः बह्वभाववानहृदशत्याकारकज्ञान पथार्थः
विषयत्वस्यतत्रसत्वादितिचेन्न यद्वैपावच्छिन्नविषयकज्ञानसामान्यमनुमितिप्रति-
बंधकंतद्वैपावच्छिन्नत्वंदोषत्वमित्यर्थपर्यवसानेनादोषात् बह्वभावत्वावच्छिन्न
विषयकस्यबह्वभाववानहृद इतिज्ञानस्यानुमितिप्रतिबंधकत्वेपिताहृदज्ञानसा
मान्यांतरगतस्यबह्वभावशत्याकारकज्ञानस्याप्रतिबंधकत्वेनबह्वभावत्वादेर्यद्वै
पदेनोपादानासंभवात् नचतद्विषयार्थपर्यवस्यं परंतोनिर्वहिरितिभ्रमविषयेषा
बह्वभाववादावतिव्याप्तेस्तैरीत्यैववारणांसंभवादिति वाच्यंमज्ञानपदस्यज्ञानवि
शेषतात्ययंग्राहकतयायथार्थपदसार्थक्यात् एवंचयद्वैपावच्छिन्नविषयकाना
हार्थप्रामाण्यज्ञानानास्कंदितनिश्चयसामान्यप्रकृतानुमितिप्रतिबंधकंतद्वै
पावच्छिन्नत्वंदोषत्वमित्यर्थःपर्यवसितःतेनबह्वभाववद्वद्विषयकस्याहार्थस्या
वाधकालीनेच्छाजन्येज्ञानमाहार्थतदभिन्नमनाहार्थमः २- अविषयीकृतः २-

वह्मभावत्वावच्छिन्न
विषयक ४ =

पर्वतस्य वह्निमत्त्वेन बह्नुभा
वानवच्छिन्नत्वादिति भावः ४-

विशेषस्तु:-

वदुभाववान्दृष्ट्याकारकयथार्थज्ञानस्यानु
मितिप्रतिबंधकत्वेपितादृष्टाज्ञानसामान्यस्याप्र
तिबंधकत्वादसंभवः १-

अभिचारादिः ४-

प्रामाण्यज्ञानविशिष्टज्ञानस्य संप्रत्यक्षानुमित्यप्रतिबंधकत्वेपि नो संभव इत्यलं
पल्लवितेन यरेतु इदं दुष्टानामेव लक्षणं यरेतु ज्ञायमानव्यभिचारादेः प्रतिबंधक
त्वमस्युपेत्य तदर्थस्तु अनुमितिप्रतिबंधकाद्येव्यभिचारादयः एकज्ञानविषय
प्रकृतहेतुतावच्छेदकवत्त्वसंबंधेन तत्प्रकारकयथार्थज्ञानविशेष्यत्वं ध्रुव
नवहेरित्यादौ ध्रुवमाभाववद्वृत्तित्वविशिष्टवद्विषयमभिचारः उक्तसंबंधेन तद्वानवह्नि
रित्याकारकयथार्थज्ञानविशेष्यत्वमस्तीति लक्षणा समन्वयः अनुमितिपदस्य
प्रकृतानुमितियरतया सहेतावैष्यनुमितिप्रतिबंधकीभूतव्यभिचारादीनामप्रसि
दत्वात् नान्तिव्याप्तिः यथार्थपदादाने दर्शितसंबंधेन व्यभिचारप्रकारकभ्रम
विशिष्टत्वस्य सहेतावैष्यसत्त्वेनान्तिव्याप्तिः स्यादिति तन्निवेश इत्याहुः सन्निवि
ॐ ॐ ॐ ॐ

अभिचारादिविषयक
ज्ञानविषयः ३-

एकज्ञानविषयप्रकृत
हेतुतावच्छेदकवत्त्वसंब
धेन ध्रुवमाभाववद्वृत्तिव
ह्निमान्वह्निः ५-

त० टी०
प्र० ४३

संयोगसंबंधावच्छिन्नवह्नितावच्छिन्नवह्निभावस्य दैशिकविशेषणानुपपत्तिरिति

धइतीति सामान्यलक्षणं तु साधारणप्राधान्यतमत्वं स्फुटम् मूले तत्रेति साधार॥
णादिषु मध्ये इत्यर्थः साध्याभाववद्वृत्तिरिति साध्यतावच्छेदकधर्मसंबंधाव॥
च्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववन्निरूपितहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नाधेयता
वानित्यर्थः तेन वह्निमान्द्रुमादित्यादौ तत्तत्साध्याभावस्य संबंधांतरावच्छिन्न
सामान्याभावस्य च सत्त्वेऽपि साध्याभाववति ध्रुमावयवादौ समवायादिना॥
ध्रुमादेर्बृत्तित्वेऽपि चर्त्तान्तिव्याप्तिः अत्र च साध्याभाववत्तायां संबंधविशेषा॥
वच्छिन्नत्वानिवेशो वह्निमान्द्रुमादित्यादौ वह्नीद्यभावस्य कालिकादिसंब॥
धेन यदंततादौ बृत्तेरतिव्याप्तिः दैशिकविशेषणानुपपत्तिरिति विशेषावच्छिन्नत्वनिवेशो॥
घटत्वाभावादिसाध्यकव्यभिचारिणि साध्याभावस्य घटत्वादेर्विशेषणानुपपत्तिरिति

यतो घटत्वाभाववान् दम्यत्वात् १ = दम्यत्वे १ =

शेषाणां धिकरणां प्रसिद्ध्या व्याप्तिरंतः साध्यतावच्छेदकसंबंधेन साध्यवत्ताग्रहं प्रति
 येन संबंधेन साध्याभाववत्तानि श्रय प्रतिबंधकस्तेन संबंधेन साध्याभाववत्त्वं वि
 वक्षणीयं ब्रूयादौ साध्ये तादृश संबंधो देशिक विशेषणा तादृशत्वाभावादौ च
 साध्ये समवायस्तथेति न दोषः कपिसंयोग्येतत्त्वादित्यादौ तादृशः संबंधो निरवच्छि
 न्नदेशिक विशेषणा तेति दिक् न च विरुद्धेति व्याप्तिरिति भूमित्वमप्युपधेयसंकरे
 षु पाधेरसंकरादिति न्यायेन तस्य विरुद्धसाधारण्येपि क्षतिविरहात् सर्वस
 यत्तवित्तव्यावृत्त इति मूले सयत्तवृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभाववानित्यर्थः सर्वपदं
 सयत्तवृत्तित्वसामान्याभावस्फोरकं सयत्तपदं निश्चितसाध्यवदर्थकं शाब्दे
 ऽनित्यत्वसाधकशब्दादिसंज्ञेतावपि यत्ते साध्यसंदेहदशायां साधारण्य

वृत्तत्वात् ४ =

त० टी०

प० ४३

एवं चेवाधस्याप्यनित्यत्वोपत्तायतिरिति भावः ३=

अस्मन्मते ३=

असमाधेयः
तदभावेन बाध इति ३

स्येष्टत्वादिति संप्रदायविदः नवीनास्तु सहेतावपि यत्ने साध्यसंदेहदशायां साधारण
रायस्य प्रकृतपरामर्शकालिकविरुद्धपरामर्शदशायां सत्यतियत्तस्य च स्वीकारे बाध
भ्रमदशायां बाधस्यांगीकारायतिः नहि वैषम्ये युक्तिं पश्यामः एवं च त्रैसयत्तय
दं केवलसाध्यवत्परं शब्दो नित्यः श्रावणात्वादित्यादि साध्यवद्वृत्तिहेतोरेव लक्ष्यं
त इति न कोपि दोषः इति प्राहुः अन्वयव्यतिरेकदृष्ट्यांतरहितः इति तत्त्वं च किं
चिद्विशेष्यकनिश्चयाविषयसाध्यकत्वे सति किंचिद्विशेष्यकनिश्चयाविषय
साध्याभावकत्वं नवीनमतेतु अत्यंताभावाप्रतियोगित्वविशिष्टसाध्यादि
कमेवानुयसंहरं तंतद्वानस्य व्यतिरेकव्याप्तिगृहप्रतिबंधकता साध्याभा
वव्याप्ति इति साध्याभावव्याप्तिः साध्यवद्वृत्तित्वे असाधारणस्य तु निश्चि

असाधारणतया
स्वते ४=

सर्वमवयेयं प्रमेयत्वा
नरत्यादिहेतोरेव लक्ष्यं

साध्यवद्वृत्तित्वेनासंभवः

प अवर्तोदियजन्त्यागृह्णानिमित्वादिनार्थः तेन अवर्तोदियजन्त्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य

४३

संवेगाधिकरणाप्रतिज्ञाव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकसंबंधेन साध्यवत्ताग्रहं प्रति ये
 न संबंधेन साध्याभाववत्तानि श्रयः प्रतिबंधकत्वेन संबंधेन साध्याभाववत्त्वं विवक्ष
 णीयं ब्रूयादौ साध्येतादृशसंबंधो देशिकविशेषणता घटत्वाभावादौ च साध्ये।
 ससंबंधत्वेनेति न दोषः। अतः साध्यवदवृत्तित्वरूपतया नाभेदः नवीनमते तु।
 साध्याभावस्य व्यतिरेकव्याप्तिः साध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वरूपेति ना।
 साधारण्यभेदः एतादृशव्याप्तिविशिष्टहेतुमत्ताज्ञानं साक्षादनुमितिप्रति
 बंधकमिति ध्येयम् यस्य साध्याभावेत्यादि यत्संबंधियत्साध्यं तदभावव्या।
 व्यहेत्वेतरस्य ज्ञानं यत्तेऽस्ति सस्मत्प्रतिपक्ष इत्यर्थः प्रकृतसाध्यव्याप्यता।

त० टी०
प्र० ४४

सत्यतिपक्ष इत्यर्थः तथा चैतन्मते सत्यतिपक्षस्य
नित्यदोषत्वं पूर्वमते अनित्यदोषत्वमिति बोध्यम् ३=

त्वेन ज्ञायमानो यः प्रकृतहेतुस्ततोऽन्यस्मिन् हेतोः साध्याभावव्याप्यत्वज्ञानदशा।
यामेव तस्य सत्यतिपक्षतेति सूचनाय हेत्वंतरं तीति प्राञ्चः नवीना पुनरेवं वार्ता।
येति यत्संबन्धिसाध्याभावव्याप्यहेत्वंतरस्य सत्त्वं पक्षे सतथा विधे इति आ
श्रया सिद्धो यथेति आश्रया सिद्धिश्च पक्षे पक्षतावच्छेदकविरहः पक्षता।
वच्छेदकविरहवान् पक्षो वा सच नास्त्येवेति अरविन्दस्य प्रसिद्धत्वात् सविशे
षो हीति न्यायेन अरविन्दे गगुनीयत्वेनास्तीति पर्यवसितोर्थः स्वरूपा
सिद्धिश्च पक्षे हेत्वभावः हेत्वभाववान् पक्षो वा ननु सोपाधिकस्याति
रिक्तस्य सद्भावात् कथं चेत् हेत्वाभासा इत्यत आह सोपाधिक इति ।

सविशेषो हि विधि
निषेधो प्रवर्तमानो
रातिनिषेधो वैधे
विशेषणमुपसंक्रा
मते-३=

विधितिषेधवाधे ३

४४

व्यापत्वासिद्धिर्वाप्राभावास्तस्य सोपाधिकहेतौ नियमेन सत्त्वात् सोपाधिको व्याप्य
 त्वासिद्धराव न त्वतिरिक्तो हेत्वाभास इति भावः उपाधेर्दोषत्वमसंभवीति दीपि ।
 कायाव्यक्तीभविष्यत्यंगे अत्रैव संवधेयं साध्ये साध्यतावच्छेदकाभावः साध्या ।
 प्रसिद्धिः हेतौ हेतुतावच्छेदकाभावः साधनाप्रसिद्धिः यथा कोचनमयवह्निमा ।
 कोचनमयधूमादित्यादौ तद्गृहदशायां हेतुतावच्छेदकविशिष्टे साध्यतावच्छेद ।
 कविशिष्टव्याप्तिग्रहप्रतिबंधः फलतयोर्व्याप्यत्वासिद्धावतं भावान्न हेत्वाभासा³⁵
 धिक्यमिति साध्यव्यापकत्वे इति साध्यव्यापकत्वसाधनाव्यापकत्वे एकस्य
 पेशारकसंबंधेन च ग्राह्ये तेन वह्निमान्धूमादित्यादौ तत्तत्तद्गृहो वह्नित्वेन ।

त० टी०
प्र० ४४

साध्यव्यापकत्वस्य तत्तद्वह्नित्वेन च साधनाव्यापकत्वस्य सत्त्वेऽपि आलोके सं
योगेन साध्यव्यापकत्वस्य समवायेन साधनाव्यापकत्वस्य सत्त्वेऽपि नास्ति ।
व्याप्तिः पूर्वोक्तौ याधिलक्षणा स्याद्व्याप्तिवारयितुं लक्ष्यलक्षणाभेदे दर्शय ।
ति उदाधिष्ठितुर्विध इति यद्वर्मविशिष्टसाध्यव्यापकत्वं तद्वर्मविशिष्टसाध
नाव्यापकत्वं लक्षणोतिवेशनीयमन्यथा पर्वतत्वात्मकपक्षधर्मविशि
ष्टवह्निव्यापकत्वस्य ^{किंचित्} धर्मत्वावच्छिन्नव्यापकत्वादेति व्याप्तिस्मादिति ध्ये
यं उदासीनेति पक्षधर्मसाधनाभ्यां भिन्नेत्यर्थः बहिर्द्रव्यत्वमात्मान्यद्र
व्यत्वे इदं केवलप्रत्यक्षत्वस्यैव साध्यत्वानुसारेण प्रागभावो विनाशी ज

पाकारागमयत्वस्य ३-

यद्यपि दीपिकायां तृतीयोपाध्मुदाहरणोऽर्थस्य पक्षत्वं तथा च तत्र जन्यत्वस्य प्रागभावप्रतियोगित्वरूपस्य धर्मरूपपक्षधर्मत्वात् सा
धनावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमुपाधेर्नीसीति तथापि तत्र प्रागभावस्यैव पक्षत्वं बोध्यम् ॥ १ = ॐ ॐ ॐ

४४

न्यत्वादिति अत्र जन्यत्वं पक्षधर्मो न भवतीति साधनावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वं
घटितलक्षणां अनित्यत्वव्यापकमिति विनाशित्वव्यापकमित्यर्थः जन्यत्व
स्योदासीनत्वं तं पादयितुं प्रमेयत्वादिति बाधस्य साध्याभाववतो निश्चयस्य
ग्राह्याभावनिश्चयत्वेनेति अनुमिति प्रतिबंधकत्वमित्यनेनान्वयि विरो
धिज्ञानसामागित्वेनेति इदं प्राचीनमते वस्तुतस्तु विरोधिपरामर्शस्य सा
ध्याभावव्याप्यवतानिश्चयत्वेनैव प्रतिबंधकत्वं लाघवात् इतरेषां व्यभि
चारादिग्रहाणां तत्रापि व्यभिचारादिग्रहेष्वपि साधारणस्येति
भावप्रधाननिर्द्देशात्तथा साधारणस्येत्यर्थः अव्यभिचाराभावतया ।

न० दी०
प्र० ४६

अभिचारग्रहस्येत्यर्थः ॥

तद्ग्रहस्येति शेषः व्याप्तिज्ञानप्रतिबंधकत्वमित्यनेनांत्वयः रावमंगेपि हे।
तो साध्याभाववद्वृत्तित्वस्यैव साध्यतावच्छेदके हेतुसमानाधिकरणात्पंता
भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यापि व्यभिचारतया तद्ग्रहस्य हेतुसमाना।
धिकरणात्पंताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावरूपेणोप्यभिचारस्त।
द्ग्रहप्रतिबंधकतैति भावः हेतो साध्याभाववद्वृत्तित्वप्रकारकग्रहस्य।
व्याप्तिग्रहप्रतिबंधकत्वं तु मणिमंत्रादिन्यायेन विशिष्टव्याप्यभाव
तया हेतुव्यापकतावच्छेदकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि।
करणाभावरूपतया व्याप्तिसंशयधायकत्वेनेति हेतावसाधार।

हेतुव्यापकतावच्छेदकत्वं च हेतुसमानाधिकरणात्पंताभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपेण ग्राह्यम् २=

४६

एषादिज्ञानदशायां हेतुसाध्ययोः सामानाधिकरण्यनिश्चयासंभवेन पक्षोत्तर्भावान्न
 च साध्यसंशयसत्त्वेन व्याप्तिसंशयसंभवान्न व्याप्तिनिश्चय इति प्राचीनमतमभिप्रेत्य
 ता ३ दं पक्षधर्मज्ञानप्रतिबंधकत्वमिति पक्षोपक्षतावच्छेदकविरहस्य हेतुविरहस्य च ।
 निश्चयदशायां हेतौ पक्षतावच्छेदकविशिष्टपक्षवृत्तित्वमहासंभवादिति भावः ।
 ननु यंच त्वौक्तिरसंगता हेतावुपाधिग्रहदशायां यि व्याप्तिनिश्चयासंभवेनोपा
 धिज्ञानस्य व्याप्तिनिश्चयप्रतिबंधकतायाः अवश्यं वक्तव्यतयोपाधेरपि हेताभास
 लक्षणाक्रोतत्वादंतु आह उपाधिसिद्धिं व्यभिचारज्ञानद्वारेति तथाच हेत्वा
 मासलक्षणासाक्षादनुमितितत्करणा न्यतरप्रतिबंधकत्वस्यैव निवेशनीयतया

त० ली०

प० ४७

पक्ष १ =

प्राचीनसूत्रे =

परमुखनिरीक्षकस्योपाधेर्नहेत्वाभासत्वमितिभावः ननु तथापि सिद्धिसत्त्वेऽनुमि ।
त्यनुदयात्तद्विषयस्य साध्यवत्तत्स्यापि हेत्वाभासत्वमावश्यकमित्याशंकांजर ।
नैयायिकमतसंबलं बोद्धव्यं पत्त्यापरिहरति सिद्धसाधनेत्विति पक्षताविघटकः ।
तयेति तन्मते पक्षतायाः साध्यसंशयरूपतया तद्विघटकत्वे साध्यनिश्चयस्याप्य । पक्षता १ =
क्षतमितिभावः अतर्मवर्तीति तथाच विभागाद्याद्यातइतिभावः दर्शितमंतमंतिशि
थिलमित्यालोच्याह निग्रहेति नच सिद्धांतेऽनुमितिं प्रति सिद्धेः प्रतिबंधकत ।
यातद्विषयस्य कथं हेत्वासासतानेति वाच्यं सिसाधयिषायाः सिद्धिनिष्ठप्र
तिबंधतायामुत्तेजकतया केवलं सिसाधयिषासहितसिद्धौ प्रतिबंधकत्वाभावे

४७

पदूपावच्छिन्नविषयकज्ञानसामान्यमित्याद्युक्तैत्यर्थः १ = सर्वस्याः सिद्धेरप्रतिबंधकत्वादिति भावः १ =

भास। नतद्विषये उक्तं हेत्वालक्षणां संपर्शदिति अधिकमस्मदीयामिनवदीधि
तिव्याख्यायां तर्ककर्मकाविचारचातुरीद्युरीगौरनुसंधेयम् ॥ इतितर्कसं
ग्रहदीपिकाप्रकाशे भगवदर्थिते अनुमानपरिच्छेदः ॥ २ = ४० ॥
उ० उपमानं लक्षयतीति अवसरसंगत्योपमानं निरूपयतीत्यर्थः उपमिति
स्वरूपं व्युत्पादयति मूले संज्ञेति संज्ञागवयपदं संज्ञीगवयस्तयोः संबंधः
शक्तिस्तद्वानमित्यर्थः लक्षणां तूपमिनोमीत्यनुव्यवसायगम्योपमितित्व
मेवेति ध्येयं वाक्यार्थं स्मरन् गोसदृशं यश्यतीति एतेन स्मरणां सादृश्यद

वेपरीत्यविवक्षणेन १ =

प्रतिबंधकीभूतप्रि
व्यजिज्ञासानिदृ
ताववश्यं वेत्तव्यत्वं
मवसरः तादृशसंग
त्या इत्यर्थः ४ =

त० ६०

प्र० ४८

सहस्राष्ट्रचिंताद्यांस्मृतिविजस्यबोधकाः१= सादृश्यदर्शनजन्यसुद्वेधकजन्यं च स्मरणस्य सादृश्येऽपि सहकारीत्यर्थः१=

दर्शनजन्यसुद्वेधकांतरजन्यं वा उभयमपि सादृश्यदर्शनस्य सहकारीनतु सादृश्य
दर्शनजन्यमेव स्मरणसहकारीतिसूचितं प्राचस्तु वाक्यार्थस्मरन्नित्यत्र वर्त
मानसामीप्ये प्रत्ययः वाक्यार्थस्मरिष्यन्नित्यर्थः एवं च वाक्यार्थस्मरण
स्य सादृश्यदर्शनजन्यतालाभेन व्यापारतालाभ इत्याहुः तर्दनंतरमित्या
सादृश्यदर्शनानंतरंगवयोरगवयपदवाच्य इत्याकारिकागवयत्वरूपलघु
धर्मधर्मितावच्छेदकीकोपमिति रूपाद्यत इत्यर्थः इदं संपलक्षणं वैधर्म्यद
र्शनेनाप्युपमिति रिति ध्येयम् वैशेषिकास्तु पदवाच्यत्वव्याप्यसादृश्या
दिपरामर्शात्पदवाच्यत्वस्यानुमितिरेवातो नोपमाने प्रमाणोतरमित्याहुः

वाक्यार्थस्मरिष्यन्नि
त्यर्थकरणेन च३=

दि ४

गोसादृश्यापेक्षया
लाघ्वित्यर्थः ५=

गवयपदवाच्यत्वगोसादृश्यवान् २=

४८

तज्जन्यत्वे सति तज्ज
न्यजनकरूपेति ४=

ननु सादृश्य

यत्नं वैधर्म्यविशिष्टपिंडुज्ञानादेरपि करणात्वादत आह इदमिति ३=

गोप्रतियोगिकवाक्यानुयोगिकसादृश्यतायदवाच्यत्वाप्येतिज्ञानेविनापि१=

द्य १५

तच्चिंत्यं व्याप्तिज्ञानमंतरेणापिपदवाच्यत्वेप्रमितेरनुभवसिद्धत्वादित्यन्यत्र।
विस्तरः ॥ इतिश्रीतर्कसंग्रहदीपिकाप्रकाशेभगवदपितेउपमानपरिच्छेदः
॥०॥ शब्दलक्षयतीति उपजीव्योपजीवकसंगत्याशब्देनिरूपयतीत्यर्थः ।
अत्र ज्ञायमानशब्दस्य शब्दप्रमाणातयाशब्देउपमानोपजीवकत्वाभावा
दुपमितिशब्दबोधरूपफलयोः संगतिर्विध्या तथाहि शक्तिपरिच्छिन्नि।
रेवोपमितिः तस्याश्च शब्दबोधोपजीव्यत्वेनफलयोः उपजीव्योपजी
वकत्वसंभवः तादृशसंगतेऽप्यफलनिष्ठत्वेपिस्वाश्रयकरणात्वात्मक।

स्वसंगतिः १=

उपमानोत्तरशब्दनि
रूपतो॥८॥

त० दी०

प्र० ४५

परंपरासंबन्धेन करणानिष्ठत्वात्करणायोरन्तेतराभिधानप्रयोजकत्वे शाब्दज्ञा
नस्य प्रमाणात्त्वौगीकर्तृनवीनमतेतत्त्वमितेः शक्तपदविषयकत्वेन शाब्दप्रमा
णात्तथातत्रचोपमानजन्यत्वस्याद्वैततयास्वरूपयोरपिसंगतिरिति मंतव्यं ।
मूलेश्चाप्तवाक्यं शाब्दइति शाब्दइतिलक्ष्यनिर्देशः प्रमाणां शाब्दइति तदर्थः ।
आप्तवाक्यमिति लक्षणं भवति हि यस्यासिंचतीत्यादिशाब्दशाप्तोक्तवाक्यं
नतु वह्निना सिंचतीत्यादिशाब्दः तदुच्चारणकर्तुः यथार्थवक्तृत्वरूपं प्रत्वा
भावात् प्रकृतवाक्यार्थगोचरयथार्थज्ञानजन्यवाक्यं प्रमाणां शाब्दइति
तु निष्कर्षः वाक्यप्रयोगे वाक्यार्थज्ञानस्य हेतुत्वात् लक्षणसंगतिः स्फुटमे

शाब्दमात्रस्य लक्ष्यत्वे
प्रतारकवाक्यादाव
स्यापत्तेरिति भावः ४ =

शाब्दबोधपूर्वकालीनशाब्दप्रमा = बोध
नूकारमानस्य यथार्थज्ञानस्य १ =

४५०

शाब्दबोधजनकेयुक्तौलक्षणापामित्यादिः तस्याप्रतिपदपदार्थसम्बन्धात् तदुक्तौलक्षणातिव्याप्तिः पदान्तलक्षणायास्तद्व्याप्योपस्थितावपिलाक्षणाकपदस्य शाब्दबोधजनकत्वात्
लाक्षणाकार्यबोधेतुसमभिव्याहृतपदान्तरज्ञानेनलक्षणायां नित्यस्वशकार्यशाब्दबोधेप्रतिकाशशाब्दबोधजनकाचासौ अर्थस्मृतिप्रतदनुकूलइति समाह-२=

तच्छब्दमणो मीमांसकमतनिरासकत्वेनागिममूलमवतारयितुं तन्मतसाधारण्येन
शक्तिपदार्थमाह अर्थस्मृत्यनुकूलेति शाब्दबोधजनकार्यस्मृत्यनुकूलो घटादि
पदघटादिरूपार्थयोः संबंधः शक्तिरित्यर्थः अनुकूलत्वमिह प्रयोजकत्वं
तच्च कारणातावच्छेदके पदपदार्थसंबन्धेऽप्युक्तं घटादिपदतदर्थयोरन्यसंबन्ध
वारणाया अनुकूलोत्वं विवक्षितार्थकं अन्यसंबन्धज्ञानस्यार्थस्मृतिजनकत्वेऽपि
शाब्दबोधजनकस्मृतिजनकत्वाभावात् अर्थस्मृत्यनुकूलत्वस्यादृष्टादिसा
धारण्यद्विशेष्यमिति बोध्यं पदार्थोत्तरमिति तत्तत्पदार्थतावच्छेदकाभावक

शक्तिज्ञानस्य कारणात्वा
च्छेदके कारणातावच्छेदके
त्वमिति भावः ४=

त० दी०

प्र० प०

आयमत०=

प्रसिद्धिप्रसिद्धिम्योऽतिशोषः तत्रयदार्थतावच्छेदकाभावस्य प्रत्येक
प्रसिद्धत्वात्त्रयाघात इति भावः १=

तद्वदित्यर्थः तेनातिरिक्तपदार्थत्वस्यान्यमताप्रसिद्धत्वेऽपि न व्याघातः अस्मात्पदाद
यमित्यादिमूलस्य एतत्पदजन्यबोधविषयोऽयमर्थ इत्याकारकेऽपरेष्वाशक्तिरित्य
यर्थः ननु पदार्थांतरमिति न चेश्वरीज्ञानस्य इच्छायाः कृते वा शक्तिरूपत्वमिति ।
विनिगमनाविरहादतिरिक्तैव शक्तिरिति वाच्यं आधुनिकसंकेतस्यैव रूपतया ।
शक्तेरपि इच्छारूपत्वे संकेतज्ञानस्यानुगतकार्यकारणभावः संभवति नान्यथे
त्येवं विनिगमकसंभवेनेच्छाया एव शक्तित्वस्वीकारात् न च भगवदिच्छायाः स
कलविषयिण्याः शक्तित्वस्वीकारेऽप्यबोधव्यत्ययप्रकारकतदिच्छायाः पदेऽपि

लौकिके वैदिकसाधारणोच्छात्वेन कार्यकारणभावः ३=

५०

सत्त्वात् घटपदवाच्यत्वस्यातिप्रसंगः एवं गंगापदजन्यबोधविषयत्वप्रकारके
 व्याप्यासीरेपिसत्त्वेन शक्तेयवत् बोधसंभवे लक्षणोद्घेदापत्तिरिति वाच्यम् यत
 स्तत्त्वदवाच्यत्वं तत्त्वदजन्यबोधविषयत्वप्रकारतानिरूपितेष्वरेष्ठीयवि
 शेष्यतावत्त्वं तादृशप्रकारतानिरूपितविशेष्यतासंबन्धेन तदिच्छावत्त्वं वा
 तथाच तादृशस्य घटपदवाच्यत्वस्य पदस्य सत्त्वान्नातिप्रसंगः गंगादिपद
 जन्यत्वस्य बोधांशो बोधविषयत्वस्य च तीरांशो स्वातंत्र्येण मानसीश्वरे
 व्याप्यामुपेयते इत्येव विशकलितमानस्थले निरूप्यनिरूपकभावात् ।

घटबोधव्यत्वप्रकारके व्याप्यापदस्य विशेष्यत्वाभावात् इति भावः ३-

त० दी०

प्र० ५१

अविषयताया अभावेन गंगादिपदजन्यत्वप्रकारतानिरूपितबोधविषयितानिरूपितवि
षयत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यतासंबंधेनेष्टावत्त्वस्यतीरेऽसत्त्वेननक्षतिरिति सं।
क्षेपः विशिष्टेशक्तिव्यवस्थापयितुंमीमांसकमतमुपन्यस्यदूषयति गवादीति
विशेषणाभत जातिगमहमंतराविशिष्टगमहासंभवेनविशिष्टेशक्तिकल्पने।
नसंभवति अतोजातिगमहस्यप्रथमसंयोजितत्वेजातावेवशक्तिकल्पनमुचि
तंलाघवात् इत्याह विशेषणतयेति प्रथममुपस्थितत्वादिति विशिष्टगमहा
त्पूर्वमवगतत्वादित्यर्थः कथंतर्हि व्यक्तिलाभइत्यत आह व्यक्तीति आक्षेपादि
ति अर्थापत्तेप्रमाणादित्यर्थः व्यक्तावेवसंभवेनेति अनुपपत्तिप्रतिसंधानशू

ज्ञानः

अपत्तिरुक्तलाघवात्

अनुपपत्तिलभ्योर्थः
आक्षेपः तस्मादिति

प०
जातिः आनयनान्वयिनीन अमूर्तत्वात् रूपवत् =

५१

न्यतादशायामपि व्यक्तिमा न स्यान्नुभवसिद्धत्वेन चेत्पि बोध्यं विशिष्टवक्ता
वेवेति एककारेण केवलजातिकल्पनव्यवच्छेदः अत्रेदं बोध्यं जातित्वे शिष्य
तदाश्रयेषु शक्तिः कल्पनीया यदार्थद्वयसंबन्धस्यैव पदद्वयसमभिव्याह
रत्वं भवत्वेनान्यस्यां शक्यस्य शाब्दबोधे भानां संभवादिति नव्यास्तु लक्ष्यता
वच्छेदकत्वमहमात्रेण लक्ष्यता वच्छेदकस्य यथाशाब्दबोधे भानं तथा शक्य
ता वच्छेदकत्वमहमात्रेण शक्यता वच्छेदकस्य शाब्दबोधे भानं संभवतीति शा
क्यता वच्छेदके च शक्तिर्न कल्पनीयेति वदंति शक्तिमहश्च द्रव्यवहारेणोति
शक्तिमहस्तु द्रव्यवहारादिना भवतीत्यर्थः आदिना व्याकरणादिपरिमहः

एकाशक्तिः २-

भानं विषयता ४-

सहकारीमात्रेण २-

विषयता ३-

त० टी०
प० ५२

अतएव शक्तिग्रहं व्याकरणोपमानकोशाप्रवाक्याद्यवहारतश्च वाक्यस्य शेषा
द्विवृतेर्वदंति सानिध्यतः सिद्धपदस्य वृद्धा इत्यभियुक्तोक्तिं संगच्छते व्याकरणा
त्यकृतिप्रत्ययादीनां शक्तिग्रहः उपमानाच्छक्तिग्रहस्तद्धसादृशीतः अथ
कदेतहरेरंवलंबोदरगजानना इति कोशादेकदेतादिशब्दाः गणोशात्वविशिष्टे ।
शक्त इत्यर्थकात् गणोशात्वविशिष्टे शक्तिग्रहः तत्रैकदेतादिशब्दानामेवप ।
दार्थतया तेषां विभिन्नत्वेन द्वंद्वोपपत्तिः कोकिलः पिकपदवाच्य इत्याप्रवा
क्यात् पिकपदस्य कोकिले शक्तिग्रहः व्यवहारतः शक्तिग्रहमुपपादयति ।
युत्पित्सुरिति शक्तिग्रहेष्वावानित्यर्थः उत्तमवृद्धेति प्रयोजकवृद्धेत्यर्थः

५२

गवानयनरूपक्रिया २=

मध्यमवृद्धस्येति प्रयोज्यवृद्धस्येत्यर्थः गवानयनं दृष्ट्वा प्रवृत्तिमपलम्ब्य चेत्पन्चयः ३
पलम्ब्येत्यस्यानुमायेत्यर्थः इयं क्रिया प्रयत्नपूर्विका विलक्षणक्रियात्वात् स्वीया
क्रियावदित्यनुमानप्रयोगो बोध्यः प्रवृत्तिजनकज्ञानस्य घटानयनगोचरप्रय
त्नजनकघटानयनज्ञानस्य वाक्यस्य विशिष्टेऽर्थे शक्तिर्न कल्पनीया तादृशा ॥ विशिष्टार्थस्य ४=

४= यस्य सममिवाहारलम्ब्यत्वात् अनन्यलम्ब्यो हि शब्दार्थ इति न्यायादित्यभिप्रेतं ॥
धिमानाह असमानयेत्यादि आवापो द्वायाभ्यामिति आवापः संग्रहः ॥
उद्वापः त्यागः व्युत्पद्यत इति व्युत्पत्त्या प्रयोभवतीत्यर्थः वाक्यशेषाद्यथा ॥
यवमयस्तरुर्भवतीत्यत्र यवशब्दः आर्यव्यवहाराद्रीत्यंशूकविशिष्टस्य वा ॥

शक्तिज्ञान २=

नानाशक्यार्थकत्वानुपपत्तिः ३-

च सिद्धेऽपि शक्तिमहत्त्वावश्यकः अन्यथा तत्रानुभवसिद्धस्य शाब्दबोधस्याप्य
लापापत्तेरिति भावः तीरेऽपि शक्तिर्न कल्प्यत इति गंगापदस्येति शेषः नन्वेवं
सैन्धवादिपदानां नानार्थकत्वानुपपत्तिः एकत्र शक्तिरन्यत्र लक्षणोत्पेवं
रीत्येव निर्वाहादत आह सैन्धवादाविति आदिना हर्षादिपदपरिमहः ।
संबन्धाभावादिति संयोगादिरूपसंबन्धाभावादित्यर्थः इदमुपलक्षणं
प्रसिद्धयोरर्थयोः कुत्र शक्तिः कुत्र लक्षणोत्पत्तिविनिगमकाभावेनोभयत्र
शक्तिकल्पनस्यावश्यकतेति संचा इति संचपदं संचस्य पुरुषेलाक्षणिकं
वाच्यार्थस्य क्रोशानकर्तृत्वान्वयासंभवादिति वाच्यस्यापीति अयिना

त० टी०
प्र० ५४

अन्यथा न्ययपत्तेरसंभवादत्राहतात्परीत्यपत्तिरेवेति २ =

लक्ष्यसमस्ययः छत्रिणा इति एकसार्थवाहित्वेन छत्रं छत्रिषु गमनकर्तृकां च
यतात्पर्यान्त्यपत्तिरेवलक्षणावीजं न च छत्रिन्नित्यस्य मतुर्वर्थकेन प्रत्योतत ।
यापदसमूहरूपत्वेन तच्छब्दाप्रसिद्धाण्यसंबंधरूपलक्षणाया अभावेन
कथमिदं सदाहरणमिति वाच्यं प्रतिपाद्यसंबंधावलक्षणोत्पत्तेरभिप्रायेणा । न्ये ४ २
तदुदाहरणादानात् अन्यथा काकेभ्योदधिरक्ष्यतामित्याद्युदाहर्तव्यम् का ।
कपदस्य काकतदितरसाधारणादध्युपघातकत्वावच्छिन्नपरत्वात् केचित्तु ह
त्रयदस्यैकसार्थलक्षणा तद्वितार्थः संबंधी तथाचैकसार्थसंबंधिनो गच्छेती
त्यन्वयबोध इत्याहुः तत्त्वमसीति अत्र तत्पदवाच्ये सर्वज्ञत्वादिविशिष्टे ।

त्वेपदवाच्यस्योतः करणादिविशिष्टस्यांभेदांनुपपत्त्योभयत्रविशेषणोपाय
 रित्यागः तथाच तत्पद^{वाच्य}लक्षस्य शुद्धस्य त्वेपदलक्षणासर्हाभेदांनुपपत्त्योपा
 यत्तिरित्यभिप्रायः इदमदाहरणान्तु जीवब्रह्मणोरैक्यबुवतो ब्रह्मवादिनां सिद्धौ
 तांभिप्रायेणा नैयायिकमते तस्यां संमतत्वात् नैयायिकरीत्या तु सोपदेवद
 त्तइत्यादौ ततोऽशस्येदानीं संभवात् हानं इदं तोऽशस्य संभवाद्देहानमिति
 जहदं जहलक्षणा माचक्षते परेत घटोऽनित्य इत्यादौ घटत्वस्यैव सोपदेव
 दत्तइत्यादौ ततोऽशस्योपलक्षणात्तया भानेन किंचिद्वाधकमिति किं जहदं
 जहलक्षणायेति वदंति गौण्याः वृत्त्यंतरत्वेनिराचष्टे गौणपयीति ननु गं

न० दी०

प्र० ५५

गायांघोषइत्यत्रतीरे शक्यस्य प्रवाहस्यैवाग्निर्माणावकइत्यादौ मारावकेश क्रिया
ग्नेः साक्षात्संबंधो न संभवतीति कथं लक्षणायातिर्वीह इत्यत आह लक्ष्यमाणोति
लक्ष्यमाणो योगुणः शुचित्वादिसत्संबंधरूपेत्यर्थः अयमभिप्रायः शक्यसं
बंधो हिलक्षणा सा च क्वचित्साक्षात्संबंधः क्वचित्परंपरासंबंधः एवं च शक्य
स्याग्नेः स्वनिष्ठशुचित्वैवत्वसंबंधमेव लक्षणोति आलंकारिका पुनरेव ।
माहुः तीरेघोषइति प्रयोगे स्वायत्ते गंगायांघोषइत्यनुविताभिधाने शैत्य
पावनत्वादिप्रतीत्यर्थम् न च साप्रतीतिलक्षणायाप्युपपद्यते केवलती ।
रलक्षणापेवान्वयानुपपत्तिपरिहारे शैत्यपावनत्वं विशिष्टलक्षणाया ।

शक्यशब्दधीने =

दि १५

५५

मानाभावात्तस्माद्यंजनावृत्तिरवश्यमंगीकर्तव्येति तं नमते निरस्यति यंजनापीति
 शक्तिलक्षणांतर्भूतेति अयंभावः यंजकनानार्थकस्य लेदूरस्थाभूधरारस्या
 इत्यादौ भूधरशब्देन पर्वतानामिव राज्ञामपि शक्तौ वप्रतीति संभवति गंगायां द्यौ
 य इत्यादौ नृशैत्यपावनत्वादिविशिष्टीरप्रतीतिरपिलक्षणा सामाज्यादेव तत्र
 लक्षणा कल्पिकायास्तान्पर्यानुपपत्तेरेव सद्भावात् किं नृशैत्येति न न
 शब्दशक्तिमूलाया यंजनाया अन्यथा सिद्धत्वेपि अर्थशक्तिमूलायास्तस्याः ना
 न्यथा सिद्धिः तथाहि गच्छगच्छसिचेत्कांतपंथानः संतुते शिवाः समपि जन्म
 तत्रैव भूयाद्यत्र गतो भवान्नित्यादौ हे प्रियं तव गमनोत्तरं मम प्राणवियोगो

गंगायां द्यावेत्यादौ ५ =

तस १५

त० टी०

प्र० ५६

भविष्यति अतो न गंतव्यमित्याद्यर्थो व्यज्यते न ह्यत्र शक्तिलक्षणाभ्यां निर्वहः ।
इत्थंच व्यंजनाया आवश्यकतेत्यत आह अर्थशक्तिमूला चेति च स्त्वंर्थे अनु
मानादिनेति अनुमानप्रकारस्तु इयं मदीयगमनोत्तरकालिकप्राणवियोगः ।
वती विलक्षणाशब्दप्रयोक्तृत्वादित्यादिरूपः आदिना संभावनादिपरिग्रहः ३ ।
त्कटैकतरकोटिकसंशयः संभावना उक्तत्वं च विषयताविशेषः यदि पुनरा ।
नु भविको लोकानां स्वरसुवाहीशब्दादं मुमर्थं प्रत्येसीत्यनुभवः तदा वै व्यंजनकी
प्रतीतिरीवीणागुरुणा मर्ष्यणा कवारोति व्यंजनासिद्धिरप्रत्यूहैवेति संतप्य ।
म अन्वयानुपपत्तेर्लक्षणा बीजत्वे पृष्टीः प्रवेशयेत्यादौ लक्षणानुपपत्तिस्त

तात्पर्यानुपपत्तेः १० धृष्टोऽथे १० धृष्टोऽथे १०

राहुवृद्धिवावृद्धिनेति ५०

संज्ञा १०

यथा नुपपत्तेस्तथा त्वेतत्तस्यास्तत्रापि सत्त्वेन पष्टिपदस्य पष्टिधरे लक्षणासं
भवतीत्याशानां तात्पर्यानुपपत्तिरिति तत्प्रतीतिः तीरादिरूपार्थप्रतीतिरिति
त्यर्थः नानार्थ इति सैधवमानयेत्यादिनानार्थकस्य लेसैधवपदस्यांशे लवणोच
शक्तेस्तुल्यतयाशाब्दबोधो तात्पर्यगृह्यकारणात्त्वमेतराननियतकाले तत्तद्वो
धोपपत्तिरितितत्रतत्कारणात्त्वस्यावश्यकत्वे तदनुरोधेन सर्वत्र तदवश्यकते
तिभावः न च मौनिश्लोकादौ शाब्दबोधानुपपत्तिस्तत्र निरुक्ततात्पर्यस्यां स
त्वादिति वाच्यं तात्पर्यस्य तत्प्रतीतीत्यारूपत्वपदं वसानेन तत्र तादृशात्ता
त्पर्यं सत्त्वेनादोषात् न च तथापि तत्प्रतीतीत्यारहितशुकाद्युच्चारितवा

अश्वलवणयोः १०

नानार्थकस्य लानुसारेण ५०

उक्त ३०

तत्प्रतीतीत्यारूप २०

तात्पर्यज्ञानस्य हेतुत्वावश्यकत्वात् ४०

न० टी०

प्र० ५७

शाबूबोधतिशेषः १२

क्यादपि शाबूबोधस्यानुभविकतया तत्रानुपपत्तेः परिहारा संभव इति शंका त
त्रेष्वरीये ब्रह्मासादायेवानुपपत्तेः परिहार संभवादित्यलमनल्पजल्पनेन प्रक
करणादिकमिति आदिना सशंखचक्रौ हरिः पूज्य इत्यादौ हरि शाबूबोधस्य भगव
तितात्पर्यनिर्णायकस्य सशंखचक्र इति विशेषणादेः परिग्रहः कथं प्रकरणादे
३६५ स्नात्पर्यग्राहकत्वमिति चेदित्ये सैधवपदं लवणबोधे ब्रूयोच्चरितं भोजन प्रकरणे
उक्तत्वादित्यादिरीत्या गृहाणा प्रभाकरमतं निराकरिष्यमाणाः स्वसिद्धांतं द
शीयति द्वारमिति अर्थज्ञानार्थत्वाच्च ब्रूयेति शाबूबोधज्ञानस्यार्थज्ञानफलक
त्वादित्यर्थः एतावता प्रथमत एवार्थानुसंधाने लाघवमिति सूचितं किंचार्थं
बुद्ध्वा वाक्यरचनेति न्यायेनार्थज्ञानमंतरा आकांक्षित शाबूबोधसंधानरूपशा।

५७

ब्राह्मणहारस्यैवासंभवेन प्रथमतोऽर्थो ब्राह्मणहारस्यैवावश्यकतेत्याह अर्थमवी
ति यथा कथंचिदुपस्थितपदार्थानां शाब्दबोधानुदयेन पदजन्यत्वस्योपस्थितिर्वि
शेषराताया आवश्यकता या तादृशोपस्थितिसंपत्तये शाब्दब्राह्मणहारवानाया
त्याऽनुसर्तव्य इत्याह पदविशेषेति विशेषपदस्यापि प्रयोजने दर्शयितुं घटः क
र्मत्वमित्याद्यनुधावने तत्र कर्मत्वादिपदजन्यकर्मत्वाद्युपस्थितेः सत्त्वेऽपि ।
घटपदोत्तरामादिपदजन्यकर्मत्वाद्युपस्थितेरसत्त्वेन सिद्धोत्ते मतेन शाब्दबो
धप्रसंग इति भावः पदविशेषजन्येत्यत्र ब्रह्मण्यपदविशेषजन्येत्यपि बोध्यं ।
तेन घटमानयेत्यादौ घटादिपदादाकाशादेरुपस्थितावपि न शाब्दबोध

त० दी०

प्र० ५८

इतिदिक् यद्यपिपदंतावच्चतुर्विधं योगिकंरूढंयोगरूढंयोगिकरूढंचेति ।
योगोऽवयवशक्तिस्तन्मात्रेणार्थप्रतिपादकमाद्यं यथापाचकादिपदंरूढिः ।
समुदायशक्तिस्तन्मात्रेणार्थप्रतिपादकंद्वितीयं यथागवादिपदं योगरूढि
भ्योपरस्परसहकारेणार्थप्रतिपादकंतृतीयं यथापंकजादिपदं योगिकंचतुर्थं
चेतिव्युत्पत्त्यायोगेनरूढ्याचपरस्परसहकारेणार्थप्रतिपादकंचतुर्थं यथा
उद्भित्यदम योगेनतत्तुलमादेःरूढ्यातु पागविशेषस्यवाचकंतथापि ।
योगरूढंप्रदर्शयितत्रयोगरूढ्योःस्वरूपप्रदर्शनेनतद्गीत्याश्रन्यत्रावो । चि२५
हुंशकामित्यभिप्रायेणपंकजादिपदेयोगरूढीप्रदर्शयति पंकजा ।

५८

इति योगरूढिरिति योगसहितारूढिरित्यर्थः ननु ये कजादिष्वेष्ट्वपि योगा ॥
 वांस तावतैव निर्वहद्वा दित्यांशं कपयं कजशब्दस्य पञ्चात्वावच्छिन्ने वृत्तिमंतरानि पमे
 न पञ्चात्वावच्छिन्नमानमनुभवसिद्धेन निर्वहतीति पञ्चात्वावच्छिन्ने रूढिर्वावश्यकै ॥
 त्याह नियतेति नियतपञ्चात्वावच्छिन्नमानानुभवे विप्रतिपन्नं प्रत्याह अन्यथेति ॥
 नियतपञ्चात्वावच्छिन्नमानोपयोगिसमुदायशक्त्यनंगीकार इत्यर्थः प्रयोगेति
 पदं पंकजप्रयोगेत्यर्थः यद्यपि कार्यान्वितेशक्तिरिति प्राभाकरमतं तथापि सिद्धा
 र्थपरवाक्येपि व्युत्पत्तैर्व्यवस्थापितत्वेन तत्साधारणाय तन्मतं परिरुक्तत्पद ॥
 शीयति इतरान्वित इति अन्वितेशक्तिरिति तु निष्कर्षः अयमभिप्रायः ॥

त० टी०
प्र० ५५

कथंचिदुपस्थितपदार्थानां शाब्दबोधवारणाय तत्तद्विषयकशाब्दबोधं प्रतिवृत्तिज्ञानम् ।
जन्यततदुपस्थितित्वेन हेतुतायाः कल्पनीयतया अन्वयांशोपिशक्तिरपेक्षिता ॥
न्या तादृशसामान्यकार्यकारणभावभंगापत्तेः न च संसर्गविषयताभिन्नतत्तम् ।
द्विषयताशालिशाब्दबोधं प्रतिवृत्तिज्ञानाधीनततदुपस्थितित्वेन हेतुत्वमास्तां
तथा च अन्वयांशोपिशक्त्यन्तर्गीकारेऽपि न क्षतिरिति वाच्यम् तथा सति कार्यतावा
च्छेदकगौरवापत्तेः एवं चान्वितो घटपदवाच्यस्याकारकशक्तिज्ञानमेव शाब्दम् ।
बोधप्रयोजकमिति केचित्तु इतरान्वितेशक्तिरित्यस्य कार्यान्वितेशक्तिरित्य
यमाहुः स युक्तिकेनैवापि कमते दर्शयति अन्वयस्येति पदार्थसंसर्गस्य पद
ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ = ॐ ॐ ॐ

५५

समभिव्याहारबलादेवशाब्दबोधेभानसेभवात् तादृशसेसर्गोपोपि शक्तिर्न कल्प
नीयेतिसमुदितार्थनिष्कर्षः अयमाशयः तद्विषयकशाब्दबुद्धिप्रतिवृत्तिज्ञाना
धीनतदुपस्थितित्वेनानुगतकार्यकारणभावोनसम्भवति शक्तिलक्षणोभयसा
धारणास्पृष्टत्वस्यदुर्वचत्वात् अपितुतच्छक्तपदज्ञानजन्यतदुपस्थितित्वेनैका
कारणात् तत्तात्त्विकपदजन्यतदुपस्थितित्वेनवापराकारणात् स्वीकर्तव्या परस्य
रतनदुपस्थितिजन्यशाब्दबोधेअभिचारवारणायचततत्काव्यवहितोतरत्वंतत्तत्का रणा ३५
राजन्यताबल्लेदककोटौनिवेशनीये रावेच वृत्त्यनुपस्थापितस्यापियदार्थद्वयसं
र्गस्यशाब्दबोधोपगमेअभिचाराप्रसक्त्यादर्शितद्विविधकार्यकारणभावस्यनि

त० टी०

प० ६०

अत्यूहतेति किमन्वयांशो शक्तिकल्पनेन आकांक्षादिरहितपदसमुदायाच्छाब्दबोधवारणा
यांकांक्षादेः शाब्दबोधहेतुत्वमभिहितं मूलकृता तच्च नवीनमतेन निर्वहतीति तद्भूतस्य हेतु
तुतामाह आकांक्षादिज्ञानमिति आदिना योग्यतापरिग्रहः अन्यथा आकांक्षादेः शा
ब्दबोधहेतुत्वे मूले पदस्येत्यादि- यत्पदस्य यत्पदाभावप्रयुक्तमन्वयबोधाजनकत्वं तत्प
दसमभिव्याहृततत्पदत्वमांकार्त्तत्पर्यः प्रयुक्तत्वं च कारणाभावात्कार्याभाव इति प्र
तीतिसाक्षिकः स्वरूपसंबन्धविशेषः अजनकत्वात् परिचायकं एकपदार्थे अपरपद
दार्थत्वं योग्यतेति मते संशयनिश्चयसाधारणा तद्भूतत्वावच्छिन्नं शाब्दबोधहेतुः ।
वाद्यनिश्चयाभावो योग्यतेति नवीनमते तु स्वरूपसत्येव योग्यता तच्चेतुरिति दिक्

६०

नीमांसकः शंकते न चिति वेदस्येश्वरोक्तत्वमनुमानेन व्यवस्थापयति वेद इति न च
नं २५ ह्यादृष्टापुराणां कर्ता सत्यवती सतश्चादिप्रमाणवलेन भारतादौ कर्ता त्वयलभ्यते न हि
तथा वेदे तथा च सम्यग्माणा कर्तृत्वस्य भारतादौ साध्यव्यापकत्वात्पक्षे च साधना व्याप
कत्वा दुपाधित्वेन कथमिदमनुमानं साध्यसाधकं भवेदित्याशंकते न चेति गौतमा
दिभिः शिष्यपरंपरया वेदे कर्तृरुपदेशो विवदंतं प्रत्याह तस्मादिति स एवायंगकार इती
ति अत्रैककालिकगकारे पूर्वकालिकगकाराभेदो भासते स च वर्णा नाम नित्यत्वे
न संभवतीति भावः अनित्यत्वादिति तर्हि प्रत्यभिज्ञाविरोध इत्यत आह सोपमिति
उत्पत्तिविनाशाप्रत्यययोरन्यार्थकल्पनमपेक्षेतत्प्रत्ययस्य तथा च कल्पने

प्रत्यभिज्ञायां ३-

त० दी०

प्र० ६१

लाघवमिति दृढं अग्निमीलेश्यादावानुपूर्वीं प्रकारोत्तरगाकारोत्तरनत्वादिरूपा ।
तत्रोत्तरत्वमवहितोत्तरक्षणावृत्तिरूपं वाच्यमित्यं च वर्णानां नित्यत्वांगीकारेऽपि ।
अनित्यक्षणाघटिताया आनुपूर्वी अनित्यत्वात् द्विशिष्टवाक्यसमूहायास्तवेदस्य
त्वदभिमतनित्यत्वेन सिद्ध्यतीति वर्णानामनित्यत्वमेवोचितमिह वर्णानामिति । स्था ४५
यद्यपि स्मृत्यादीर्नमाप्नोक्तत्वादेव प्रमाणात्वे सिद्ध्यति तत्कर्तृमन्वादीनामाप्तत्वात्
त तथापि तेऽप्यमाप्तत्वे विप्रतिपन्नं प्रत्याह मन्वादीति आचाराणामिति आच
रप्रतिपादकशिष्टवाक्यानामित्यर्थः एतेन प्रमाणाविभागव्याघातशोकानिरस्ताः
वेदार्थज्ञात्वेव मन्वादिभिस्तदर्थकस्मृत्यादीनि विरचितानि अतस्तेषां प्रामाण्यम्

६१

मिति मनसि कृत्याह वेदमूलकतयेति ननु तर्हि सवेदः कुतो नोपलभ्यत इत्यत आह स्मृतिम् ।
 त्पादिस्तेति तन्मूलभूतेत्यादि स्मृत्सूलभूताकाचिच्छारवापाठतः परिभृष्टेन नुमीयत इत्यर्थः ।
 वाक्योत्सादस्य वाक्योच्छेदस्य ननु समानानुपूर्वीकवेदपाठस्य संप्रदायसिद्धत्वात् तादृ
 शवेदेकतियपवाक्योच्छेदस्य कल्पयितुमंशक्यत्वे पठ्यमानवेदे रावविशकलिततया वि
 द्यमानवाक्यानां स्मृतिमूलत्वमस्त्वित्यत आह विप्रकीर्णोति अयुक्तत्वादिति स्मृत्यादि ।
 समानार्थवाक्यानां पठ्यमानवेदेऽनुपल्लेभादिति भावः नित्यानुमेय इति नित्योऽनुमे
 य इत्यर्थः वार्तानुपूर्वीज्ञानाभावेनेति तादृशज्ञानस्यापि शाब्दबोधहेतुत्वादं न्ययान ।
 दीदीनादिशब्दैरर्थविशेषबोधानापत्तेरिति भावः शाब्दस्य यथक्प्रमाणात्वमनेगीकु

त० टी०

प० ६२

संसर्गज्ञानवदुचरितानि २५

वतां वैशेषिकाणां मतं दूषयितुमुपन्यस्यति नन्वेतानीत्यादिना एतानि पदानि घटमान
येत्यादीनि पदानि स्मारितार्थसंसर्गवेतीति स्मारितार्थसंसर्गज्ञानैकाणीत्यर्थः संसर्गे पूर्व २५
तात्पर्यविषयत्वे निवेशनीये तेन संसर्गांतरमादाय नार्थोतरता आकांक्षादीत्यादि १
ना योग्यता सन्धोः परिग्रहः आकांक्षादिरहितपदकदंबके व्यभिचारवाराणां आकांक्षादी
ति सर्वसंमतत्वादिति तथा च कार्यवैलक्षण्यानुरोधेन शब्दः प्रमाणांतरमिति भावः सी
मांसकः शोकेते नन्विति दिवानमंक्ते श्यर्थे दृष्टे प्रत्यक्षतो ज्ञाते श्रुते शब्दादवगाते १
तेन दृष्टार्थोपपत्तिः श्रुतार्थोपपत्तिश्चेत्यर्थोपपत्तेर्द्वैविध्यं सूचितं पीनत्वान्यथानुपपत्त्ये
ति पीनत्वस्य रात्रिभोजनं विना नुपपत्त्येत्यर्थः अत्रेदमवधेयं यद्विना यदनुपपत्तिः १

६२

न्ततदुपपादकमिति रात्रिभोजनसंपपादकं पीनत्वसंपपाद्यं उपपादकज्ञाने फले उपपा-
 द्यज्ञानं करणं फलकरणादोरर्थोपपत्तिः शब्दो वर्तते फलेऽर्थस्यापत्तिः कल्पनेति व्युत्पत्त्या करणो
 न अर्थस्यापत्तिः कल्पनायस्मादिति व्युत्पत्त्येति व्यतिरेकं नुमाने नैव गतार्थत्वादर्थोपपत्तेः प्रमाणां
 तरत्वमनुचितमिति समाधत्ते देवदत्त इति दिवामात्रभोजिनि पीने व्यभिचारवाशाय हेतौ स
 त्येते अहोरात्रभोजिन्यपीने व्यभिचारवाशाय विशेष्यं योगाद्यं जन्यपीनत्वपरं तेन भो-
 जनशून्ये योमिति पीने न व्यभिचारः संभवति ह्युपोरतिरिक्तप्रमाणत्वं वदतां योराणिकानां
 मतदूषयति शतेष्वं चाशदित्यादिना अनुमानमेव ननु प्रमाणांतरमित्यर्थः शतवानित्युक्ते
 ष्वं चाशत्वानिति ज्ञानं संभवति तस्यानुमाने नैव निर्वाहात् शतस्य ष्वं चाशद्व्याप्यत्वादिति

सिद्धप्रयोजनत्वात् ३-

पीनत्वं ४१

न० दी०
प्र० ६३

इह वदेयं तौ स्त्रीत्याकारकशब्दस्य २=

प्रमाजनकत्वे य=

भावः अज्ञातमूलेति विशिष्यानिश्चितप्रथमवक्तृकः शब्दः ननु प्रमाणांतरमित्यर्थः तादृशा
शब्दस्य यथा र्थात्वे शब्दप्रमाणमध्ये तर्भावः अन्यथा त्वं प्रमाणमेवेति हृदयस्य नन्वनया चेष्टया
यस्य यो बोद्धव्य इति संकेतित चेष्टया विजातीय प्रमाजननाच्चेष्टयापि प्रमाणांतरमिति वदेतेति र
स्यति चेष्टयापीति शब्दानुमानद्वारेति शब्दद्वारा अनुमानद्वारा वा ननु स्वातंत्र्येणोत्तरार्थः चेष्ट
या कल्पितस्य शब्दस्य प्रमायकत्वेपि गौरवादनुमानानुसरणं व्यवहारेति प्रमात्मकज्ञानेत्य
र्थः उपसंहरति तस्मादिति इति शब्दपरिच्छेदः ॥ प्रमाणाप्रसंगात् प्रमात्वस्य परतो १
गाह्यतां व्यवस्थापयिष्यन्नाह ज्ञानानामिति षष्ठ्यर्थः आद्ये यत्वे तस्य चान्वयस्तद्वतितस्य
प्रकारकत्वरूपं कारकत्वे तच्च तद्वद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारकत्वं तच्छब्दार्थो घटत्वादिरूपः स्वतो ग्या १

प्रामाण्यस्य

स्मृतस्योपेक्षा नह
त्वं प्रसंगस्तस्मात् ३=

६३ •

ज्ञाने च घटः तद्विषयकज्ञाने घटमहं जानामीति ज्ञाने तज्जनकसामग्री आत्मनः तथा च विचारप्रयोजकविप्रतिरिति फलितम् २ः
 संयोगः तज्जन्ये ज्ञाने घटमहं जानामीति ज्ञाने तद्विषयत्वे प्रमात्वे ॥२॥

॥ परतत्त्वस्यार्थः २ः

गमितविषयीकृत इति यावत् ४ः

ज्ञानग्राहकसामग्रीभिन्नसामग्रीत्वर्थः १ः

ज्ञानविषयकज्ञान
 ॥ जनक ॥ १ः

विप्रतिपत्त्याः २ः
 विप्रतिपत्त्याः ४ः
 साक्षात्प्राप्ताकारविग्रहः २ः

स्वमिति ज्ञानग्राहकसामग्रीजन्यग्राहविषय इत्यर्थः परत इति ग्राह्यमित्यनुषज्यते अतुमा
 नादिजन्यग्राहविषय इति तदर्थः तत्र विचारे प्रयोजकत्वं सप्रम्यर्थः विप्रतिपत्तावन्वेति कथं
 तस्या विचारप्रयोजकत्वमिति चेदत्र वदन्ति विरुद्धार्थप्रतिपादकवाक्यद्वयं हि विप्रतिपत्तिः ॥
 तयोऽप्रामाण्यं शोकाकवैलितततद्वाक्यार्थबोधद्वारामध्यस्थस्य संशयो जन्यत इत्येक
 तरकोटिनिष्प्रयायन्योपप्रयोगादिरूपो विचारः एवं च विचारोपयोगि संशयजनन्यो ॥
 विप्रतिपत्तेर्विचारोपयोगित्वमन्वैतमिति ज्ञानप्रामाण्यमिति यत्तन्निर्देशः अत्र तद्वति ॥
 तत्प्रकारकज्ञानत्वरूपमेव प्रामाण्यं यत्तः न तु प्रमितिकरणत्वरूपमिति तात्पर्यग्राहके ॥
 ज्ञानयदे वस्तु तद्वतितत्प्रकारकज्ञानत्वस्य घटत्वपटत्वादिरूपार्थभेदेन भिन्नतया
 कस्यापि प्रामाण्यस्य यावद्ज्ञानग्राहकसामग्रीग्राह्यत्वेन संभवत्यतः यद्वैर्मघटितपा

संशयनिष्ठजन्यतानि
 रूपितजनकताशालि
 नीविप्रतिपत्तेः ५ः

यथावयवाक्यम् ५ः

यद्वैर्मघटेन घटत्वपटत्वादिग्राह्यम् १ः

न० दी०

प्र० ६४

ज्ञानपः तदाप्रयत्नात् ५ = तद्विषयघटः ५ =

उक्तसामाजीजन्यत्वं ३ =

माण्येयदायत्तसदातद्धर्मप्रकारकज्ञानग्राहकयावद्वाद्यत्वमेवसाधनीयं नतसामान्यतोज्ञान
ग्राहकयावद्वाद्यत्वमिति तात्पर्यं ग्राहकं ज्ञानघटं तदप्रामाण्येत्यादि तदप्रामाण्याग्राहिका
यावती ज्ञानग्राहिका सामग्री तज्जन्यग्राहविषयो न वेत्यर्थः एतादृशो ग्राहः गुरुमते व्यव
सायः मुरारिप्रसूतेऽनुव्यवसायः भट्टमते च ज्ञाततालिङ्गिकानुमितिः अत्र गुरुमते
सर्वस्मिन्नेव ज्ञाने मितिमात्रमेतत्त्रयं भासते तन्मते घटत्वेन घटमहं जानामीत्याकारक
स्यैव व्यवसायस्योत्पत्तेः एवं च व्यवसायस्य स्वप्रकाशात्मकतया स्वेनैव स्वगतप्रामाण्य
स्य गृहणाद्भवति प्रामाण्यस्य स्वतो ग्राह्यत्वं विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्य कारणार्थया
सौरनेगीकारादनुपस्थितस्यापि प्रामाण्यस्य भानसंभवात् मिश्रमते अयं घट इत्या
कारकज्ञानानन्तरं घटत्वेन घटमहं जानामीति ज्ञानविषयकलौकिकमानसमुत्पद्यते

ज्ञानम३ =

ज्ञानान्तरानयेत्तथा ४ =

मीमीसकेः २ =

६४

ते तेन प्रामाण्यगृहणं महमते च ज्ञानस्यातीन्द्रियतया ज्ञाततालिंगकानुमितेरेव प्राथमिकज्ञा
 नमह रूपतया प्रामाण्यगृह्यते अनुमानप्रयोगस्तु घटो घटत्ववद्विशेष्यकघटत्वप्रकारकज्ञान
 ता विषयः घटत्वप्रकारकज्ञातवत्त्वात् यन्नैवेतन्नैवमिति ज्ञातताच सविषयको ज्ञानजन्यः अ
 तिरिक्तः पदार्थ इति मतविवेकः ॥ यावत्त्वविशेषणो सत्येवाग्राहकांतं सार्थकमित्यभिप्रेत्य प्रथ
 मावत्त्वस्यैव प्रयोजने दर्शयति अनुमानेति प्रामाण्यस्येत्यादिः सिद्धसाधनेति नैयायि
 कमतेयि इदं ज्ञानं प्रमा समर्थप्रवृत्तिजनकत्वादित्यनुमानेन इदं ज्ञानं प्रमेत्याप्तवाक्येन च ग्रा
 ह्यत्वादिति भावः नैयायिकैर्निषेधे साध्ये बाधवारणायेत्यपि बोध्यम् यावदिति न
 न सामग्रीयावत्त्वविशेषणमयुक्तं यावत्सामग्रीजन्यगृहाप्रसिद्धेः नहि सर्वाभिज्ञान
 सामग्रीभिरकं ज्ञाने जन्यते न च यावतीः सामग्रीः विशेष्योपादाय तत ज्ञान्यगृहविषय
 नैयायिकैर्निषेधसमाध्यस्तीकारे बाधवारणाय पर्यावदिति बोध्यम् ३=

त० दी०

प्र० ६७ ५

तात्पर्यतः २= ज्ञानविशेषणं २=

घटत्वादि ३=

निरूपकत्वम् ४=

ज्ञानसामग्याः ३=

इदं ज्ञानं प्रमा २=

यत्त्वं साध्यत इति वाच्यं अनुव्यवसायादिसामग्रीणां तद्व्युत्पत्त्या प्रवेशो मत्तत्रयसाधारण्यं निः
वीहादिति चेन्न यतः यावदिति फलं तो गृहं विशेषणं तथा च ज्ञानग्राहकसामग्रीजन्य
यावद्गृहविषयत्वमिति फलितं तत्तद्वैयर्थ्यप्रकारकज्ञानग्राहकसामग्रीजन्यगृहत्वव्या
पकविषयिताप्रतियोगित्वमितिनिरूपकत्वं इति संक्षेपः प्रामाण्यांगहादिति व्यवसायः
निष्ठेत्यादिप्रामाण्याविषयीकरणादित्यर्थः अप्रामाण्यांग्राहकेतीति तथा च तादृशं
ज्ञानसामग्याः साध्यकोट्यनिविष्टत्वात्तया प्रामाण्यस्यांग्राहोपनिबन्ध इति भावः
अनुव्यवसायनिष्ठेत्यादि तादृशानुव्यवसायनिष्ठे प्रामाण्यवद्विशेष्यकत्वविशिष्टाप्रामा
ण्यप्रकारकत्वरूपे प्रामाण्ये तद्ग्राहकस्येत्यर्थः सामान्येन पुंसकनिर्देशः स्वतस्त्वेन स्यात्

प्रमात्वनिष्ठविषयिता ३=

अप्रामाण्यग्राहक
सामग्रीणां ३=

अ ३५

६७५

अप्रामाण्यवद्विशेष्यकविशिष्टाप्रामाण्यप्रकारकत्वरूपः

इति यदतिरुक्तं प्रामाण्यस्य पक्षता तदा अप्रामाण्यांग्राहिकायाः प्रामाण्यप्रकारकः
ज्ञानजनकसामग्र्यावसाध्यकोटो निवेशनीयतया तादृशा सामग्र्या अप्रसिद्धत्वात् तस्य
स्वतो ग्राह्यत्वं न सिद्धेदित्यर्थः सप्तमीतत्पुरुषमभिप्रेत्याह तस्मिन्निति एतस्यैव विवरणं
ग्राह्यप्रामाण्याश्रय इति यादृशा प्रामाण्यप्रकृतानुमिता बुद्देश्येतादृशा प्रामाण्याश्रयविशेष्य
का प्रामाण्यप्रकारकज्ञानजनकेत्यग्राहकोत्तरार्थः इदेज्ज्ञानमप्रमेत्यनुव्यवसायनिष्ठ
प्रामाण्ययाहकसामग्र्यावसायविशेष्यका प्रामाण्यग्रहजनकत्वेऽपि अनुव्यवसा
यविशेष्यका प्रामाण्यग्रहजनकत्वात् ज्ञानग्राहकत्वाच्च अप्रामाण्यवद्विशेष्यकः

त० दी०

प्र० ६६

त्वादियदितप्रामाण्यस्य स्वतो ग्राह्यत्वसिद्धिरित्याह उदाहृतस्य लक्ष्मि इदं ज्ञानं प्रमेत्यर्थः । म
या १ अधिकमस्मदीं भिनवमणिदीधितिव्याख्यायामनुसंधेये इत्ये विप्रतिपत्तिं प्रदर्शयामीमो
सकमतस्य न्यस्यति नन्विति स्वतएवेत्यादि घटत्वाद्यदितप्रामाण्येनिरुक्तसामग्रीतएव । दि ३
गृह्यत इत्यर्थः अर्थे केनैव कारेणां नुमानादियरिग्रहः अनुव्यवसायेनेति इदंच मिश्रमता
भिप्रायेणा मतत्रयसाधारण्येन तु प्राथमिकज्ञानगोहेर्गोति ध्येयम् तत्संबेधस्यापीति घ । ज्ञानेनेत्यर्थः ३=
दघटत्वयोर्धः संबेधस्तस्यापीत्यर्थः नन्वनुव्यवसायेकथे संबेधस्य भानमित्याशोक यथा
दघटत्वयोर्धः संबेधस्तस्याप्यवसायरूपप्रत्यासत्ताभावे तथा तत्संबेधस्याप्यवसायरूपप्रत्यासत्तेरिति

विषयताः

तस्यत्वात् १=

६६

शेषादित्याह अवसायेति ननु तावता कथं प्रामाण्यस्य भानमंत आह पुरोवर्तिनि प्रका
 रसंबंधस्यैवेति पुरोवर्तिनियः प्रकारसंबंधस्तद्गुटितस्यैवेत्यर्थः अयमोशयः नैयायिकाश्च
 पि अनुव्यवसायेविशेष्यत्वप्रकारत्वयोर्भानमंगीकुर्वन्ति पुरोवर्तिनिघटत्वेन जानामीत्या
 कारकस्यैवानुव्यवसायस्यैरंगीकारात् परंतु पुरोवर्तिनिघटादौ घटत्वादिरूपप्रकारसंबंध
 धभानं नो गीकुर्वन्ति अतः तत्रैव प्रकारसंबंधमानस्य व्यवस्थापने किमपि नावशिष्टमिति
 प्रामाण्यस्य भानं सिद्धति अनुव्यवस्थितयोरेपि विशेष्यत्वप्रकारत्वयोर्भानस्य सर्वसंज्ञादि त
 ति जलज्ञानमित्यादि जलज्ञानं प्रमानवेत्याकारकः अनभ्यासदृशा यो प्राथमिकज
 लज्ञानमहोत्तरदृशायामनुभवसिद्धः प्रमात्वसंज्ञायोनस्यादित्यर्थः निश्चितत्वादिति

नैयायिकैः ४ =

अनुव्यवसाये ५ =

ते० टी०

प्र० ६७

तस्यादित्यस्य ४-

संक्षेप

तद्वत्तानिश्चयस्य तदभाववत्ताज्ञानं प्रति प्रतिवेधकत्वादिति भावः अत्र ज्ञातो घट इति प्रतीते
ज्ञानविषयताविषयकत्वकल्पने नैव निर्वाहे अतिरिक्तज्ञाततानकल्पनीया गौरवात्
मानाभावाच्चेति तन्निरसनप्रकारो बोध्यः तस्मादिति अनभ्यासदशायां संप्रदान
मवादित्यर्थः एतस्य स्वतोग्राह्यत्वाभावेऽन्वयः परतोग्राह्यत्वमिति प्रामाण्यस्य न
मानादित एव ग्राह्यत्वमित्यर्थः प्रवृत्तौ सत्यामिति एतेन मीमांसकैरभ्युपगता यो प्रा
माण्यनिश्चयस्य प्रवृत्तिहेतुता यो व्यभिचारो दर्शितः न च निशेकप्रवृत्तावैव प्रामा
ण्यनिश्चयस्य हेतुता संशोकप्रवृत्तौ तु प्रामाण्यस्य निष्क्रियत्वे संशोकत्वे च ।
विषयताविशेषः एवं च तत्र संशोकप्रवृत्त्यंगीकारेण प्रामाण्यनिश्चयस्य हेतुता यो ।

निष्क्रिय

संक्षेप

६७

कथं व्यभिचार इति वाच्यम् तथापि यत्र प्रामाण्यस्य प्रामाण्यस्य वा ज्ञानेनासीदासी
स केवलजलादिज्ञानं तत्र प्रवृत्तिप्रदर्शनेन प्रामाण्यसंशयहेतुतायां व्यभिचारं दुः १
वीरत्वात् न चैवं जलादिज्ञाने अप्रामाण्यनिश्चयकाले प्रवृत्तिः स्यादिति शङ्कनी
यं अग्रहीता प्रामाण्यकजलादिज्ञानत्वेन तद्देतुतास्वीकारेणादोषादिति संक्षेपः
जललाभं सतीति एतावता वक्ष्यमाणस्य प्रामाण्यव्यवस्थापकहेतोः स्वरूपासि १
द्विशङ्कातिराकृता तदानीं यत्तस्यासत्त्वादाह पूर्वोत्पन्नमिति समर्थेति तद्वद्वि
शेषकतमकारकेत्यर्थः अन्वयुदाहरणासंभवाद्यतिरेक्युदाहरणं सदृष्टोत्तमा
ह यन्नैवं तन्नैवमिति यदप्रमातदसमर्थं प्रवृत्तिजनकमित्यर्थः व्यतिरेकिणा १

दी०

प्र० ६८

अतिरेकव्याप्तिमतानि श्रूयते अनुमीयते द्वितीयादिज्ञानेषु द्वितीयादिजलज्ञाने
 नेषु तत्सजातीयत्वलिङ्गेन सर्वज्ञानसजातीयत्वं लिङ्गेन समर्थप्रवृत्तिजनक
 त्वेनेति यावत् गृह्यत इति प्रामाण्यमनुमीयत इत्यर्थः एवेतन्नोपरतस्त्वयव १ स्या २
 य्योत्पत्तौ तन्निरूपयति प्रमाया इति प्रमासाधारणमिति प्रमात्वाधिकदेशवृत्ति
 ति धर्मानवच्छिन्नप्रमानिष्ठकार्यतानिरूपितकारणाताशालीत्यर्थः तेन ज्ञान १ गणः ४=
 मात्रहेतुभूतात्ममनसंयोगादेः भ्रमजनकपितादिदोषाणां च व्युत्पत्तिः अप्र १ निषेधः ३=
 मासाधारणकारणात्त्वमप्येवमेव परिष्कर्तव्यं चतुर्विधप्रमायां हेतुभूतेषु गोक्र
 मेणोपपादयति तत्रेति चतुर्विधप्रमायामध्य इत्यर्थः इत्याद्यहनीयमिति पी १
 अप्रमात्वाधिकवृत्तिधर्मानवच्छिन्नाप्रमानिष्ठ २=

कार्यकोटौ प्रमानिष्ठपदनिवेशेनेति शेषः ३=

६८

तः शंखश्यादिभूमेयितादिदेयः इदं जतमित्यादिभूमेच चाकचिका विरुपाद्यहनीयमि
 त्पर्थः अप्रमात्त्वस्य परतत्त्वं स युक्तिके दर्शयति परोवर्तिनीति अनुपस्थितत्वादिति अ
 विषयीकरणादित्पर्थः तथाच प्रत्यासत्तेरभावात् प्रमात्त्वस्यानुव्यवसायेन गृहणो
 न संभवतीति भावः अप्रमात्त्वं तदभाववद्विशेष्यकत्वं विशिष्टतत्प्रकारकत्वं परतए
 व गृह्यत इति अनुमानादित एव गृह्यत इत्यर्थः अनुमानप्रयोगस्तु इदं ज्ञानमप्रमा
 विसंवादिप्रवृत्तिजनकत्वात् यन्नैवं तन्नैवं यथा प्रमेति गुरुमते निरस्यान्यथाख्यातिं
 व्यवस्थापयति नन्वित्यादिना यथार्थत्वात् प्रमात्वात् अयथार्थज्ञानमेव नास्ती
 ति तदभाववद्विशेष्यकतत्प्रकारकत्वरूपा यथार्थत्वं ज्ञानवृत्तिर्नेत्यर्थः तेन न सि

ज्ञाने अयथार्थत्वमेव नास्तीत्याकार्यं

आदिना आप्तकाक्यपरिग्रहः

त० दी०

प्र० ६५

धर्मसिद्धिभ्यां व्याघातः अयथा र्थत्वस्य तु प्रसिद्धिर्निष्ठादौ बोध्या अन्यथाख्यातीति त
क २५ दं नंगीकारे पुरोवर्तिविशेष्यं रजतत्वादिरूपेण तावद्वेदकप्रकारकज्ञानस्य संवादिवि
संवादिसाधारणा प्रवृत्तिजनकतया तत्र प्रवृत्तिरेव न स्यादिति भावः रजतस्मृतीति ।
कृतं नियतपूर्ववर्तिभ्यामित्यादिः संभवदिति तथा च प्रवृत्तिं प्रति विशिष्टज्ञान ।
त्वेन कारणात्तेव नास्तीति तदं नुरोधेनान्यथाख्यातिकल्पनेन संभवतीति भावः
नन्वेवं यत्र नेदं रजतमिति वाद्यग्रहः तत्रापि प्रवृत्तिः स्यादत आह उपस्थितेति ।
एतावता स्मृतिरूपकारणां पेक्षा स्फुटीकृता इष्टभेदाग्रहस्यैव रजतादिरूपेण भे
दग्रहाभावस्यैव एवकारेण विशिष्टज्ञानस्य प्रवर्तकत्वव्यवच्छेदः सर्वत्रेति ।

६५

विशिष्टज्ञानसत्त्वे रजतप्रवृत्तिसत्त्वे विशिष्टज्ञानभावो रजतप्रवृत्त्यभावः ३ =

रजतेऽप्युक्तौ चेत्तथैव रजतस्थले विशिष्टज्ञानस्यैव प्रवृत्तिप्रतिकाशत्वे मेष्टये अन्यथा धर्म
धर्मिज्ञानयोरेष्टमेदाग्रहत्वरूपगुरुधर्मवच्छिन्नस्य च कारणात्तायतेः एवं च तत्प्रवृत्तिप्रत्यक्षय
व्यतिरेकाभ्यां विशिष्टज्ञानस्य कारणात्तायां कल्पनीयायां लाघवात्सामान्यतः प्रवृत्तित्वा
वच्छिन्नं प्रति विशिष्टज्ञानत्वेनानुगतकार्यकारणभावस्यैव कल्पनीयतया विसंवादि प्रवृत्तेरपि
तत्कार्यतावच्छेदकावलीढतया तत्पूर्वं विशिष्टज्ञानस्य कल्पनीयत्वादप्यथाख्यातिर्नि १ विसंवादिप्रवृत्तिरवै २ =
रावोर्ध्वेतिरमाधत्ते सत्परजतेति रजतत्वप्रकारकज्ञानस्येति तादृशज्ञानत्वावच्छिन्न
स्येत्यर्थः प्रवृत्तिजनकतया प्रवृत्तित्वावच्छिन्नजनकतया विशिष्टज्ञानस्यैव पुरोव
तिविशेष्यकैष्टतावच्छेदकप्रकारकज्ञानस्यैव एतेनैष्टमेदाग्रहस्यैव वच्छेदः कल्पना निषेधः

रजतविषयकस्येत्यादि २ =

विशिष्टज्ञानस्यैवेत्येवकारेण १ =

त० टी०

प्र० ७०

अनुमानः

विसंवादिप्रवृत्तिः

शंक्तेरस्यदित्यादिताः

संनिकर्षस्यः

त अनुमानात् तस्य योगस्तु इयं पुरोवर्तिविशेष्यकेष्टतावच्छेदकप्रकारकज्ञानजन्या
प्रवृत्तिश्चात् रजतस्थलीयप्रवृत्तिवदिति स्यादेतत् प्रत्यक्षे सन्निकर्षस्य कारणात् ।
या रजतत्वांशोर्तदभावेन कथं शुक्ताविदे रजतमिति चेन्मेवम् अलौकिकसन्निकर्षः ।
स्यापि प्रत्यक्षजनकतया व्यवस्थापितत्वेन ज्ञानलक्षणा प्रत्यासत्तेरेव प्रकृते संभ-
वात् ननु अयथार्थानुभवस्य त्रैविध्यकथनं सल्ले असंगतं स्वप्नज्ञानस्यानुभूतं स-
रणास्य कफपित्तादिधातुशुभांशुभांशुदृष्टैर्जायमानस्य बाधितार्थविषयकस्यानुभ-
वसिद्धत्वादत आह स्वप्नस्येति यद्यपि प्रदेशविशेषावस्थितमनः संयोगः स्वप्नः ।
तथापि तदसमवायिकारणकज्ञाने स्वप्नशब्दोभेत्त इत्यवधेयं चाक्षुषादिरूपत्वासे

वदार्थ

आत्मनस्संयोगः

मोहाप्रयोगः सिद्धान्त्याम्

७०

संशयविषयकत्वस्य १-

भूतत्वेऽप्यतदभाववच्च २-

अद्याप्यद्याप्यवत्त्वज्ञानोत्तरं जायमाने इति
जायमाने इति

यदतदभावाप्यवत्त्वज्ञानोत्तरं

भवादाह मानसेति यत्तस्मत्तिसूपं स्वप्रज्ञानमिति तद्वाप्यादिविरुद्धमेतत्पेक्षितं कोट्योरप्या
प्यवृत्तित्वज्ञानोत्तरं जायमाने एकस्मिन् धर्मिणि धर्मतदभावे भयप्रकारकसमस्येति व्या
प्तिवारणाय विरोधविषयकत्वस्य निवेष्टेऽपि नानेत्यस्यां वक्ष्यते इति दर्शयितुमाह यदतत्त्व
विरुद्धेति नानेतीति एकधर्मिनिष्ठविशेष्यतानिरूपितविरुद्धनानाधर्मिनिष्ठप्रकारताकत्वा
भावात्तातिव्याप्तिरिति भावः न च विभिन्नरूपेणैकधर्मिनिष्ठविशेष्यविरुद्धानेकधर्मप्रकारक
ज्ञाने अतिव्याप्तिरिति शङ्क्य एकधर्मावच्छिन्नविशेष्यताघटितपरिष्कारकरणो नादोषादिति
दिक् तत्रोत्तरे ब्रह्मभिन्ने सर्वस्मिन्नेव सिद्धाशब्दस्य प्रयोगदर्शनादाह तदभाववतीति प्र
मावारणायैवं तदभाववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नतत्प्रकारताकेत्याद्यर्थविवक्षाणात्सम् १

यदेतौ ब्रह्मान् इत्येवं
ह्यभाववत्त्वज्ञानोत्तरं

न० दी०
प्र० ७१

रजतत्वव्याप्यकारकप्रमाणम् =

आहार्यव्याप्यवत्ताभूमजन्मइति =

आहार्यव्याप्यवत्ताभूमजन्मविशेषणानुक्तविशेष्यभागेति
मत्तर्कइति संयत्तर्कलक्षणस्याहार्यज्ञानमात्रेति प्रसंगइत्यर्थः =

हालेवनेऽतिप्रसंगः संशयस्येद्वायाश्चवारणाय संशयान्यज्ञानार्थकनिश्चयपदं इति
संक्षेपः मूले व्याप्यारोपेणेति आहार्यव्याप्यवत्ताभूमजन्मः आहार्यव्याप्यवत्ताभूम
मत्तर्कइत्यर्थः आहार्यज्ञानमात्रेऽतिप्रसंगवारणाय तज्जन्यइति निश्चयसत्त्वे
शाखादौकरादिभूमौर्दयेपुरुषइत्याहार्यारोपस्तत्रातिव्याप्तिवारणाय प्रथमः
मौहर्ष्यपदं रजतत्वव्याप्याभाववत्ताग्रहकाले आहार्यपदं रजतत्वव्याप्यवत्ता
ज्ञानं तज्जन्ये इदं रजतमित्याहार्यज्ञानेऽतिव्याप्तिवारणाय द्वितीयमौहर्ष्य
पदं तर्कआपाद्यव्यतिरेकनिश्चयः आपाद्यापादकयोर्व्यतिनिश्चयकारणा
मिति ध्येयम् तर्कसुमानसविषयपरूपएवेति कथमयथार्थस्य त्रैविध्यकथनम्
रजतत्वव्याप्यनीलरूपासमानाधिकराचाकचिकृतवभाववत्ताग्रहोपधारजतत्वव्याप्यनीलरूपासमानाधिकराचाकचिकृतवदितं शुक्ति

अनाहार्यम् =

रजतत्वव्याप्यनीलरूपा
समानाधिकराचाकचि
कृतवदितं शुक्तिरूपद्वय
मिति =

आपाद्यः धूमभावः
तद्व्यतिरेकः धूमः =

तद्व्यतिरेकमिति =

७१

भेदेन कथनम्-

मित्याह यद्यपीति प्रमाणानुग्राहकत्वे प्रमाणो न प्रमायोजननीयायो प्रतिवेद्यकविषय ।
 दनद्वारोपयोगित्वं भेदेनेति तर्कत्वरूपेणैलक्षणायेनेत्यर्थः तर्कस्य प्रमाणानुग्राह ।
 कत्वज्ञापनाय तथा कथनमिति भावः ननु सर्वेषामनुकूलतया वेदनीयमित्यादिमू-
 ले सुखादिनुक्षणापरं न संभवति परद्रव्योपभोगादिजन्यसुखे साधूनां द्वेषदर्शना-
 दव्याप्तेरित्याशंकायां सुख्यहमित्यादि प्रत्यक्षसिद्धं सुखत्वादिकमेवलक्षणा मित्याह ।
 सुख्यहमित्याद्यन्विति सुखत्वादीत्यादिना दुःखत्वपरिग्रहः यथाश्रुतं त्विति सर्वेषा-
 मनुकूलतयेत्यादिकमित्यर्थः अनुभवेतीति स्मृतिं संस्कारं च प्रत्यनुभवत्वेनैव हेतुता-
 कारणात्तद्वदतां प्राचा मयमभिप्रायः तत्तद्विषयकज्ञानत्वेन अनुभवत्वस्यापि जातिः ।

तत्तद्विषयकस्मृतितादृशा संस्कारं च प्रति तत्तद्विषयकानुभवत्वेनैव हेतुता ननु १५ ओट

त० टी०
प्र० ७२

त्वेन ज्ञानत्वापेक्षया गौरवाभावात् नच विनिगमनाविरह इति शक्यं व्याप्यधर्मपुरस्कारेण
कारणात्त्वसंभवे व्यापकधर्मस्यान्यथा सिद्धि निरूपकत्वादिति नवीनाः पुनः ततश्चिषयकस्मृतिं
तादृशसंस्कारं च प्रतिततश्चिषयकज्ञानत्वेनैव हेतुतानत्वं नुभवत्वेन संस्कारस्य फलनाश
तया प्रथमस्मरणो नैवां नुभवजन्यसंस्कारस्य नाशो न स कर्तुं नुभूतस्य स्मरणोत्तरमस्म
रणसंगत नच स्वजन्यस्मरणस्य संस्कारनाशकत्वे स्मृति साधारणेन ज्ञानत्वेन हेतुत्वो
विषयपटादिरूपनानाविषयावगाहिनां नुभवेन जनितस्य तावद्विषयकसंस्कारस्य
घटाद्यैर्कैकगोचरस्मरणैर्विविनाशात्तदुत्तरं पटादिस्मरणानुपपत्तिः तद्विषय
कसंस्काराभावात् स्मृतिजन्यपटादिगोचरसंस्कारस्य च भिन्नविषयतया घटा

स्मृति ३-

संस्कार ४- प्र०

नो २५

य १५

७२

संस्कारः

अगतगत्याः

स्मरणास्यः

दि स्मारकत्वायोगादंतः स्वजन्यचरमस्मृतेरेवां नापत्त्या तत्तद्व्यक्तित्वेन तत्तत्संस्कारनाश
कतया अंगिकर्तव्यतयाऽनुभवत्वेन जनकर्तव्या मपिन दोष इति वाच्यम् अमृतविषयक
स्यैव फलस्य नाशकत्वांगीकारेणो दोषात् जायते च पुनः पुनः स्मरणादुद्धतरः संस्कारः
दाढ्यचोत्कर्षरूपो जातिविशेषो ऋटिति स्मृत्युत्पादकप्रयोजकः न च देव
वशासेपन्नात् ऋटित्युद्धोदकसमवधानादेव ऋटिति स्मृतिनियमोपपत्तेन प्रयोजनं तत् ५५
कतया संस्कारगतो जातिविशेषः सिद्धतीति वाच्यम् ऋटिति स्मृतेर्देवाधीनजडि
त्युद्धोदकसमवधानाधीनत्वमुपगम्य संस्कारातिशयखंडने शास्त्रादावभ्यासस्यै
वां नापत्तेः किंच परित्यज्य च निश्चितां व्यभिचारकैरूपेण गृह्यमाण व्यभिचारकेणा

ते० टी०
प्र० ७३

नवमते २ =

कारणात्कल्पतं न संभवतीति नानुभवत्वेन स्मृतिसंस्कारहेतुता संभव इति प्राहुः तन्म
तंदर्शयति स्मृतेरपीति अपि नाश्रुमवपरिग्रहः एतन्मते च लक्षणोऽनुभवजन्येति
स्याने ज्ञानजन्येति निवेशनीयं द्रव्यविभाजकोपाधीति पृथिवीत्वजलत्वादिरूपं
यद्द्रव्यविभाजकोपाधिद्वयं प्रत्येकं तत्समानाधिकरणाः द्वित्वद्विषयत्वं संयोगा
दयः तदेवृत्तिजातिमद्गुणात्वमित्यर्थः रूपादिषु चतुर्षु तादृशं रूपत्वादिकं सांसिद्धिः
कद्रवत्वे च द्रवत्वत्वाद्यंतरजातिस्नेहादिषु दशसु स्नेहत्वादिकं भावनायां संस्कारः
त्वाद्यंतरजातिचादाय लक्षणा समन्वयः नन्विदं लक्षणमेकत्वादिव्यतिष्यति व्याप्तम्
एकत्वत्वादिजातेरपि तादृशत्वात् न च तादृशोपाधिद्वयसमानाधिकरणावृत्ति

द्रव्यविभाजकोपाधिद्वयः

आदिनाष्टयत्वं
परिग्रहः २ =

७३

गुणात्वन्यूनवृत्तिजातिशून्यगुणात्वमितितदर्थः एवंचैकत्वादेषु संख्यात्वादेः सत्त्वा ।
 श त्वादेः जातिशून्यत्वस्यासत्त्वेन नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् एवमपि परिमाणादिष्वति ।
 व्याप्तिः परिमाणात्वादेस्तादृशजातित्वांसंभवादिति चेदत्र प्रवदंत्यभिज्ञाः यदूपा
 त वच्छिन्नसमानाधिकरणं यत्किंचिद्व्यविभाजकोपाधिद्वयंततैर्द्विनास्थितिस्था तदूपावच्छिन्नभिन्नग्राह्यः
 पकवृत्तिभिन्नाचयाजातिसत्त्वत्वे सति गुणात्वमितितदर्थः यदूपावच्छिन्नसामा ।
 न्नाधिकरणस्य समवायघटितस्यैव निवेशनीयतया यदूपावच्छिन्नघटत्वादेर्धर्तुः
 गुणावच्छिन्नसंशक्यत्वाद्दृष्टादावतिव्याप्तिरतो विरोध्य स्थितिस्थापकेऽतिव्याप्तिवारणाय ।
 स्थितिस्थापकवृत्तिभिन्नेति स्थितिस्थापकस्पृष्टिव्यादिचतुष्टयवृत्तित्वम् ।

त० दी०

प्र० ७४

नीलवपीतत्वादिरूपा १=

यदुपावच्छिन्ने
त्यादिभिः ४=

तेतु नदेयं रूपत्वादेयं द्रूपपदेन धर्तुं शक्यते प्यंवांतरजांतीरांदाय रूपादिषु लक्षणासम
न्वयः पार्थिवानुसारीतस्य र्णस्य वायवीयां वेक्षया विजातीयस्यैवानुभवसिद्धत्वा
त् संख्यादयस्तु सामान्यगुणा इति तत्र वैजात्यं जलपृथिव्यादिभेदेन सिद्धांतसिद्धिः
मंतस्तत्र नातिव्याप्तिः तादृशजातिमद्विन्नगुणात्त्वमेव सामान्यगुणानां लक्षणासंबन्धे
यमिति मूलोक्तं सर्वसंग्राहकं न भवतीत्याहु वक्रतेति नित्यमितीति अत्र नित्यत्वं
प्रागभावाप्रतियोगित्वं ध्वसाप्रतियोगित्वं वा एकतरनिवरोनापि संयोगादेर्वा
रणात् एकपदं स्वरूपकथनमिति द्रष्टव्यम् मूले व्यावर्तका इति नित्यद्रव्याणां
परस्परभेदसाधका इत्यर्थः अथ विशेषपदार्थे किंप्रमाणं न चान्येते संकी

७४

व्यवर्तकधर्मशून्यानाम् = सजातीयानाम् =

एकत्वादिव्यक्तेरेवभेदकत्वसंभवादिति चेन्नयतः
एतत्परमाणो तत्परमाणुभेदसाधने १५ उटि ॥

एतानां परमाणूनां भेदकधर्मविना भेदासिद्धिरंतः विशेषो गीकर्तव्य इति वाच्यम् एक
त्वादेव्यभिचारिततया एतदेकत्वादेरेव हेतुता वाच्या न च तयोः परमाणवो भेदासिद्धा
वैकत्वादावैव न त्वं सग्रहं एतत्परमाणुसमवेतत्वं हितं स्मृतत्वं तस्मात्प्रतिनित्यद्वय
व्यमेष्टव्यो विशेषपदार्थः स एव च सजातीयानां परस्परभेदसाधक इति तत्रापि
विशेषोत्तरायेक्षानास्ति अतो नानवस्थेति संप्रदायः वैशेषिकमतसाधारण्ये
न समवायेऽनुमानं प्रमाणा यति नील इति समवायिकारणात् त्वस्योत्पावयवि
निसत्त्वादद्वयेति परमाणुवाश्यायजन्तेति अविनश्यदवस्थमैवापराश्रित
नवतिष्ठते विनश्यदवस्थत्वं नाश्रितं क्षणमवतिष्ठते यथा तेत्वादिनाशोप

एकत्वस्य ३ =

व्यवर्तकान्तर ४ =

यदेरूपादिसमवायिसत्त्वात्तत्रातिव्याप्तिवाश्यायद्वयेति ३ =

त० दी०

प्र० ७५

ध्वंसप्रागभावयोः प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधानंतीकारे ३=

प्राचीनमताभिप्रायः ३=

त्रैकालिकेतिपदं ४=

नवीनमतैः ५=

टादिरिति मनसि कृत्य मूलैः वितरणदित्युक्तं प्रागभावे प्रमाणमाह भविष्यतीति संसर्गं
गति तादात्म्यातिरिक्तसंसर्गस्यार्थः ध्वंसप्रागभावयोः प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधो
वर्तते इति मताभिप्रायेण त्रैकालिकेति विशेषणमन्यथाऽन्योन्याभाववारकैर्गो
वतयोर्वारणं तद्व्यर्थतापत्तेः यदि संसर्गवच्छिन्नेत्यादेरन्योन्याभावमिन्नाऽभावः
इत्यर्थः तदा त्रैकालिकेति सिद्धांतेऽपि सार्थकं त्रैकालिकत्वमिह नित्यत्वरूपे
मूलैर्मूललेघटो नास्तीति अत्र घटाभावोऽशेषतलस्य विशेष्यत्वं संबंधः
घटाभाववद्भूतलमित्यत्र तल्लोऽभावस्य विशेषणत्वं संसर्ग इति वदतां
प्रांचामभिप्रायः विशेष्यत्वविशेषणत्वे स्वरूपसंबंधविशेषो न ज्ञानी यवि
षयताविशेषो न च विशेषणताख्यः स्वरूपसंबंध एकावास्तु भूतले घटो

प्रागभावाप्रतियोगित्वं
ध्वंसाप्रतियोगित्वरूपेण ५=

७५

नास्तीति प्रतीतो भूतलंघनाभाववदिति प्रतीतितो वैलक्षण्यस्य विशेष्यत्वावच्छि
न्नाधेयताविषयत्वकल्पनेनैव निर्वीहादिति वाच्यं तादृशप्रतीत्यो वैलक्षण्यस्य
प्रथमायां विशेष्यतावच्छिन्नाधेयता द्वितीयायां विशेषणतासंसर्गस्तु ये य
ते किंवा प्रथमायां विशेष्यतासंसर्गः द्वितीयायां विशेषणतावच्छिन्नाधारते ।
तत्र विनिगमकस्य दुर्लभत्वात् न च तादृशप्रतीत्योऽसंसर्गांशोऽविलक्षणत्वे ।
पि विशेष्यविशेषणभावभेदाद्वैलक्षण्योपपत्तिरित्युभयत्र विशेषणताया एव ।
संबंधतांस्त्विति वाच्यम् तावतापि भूतलंघनो नास्ति भूतलवान्यथाभावइत्ये
तयोः भूतलंघनाभाववत् घटाभावे भूतलमित्युभयोऽप्रतीत्यो वैलक्षण्यं नि
र्वीहात् तस्माद्विशेष्यत्वविशेषणत्वनामकयो र्भयोः स्वरूपसंबंधविशेष ।

न० दी०
प्र० ७६

योः संसर्गता तथाच भूतलवान् घटाभावश्च घटाभावांशो भूतलस्य विशेष्यत्वसंसर्गो घ
टाभावे भूतलमित्यत्र च भूतलांशो अभावस्य विशेष्यता संसर्गो बाधित इति भ्रमत्वनिर्वा
ह इति संक्षेपः ध्वंसप्रागभावयोरिवैकप्रतियोगिकयोरत्यंताभावान्योन्याभावयोः किं
मेकविधत्वेनेत्याह प्रतियोगितेति आरोप्येति प्राचीनमताभिप्रायेण अत्र यथायो
ग्यं प्रतियोगितावच्छेदकधर्मसंसर्गभेदोऽत्यंताभावबहुत्वप्रयोजकः प्रतियो
गितावच्छेदकधर्मभेदोऽन्योन्याभावबहुत्वप्रयोजक इति द्रष्टव्यं तदेव दर्शयति के
वलेति केवलदेवदत्ताभावादिशिष्टाभावः अतिरिक्त इत्यन्वयः अन्यथा केवलदे
वदत्तवति दंडीनास्तीति प्रत्ययानापत्तेः उभयामावस्यातिरिक्तत्वे प्रतीतिं प्रमाण
यति एकसत्त्वेपीति घटपटौ न सत्त्वादौ घटत्वे पटत्वे सुमयत्वे चैतत् त्रितयं प्रतियो

घटमेद ५५
 यथाघटोनास्तीतिबुद्ध्या
 घटत्वविशिष्टस्यघटस्य
 अभावात्प्रतियोगि
 तासंसर्गविषय
 योक्रियतेइतिभावः

गितावच्छेदकं केवलघटवति केवलघटवति यत्किंचिदुभयवति च तथा प्रत्ययात् ।
 संबंधमेदेनाभावस्यातिरिक्तत्वे दर्शयति संयोगेति सामान्यविशेषाभावयोर्भेदं
 दर्शयति तत्तदिति अतिरिक्तइति अन्यथा यत्किंचिदुभयवति घटोनास्तीति प्र
 त्ययात् यत्तेः एवमन्योन्याभावेपीति अवच्छेदकमेदाच्च तत्तदुभयमेदः तत्तदुभ
 यमेदं अतिरिक्तइत्यर्थः प्रसंगादाह घटत्वेति नांगीक्रियतइति अभावधियो
 विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिसर्वादौ पटुं हिततया घटत्वेन पटोनास्तीत्यादिप्रत्ययः ।
 स्पविशिष्टवैशिष्ट्यानवगाहिनो घटत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वव्यवस्थापक
 त्वाभावेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावेमानाभावादिति भावः ननु तर्हि तादृ

प्रतियोग्यवृत्तिरप्यघटत्वविशिष्टत्वाभावात् २-

त० टी०

प्र० ७७

२

शप्रत्ययस्य कागतिरित्यत आह यदिति ननु घटत्वेन यदो नास्तीति प्रतीतेः यदा
धिकरणकघटत्वाभावावगाहित्वेन संभवति असति वाधके तच्छब्दोलेखि प्रती
तेः तच्छब्दप्रतिपाद्यार्थविषयकत्वं परिज्यागां योगात् यदाधिकरणकघट
त्वाभावस्य च घटत्वेन यदो नास्तीति शब्दात् कथं मर्प्यं प्रतीतेः किंत्वं वैच्छिन्न
प्रतियोगिताकत्वं संवेद्येनाभावोपोस्वातंत्र्येण घटत्वावगाहित्वमेव अभा
ववृद्धिर्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिमर्यादो नातिशेत्त इति नियमस्तु न एवं च
अधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभावः सप्रमाणा इति चेदसु तर्ह्यतिरिक्तत्वे तस्य
त्याहातिरिक्तत्वे स इति सः अधिकरणाधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकः के

घटत्वम्।

स्वावच्छिन्नेत्यर्थः ४ =

प्रतियोग्यविशेषणात्वेन य =

नोलेघते ३ =

अभावोपोशुद्धप्रति
योगितया घटस्यात्वयः य =

७७

बलान्वयीति प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिरूपविरहादिति भावः विरोधि १=
 ननु भूतलादौ घटसत्त्वदृष्ट्या योनितर्दभावबुद्धि रन्य द्यातु जायतेऽतस्मात्सम्य
 काभावोऽतिरिक्त एवौगीकर्तव्य इति वदेते निराकर्तुमौह सामयिकेति प्रति
 योगिविरहसमये प्रतीयमानोऽत्यन्ताभाव एव सामयिकाभावः न तत्त्वविना
 शालि अतिरिक्त इति समुदितार्थः ननु चेदेव भूतले घटस्यानयनदृष्ट्या
 सम्य तर्दभावस्य नित्यत्वेन सत्त्वात्पत्यर्थापत्तिरत आह घटाभाववतीति नि
 यासकत्वमेव समुपपादयति घटवतीति तत्तत्कालावच्छिन्नभूतलादे
 रेव घटाद्यभावसंसर्गतया घटकाले च तच्छून्यकालविशिष्टभूतलादि

घटाभावादिवुद्धिका
 लावच्छिन्न २=

घटाभावादिवुद्धिप्रसूतेत्यर्थः १=

अत्यन्ताभाव ३=

त० टी०
प्र० ७८

रूपसंसर्गभावेन तदानतदत्यन्ताभावबुद्धिरित्यपि द्रष्टव्यं नन्वभावो मास्त्वतिरिक्तः
यदर्थः यस्मिन् अधिकरणो घटो नास्तीत्यादिप्रत्ययस्मिन्नधिकरणो घटाद्यभावत्वक
ल्यनेनैव तथा प्रतीतिनिर्वहान् क्लृप्तधर्मिणि धर्मकल्पनाया अक्लृप्तधर्मकल्प
नातो लघीयत्वादिति गुरुमतमं शङ्क्य निराचष्टे केवलेति यद्यप्यनेन तेष्वधि
करणेषु धर्मकल्पनातोऽतिरिक्तैकधर्मिकल्पनस्यैलघीयत्वादत्रोक्तन्यायानव
तारः किंचाभावस्याधिकरणस्वरूपत्वे जलादौ विद्यमानस्य गंधाद्यभावस्य जला
दिरूपत्वादितरेन्द्रियग्राह्यतापत्तिरित्यादिदूषणानि प्रसूरेति तथापि केवलाधि
करणादेवेति तद्वचननिरासादेव तन्निवृत्तिसंभवे किमेतान्यपेक्षितानीत्या

मीमांसकैः

भामास्त्वतिरिक्तः

७८

अधिकरणवृत्तिकेवलत्वम् २-

ली

अतदेवनिराकरोति अभावांनेगीकारइति अतिरिक्ताभावांनेगीकारइत्यर्थः अथ
किमिदंकेवल्यं भूतलस्वरूपमितिचेत् घटवद्भूतलस्यापितदभावस्वरूपतापत्त्या ।
तदानीमपिघटाभाववताबुद्धिप्रसंगः घटाभाववत्वमितिचेत्तद्धर्मतिरिक्ताभावे ।
नांतःकेवल्यनिर्वचनसंशयकमितिह केवल्यस्येति नन्वभावस्यातिरिक्तत्वेतदभा ।
वोप्यतिरिक्तस्योभ्यभावस्येत्यनवस्थास्यादंत आह अभावाभावइति ध्वस्येत्या ।
दि ध्वसप्रागभावःप्रतियोगिस्वरूपः तस्यागभावरूपश्च प्रागभावध्वसस्तु प्रतियो ।
गिरूपस्तद्ध्वसस्वरूपश्चेत्यर्थोवसेयः तेनप्रतियोगिप्रागभावदशायामपिध्वसोभ
विष्यतीतिप्रत्ययस्य प्रतियोगिध्वसदशायामपिप्रागभावो नष्टइत्यस्यचोपपत्तिः ।
तत्कालेद्रव्यत्वंनास्तीतिप्रत्ययोजायते द्रव्यत्वाभावाभावइतिनजायतेतिवैषम्य ।

त० टी०
प्र० ७४

निर्वाहाय नास्तीति प्रत्यये देशिकसंबंधावच्छिन्नाधेयत्वमानेपरिकल्पनीय मित्यं
च घटाभावाभावादेर्घटादिरूपत्वेत्विह घटाभावो नास्तीति प्रत्ययस्य भ्रमत्वमेव स्या
त् भावस्य विशेषणात्ताविशेषेण वृत्त्यनेगीकारादतः अभावाभावोऽतिरिक्तो न तु
भावस्वरूप इति नवीनमतं दर्शयति अभावेति तर्ह्येति वस्येत्यत आह तृतीयेति ।
परमकारुणिकेन मुनिना दुःखयंकमगते जगद्विधीषुणा प्रणीते प्रमाणे प्रमेये
त्यादिसूत्रं तद्विरोधं परिहर्तुमाक्षिपति नत्विति प्रत्यक्षप्रमाणस्य द्रव्ये अनुमा
नादीनां च गुणो तर्भावस्य स्फुटत्वात् प्रमेयादीनां द्रव्यादिष्वेतर्भावमाह आ
त्मेत्यादिना आत्मशरीरेन्द्रियाणां द्रव्ये अर्थस्य पृथिव्यादिरूपस्य द्रव्यादिषु बु
द्धेर्गुणो अंतर्द्रियमनसो द्रव्ये अंतर्भावः एवमप्येव यथायथमेतर्भावो द्रष्ट

तथोः १=

यः धर्मधर्मविति तैज्जनिकेत्यर्थः एतच्च स्फुटमाकरे रागः इच्छाविशेषः मरणमि
ति मरणानन्तरं विजननमित्यर्थः तथाच यद्व्युत्पत्तिः प्रेत्यमृत्वाभावोजननमि
ति चरमप्राणाशरीरसंयोगध्वंसो मरणो आद्यशरीरप्राणासंयोगोजनने मुक्ता
त्तसंयोगध्वंसवतो घटस्य मुक्तत्वापत्तिवारणाय दुःखध्वंस इति दुःखध्वंसवता
मस्मदादीनां मुक्तत्वापत्तिवारणाय कालीनां ते अन्यदीयदुःखप्रागभावसमान
ध्वंसो कालिकदुःखवतो मुक्तात्मनामसंयुक्तप्रसंगात् स्वसमानाधिकरणेति दुःखप्रागभाववि
स्वशोषणो न च समानाधिकरणदुःखासमाना कालीनेत्यनेनैव सुषुप्तिकालिकदुःख
ध्वंसस्यैवमिदं दुःखक्षणवृत्तेर्वारणात्प्रागभावेति व्यर्थमिति वाच्यं यथा सन्निवेशे वै
यर्थ्याभावादिति दिक् संशयस्य निरूपितत्वात्प्रयोजनस्वरूपेदर्शयति प्रयोज

न ५

त० दी०

प्र० ८०

नमिति उभयसाधनवतीति परपक्षनिराकरणस्वपक्षसाधनवती इदं च वितेजः ।
यामतिव्याप्तिवारणायेति ध्येयं स्वपक्षेति अत्रविजिगीषुकथेत्यनुवर्तते नानेति
एकेन सर्वपक्षः क्रियत अन्येन च समाधानमेवं क्रमेण नानाकर्तृकत्वं काव्यसमूहः
स्यावसेयं ह्यलमिति यथानवकं वलोपदेवदत्त इति नवतात्पर्येणाप्रयुक्तस्य नव
त्वसंख्याविशिष्टस्यार्थोत्तरं परिकल्पकश्चिद्व्ययतिनां स्य नवकं वलाः सत्यतिदरि ।
द्रव्यादित्यादि असदुत्तरमिति उत्तरस्यासत्त्वे तु स्वासाधकतासाधारण्येन परसाध
कतासाधकतया स्वव्याघातकत्वात् तथा च स्वव्याघातकमुत्तरं जातिरितिलक्षणां य
यं वस्यति तद्वोत्तरभेदान्दर्शयति साधर्म्यत्यादिना द्वे चोत्तेशूपमाणास्य समा
शास्य प्रत्येकं योगः साधर्म्यसमा वैधर्म्यसमेत्यादयः चतुर्विधातिजातयः ४५

स्वानभिमतपराभिमत
साधकतासाधकता
पा ३-

स्वानभिमतसाधकता
समानरीत्येत्यर्थः ६-

साधर्म्येण स्यापनाहेतुदूषकसुतरं साधर्म्यसमा यथा आत्मा सक्रियः क्रियाहेतु
गुणवत्त्वात् लोष्टवत् क्रियाहेतुगुणाश्चात्र क्रियाजनकवायुसंयोगादिरेवेति ।
स्यापनायामुत्तरं यदि सक्रियसाधर्म्यसक्रियः तदा विभुत्वरूपनिष्क्रियसाधर्म्या
निष्क्रियशक्तिरस्यात् न चात्र किंचिद्विनिगमकमस्तीति वैधर्म्येण दूषकसुतरं वै ।
धर्म्यसमा यथा तत्रैव क्रियावतो लोष्टस्य साधर्म्याद्यदि क्रियावानात्मा तदा विभु
त्वरूपतद्वैधर्म्यानिष्क्रियशक्तिरस्यात् न हि तत्साधर्म्यात् क्रियावता भवितव्यं ।
तद्वैधर्म्यानिष्क्रियेणानभवितव्यमित्यत्र किंचिन्निगमकमस्तीति परोक्तसाधनादेव तद
व्यापकधर्मस्य पक्षे आयादनमुत्कर्षसमा यथा शब्दोऽनित्यः कृतकत्वात् घटवत्स्या
दौ कश्चिदेवमाह यदि कृतकत्वेन हेतुना शब्दो घटवदिति नित्यः स्यात्तर्हि तेनैव हेतुना ।

त० दी०
प्र० ८१

शब्दो घटवत्सावयवः स्यादिति ३ परोक्तदृष्टोत्साधर्म्येण यद्वेपराभिसतधर्मीतरस्यां
भावसाधनमप्यर्कसमा यथा तस्मिन्नेवानुमाने यदि कृतकत्वेन शब्दो घटवदिति ।
त्यः स्यात्तर्हि तेनैव शब्दो घटवदप्रावणः स्यादिति ४ वार्धस्य स्यापनीयस्य दृष्टोत्साधर्म
स्य यद्वेसाधनं वार्धसमा यथा सर्वानुमाने क्रियाजनकनोदनारख्यसंयोगवत्त्वा ।
लोष्टादेर्भवतु क्रियावत्त्वे आत्मनस्तु क्रियावत्त्वे तज्जनकनोदनारख्यसंयोगवत्त्व ।
मपि स्यादिति ५ साध्यहेतोर्धर्मयोरपि यद्वेतुल्यता साधनमवार्धसमा यथा त ।
नैवानुमाने लोष्टादिगतनोदनादिरूपक्रियाहेतुगुणवत्त्वमात्मन्यसिद्धे तथा च ।
तुल्यतया यथाऽसिद्धेन क्रियाहेतुगुणेनात्मनिक्रियावत्त्वे साध्यते तथा तादृशेन
क्रियावत्त्वेन तज्जनकगुणवत्त्वमपि किमिति न साध्यते नियामकाभावादिति

६ दृष्टोतविकल्पं प्रदर्शयदाष्टोतिकविकल्पकथनं विकल्पसमा यथा तत्रैव नुमा
 ने क्रियाहेतुगुणायुक्तं किंचिद्गुणया लोष्टादि किंचिद्गुणयथा वायुः एवं क्रि
 याहेतुगुणायुक्तं किंचित्क्रियावत्स्यात् यथा लोष्टादि किंचिदक्रिये स्यात् यथा
 आत्मा पूर्वविकल्पो भवत्येते तु न भवतीत्यत्र किं नियामकं स्यादिति ७ दृष्टोत
 स्य यत्तत्तुल्यता कथनं साध्यसमा साध्यशब्दोऽत्र यत्तवाची यथा तत्रैव यदि
 यथा लोष्टस्तथा आत्मेति त्वयोच्यते तदा यथा आत्मा तथा लोष्ट इत्यप्यापाते
 तथा च यद्य्वात्मनिक्रियावत्वं साध्यते तर्हि लोष्टेऽपि तत्साधनीयेनेति चेत्तर्हि
 यथा लोष्टस्तथा आत्मेति न वाच्यं लोष्टसदृश आत्मा आत्मसदृशो लोष्टेन
 इत्यत्र नियामकाभावादिति ८ प्राप्ताप्रत्यवस्थानं प्राप्तिरसमा प्राप्तिश्च सा

त० दी०
प्र० ८२

ध्यहेत्वोः सामानाधिकरण्यं यथा तत्रैवानुमाने क्रियाहेतुगुणवत्त्वेनैव किमिति क्रि
यावत्त्वं साध्यते किमिति क्रियावत्त्वेन तादृशगुणवत्त्वेन उभयोरविशेषादिति १५।
अप्राप्ताप्रत्यवस्थानमप्राप्तिसमा यथा तत्रैव पूर्वोक्तदोषादप्राप्तस्य हेतोः साध्यः।
साधकत्वं वाच्यं तथा चाप्राप्तत्वाविशेषात् सर्वः सर्वसाध्येदिति अयमेव हेतुः।
साध्याभावं किमिति न साध्ययेदित्यत्र विनिगमकाभावादिति १० साधनपरं य
राप्रश्नः प्रसंगसमा यथा क्रियावत्त्वे क्रियाहेतुगुणवत्त्वं साधनं तत्र किं साध्यः।
न नहि साधनं विना कस्यचिन्निष्ठिरस्ति एवं तत्रापि किं साधनमित्यादि ११।
दृष्टान्तोत्तरेण साध्याभावसाधनं प्रतिदृष्टान्तसमा यथा तत्रैव लोष्टदृष्टान्ते।
न क्रियावत्त्वं साधिते निष्क्रियाकाशदृष्टान्तेन आत्मनो निष्क्रियत्वं मेव किं न।

स्यात् लोष्टृष्टांतेन क्रियावत्त्वमाकाशदृष्टांतेन निष्क्रियत्वेनेत्यत्र नियामकाभा
वादिति १२ अनुत्पत्त्याप्रत्यवस्थानमनुत्पत्तिसमा यथा घटेन नित्यः जन्यैकत्वा
दित्यादौ कश्चिदाह यदि जन्यैकत्वमनित्यत्वे प्रमाणं तदा घटे एकत्वोत्पत्तेः पूर्वत
दभावनित्यत्वेन नित्यश्चेत्तदाऽनुत्पन्न एवेति १३ साधारणधर्मप्रदर्शने संशयो ।
द्रावनं संशयसमा यथा शब्दोऽनित्यः कार्यत्वादित्यादौ शब्दस्थानित्येन घटेन स
ह कार्यत्वरूपं साधर्म्यं यथास्ति तथानित्येन शब्दत्वेन सह श्रावणप्रत्यक्षविषय
त्वे साधर्म्यमस्तीति उभयसाधर्म्यदर्शनात् संशयः स्यात् एकपरिशेषेति नियाम
काभावादिति १४ वाच्यं हेतोः साध्यविपरीतसाधकहेतुत्वं तरो द्रावनं प्रकरणा
समा सत्यतिपक्षोदाहरणमेवात्रोदाहरणो बोध्यम् १५ कालत्रयेऽपि हेतुत्वा

त० टी०
प्र० ८३

संभवेनाहेतुत्वकथनमहेतुसमा यथा कार्यत्वादिरूपसाधने साध्यादनित्यत्वात्पूर्वका
लवृत्तिचेत्तदानीत्यत्वरूपसाध्यस्य तदानीसमावात्कस्य साधकं अथ यश्चात्कालः
वृत्तितरा पूर्वकाले साधनाभावात् कस्य साध्यमनित्यत्वे यदि चोभयमेककालवृत्तिः
किं कस्य साधने किं कस्य साध्यं विनिगमकाभावादिति हेतुसमेति पाठे तु कालत्रः
ये हेतुत्वस्यासंभवकथने हेतुसमेत्यर्थः १६ अर्थापत्तिपुरस्कारेण साध्याभावो
द्भावनमर्थापत्तिसमा यथा पूर्वोक्तानुमाने शब्दस्यानित्यसाधर्म्यादनित्यत्वे यदि
तदाऽर्थापत्त्यासिद्धे नित्यसाधर्म्यान्नित्यत्वमपि एकतरावधारणेनियामकाभावा
दिति १७ सर्वाविशेषप्रसंगोद्भावनमविशेषसमा यथा तत्रैव यदि कृतकत्वा
दिनाऽनित्यघटादिसाधर्म्याणां शब्दस्यानित्यत्वे स्यात् तदा प्रमेयत्वादिरूपेण

स्य शब्द ३।

तत्साधर्म्येण सर्वस्यैवानित्यत्वे स्यात् मनुक्तसाधर्म्येण तत्सिद्धयति न तु त्वदुक्तेनेत्य
च नित्यामकाभावादिति १८ उभयपक्षसाधर्म्येण साधनोपपत्तिकथनमुपपत्ति
समा यदि चानित्यत्वसाधनं कार्यत्वमुपपद्यत इति शाब्दस्यानित्यत्वे तदानीत्य
त्वसाधनमपि किंचिदुपपद्यत इति नित्यत्वे किं न स्यादिति १९ वाच्यपदर्शितसा
धनाभावेपि साध्यस्योपलब्धिकथनमुपलब्धिसमा यथा शाब्दोऽनित्यः प्रय
त्नानुविधायित्वात् घटवदित्यत्र प्रयत्ने विनापि वायुनोदनवशात् वृक्षशाखामे
गजन्यस्योपलब्धेर्न प्रयत्नानुविधायित्वं शाब्दोऽस्तीति २० वादिनाऽनुपलब्धिवशा
त्कस्यचित्यदार्थस्यानंगीकारेऽनुपलब्धिवशादेव वाद्यमिममस्यपि यत्किंचि
त्यदार्थस्याभावसाधनमनुपलब्धिसमा यथा जलादेर्विद्यमानस्याप्यावराणा

त० टी०

प्र० ८४

वशादनुपलब्धिः तद्वत् उच्चारणात्पूर्वशब्दस्य विद्यमानस्याप्यावरणावशादनुपलब्धि
रित्येतन्न तं वादिना दूष्यते यद्यावरणावशाच्छब्दो नोपलभ्यते तदा जलाद्यावरणा
मिव शब्दाद्यावरणमप्युपलभ्येतेति श्रोतरे यदि भवद्विरनुपलब्धित आवरणा
भावः साध्यते तदा अनुपलब्धोरप्यनुपलब्ध्याऽभावे सिद्धे तदभावादावरणाभावा सि
द्धावावरणा सिद्धिरिति २१ धर्मस्य नित्यत्वानित्यत्वविकल्पाद्वर्मिणो नित्यत्वसाधने
नित्यसमा यथा शब्दस्य यदनित्यत्वं भवद्विरुच्यते तन्नित्यमनित्ये वा यदनित्ये तदा
शब्दवृत्तेरेव तस्य सदा तन्नत्वाच्छब्दस्यापि तथात्वमागतं अथानित्यं तदा शब्दे कदा
चिद्वदनित्यत्वाभावोक्तीति नित्येण वशाद्भूत्युभयथापि शब्दस्य नित्यत्वमिति २२ अ
नित्यदृष्टांतसाधर्म्यात्सर्वानित्यत्वप्रसंगेद्वावनमनित्यसमा यथा यद्यनित्येन।
ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

८४

घटेन सादृश्याच्छब्दोऽनित्य इत्युच्यते तदा येन केनचिद्वर्मेण सर्वस्यैव तत्सदृशत्वात्
 र्वस्यानित्यत्वप्रसंग इति २३ वाद्युक्तहेतोरन्यकार्येणापि संभवाभिधाने कार्यसमा
 यथा तत्रैव प्रयत्नानुविधायित्वमुभयथापि संभवति घटादिवच्छब्दस्वरूपोत्पत्तौ
 जलादिवदावरकनिवृत्तौ च उभयत्रापि प्रयत्नानुविधायित्वदर्शनात् तथा च तस्या
 वरकनिवृत्तिरूपकार्योत्तरस्य संभवान्नानित्यत्वनिपतत्वमिति २४ क्वचित्कारणा
 समेति यावत् तस्यापि कारणास्य प्रयत्नानुविधायित्वस्योभयत्रादौ रूपोत्पत्तौ तदाव
 रकनिवृत्तौ च समत्वाभिधानमिति रीत्या उक्त एवार्थे पर्यवसानमवसेयम् अत्र ग
 यगौरवमयात्सूक्ष्मप्रकारानप्रदर्शिता अभियुक्तैरन्यत्र तेऽनुसंधेया निगहस्या
 नं लक्षयति वादिन इति इदं च यद्यपि जलादावप्यस्ति तथाप्यर्थोत्तरादिरूपनि

त० टी०

प्र० ८५

ग्रहस्यानमध्ये गोवादेदोषः छलत्वादिनापि ज्ञानस्यैव योगित्वात् यगुपादाने हेत्वा
भासवत् तस्यां वा तर्मेदानदर्शयति प्रतिज्ञेत्यादिना तत्र प्रतिज्ञातार्थविरुद्धाभ्युपगमः
प्रतिज्ञातार्थपरित्यागो वा प्रतिज्ञाहानिः यथा शब्दोऽनित्यः प्रत्यक्षगुणात्वादित्यत्र सोपे
गकारश्चादिप्रत्यभिज्ञाबलात्परेणावाधे उद्भाविते अस्तु तर्हि नित्यः शब्द इति नित्यत्वमे
गीकुर्वन्वादिशब्दस्यानित्यत्वप्रतिज्ञोजहाति । परोक्तदोषो द्विधीर्वा पूर्वोक्तविशे
षणविशिष्टतया प्रतिज्ञातार्थकयत्ने प्रतिज्ञांतरं यथा क्षित्यादिकं गुणजन्यं कार्यत्वा
दित्यत्रादृष्टजन्यत्वेन सिद्धसाधनोद्भावेन सविषयकेति गुणविशेषणादाने २ स्वो
क्तसाध्यविरुद्धहेतुकयत्ने प्रतिज्ञाविरोधः यथा द्वयं गुणभिन्नं रूपादितः पृथक्तेना
नुपलभ्यत्वादिति ३ स्वोक्तैरेपरैरादृष्टितेतदपलायः प्रतिज्ञासंन्यासः यथा शा

होऽनित्यं ऐन्द्रियकत्वादित्युक्ते परेण सामान्ये व्यभिचारमैवाव्यवहिते स्वीकृतमप्यल
 पति केनोच्यते शाब्दोऽनित्य इति परोक्तदूषणोद्दिष्टीर्यया पूर्वोक्तहेतुकोटौ विशेषाणां
 तसौपादानं हेत्वन्तरं यथा शाब्दोऽनित्यः प्रत्यक्षत्वादित्यत्र सामान्ये व्यभिचारो
 द्वावने जातिमत्वे सतीति विशेषादादानं य प्रकृतानुपपुक्तार्थकथनमर्थोत्तरं
 यथा नित्यः शब्दस्पर्शवत्त्वादिति हेतुः हेतुपदे च हिनो तेस्तु निप्रत्यये निष्पन्नं य
 दंच सुप्तिङंतमित्यादि ६ अवाचकशब्दप्रयोगो निरर्थकं यथा शाब्दोऽनित्यः जबग
 उदशत्वादित्यादि ७ परिषत्प्रतिवाद्यबोधप्रयोजकपदप्रयोगः अविज्ञातार्थं
 तच्च क्लिष्टान्वयमप्रसिद्धार्थकं त्वरितोच्चारितमित्यादिरूपं ८ परस्परानन्वितार्थ
 कपदसमूहोऽयार्थकं यथा शब्दघटः पटः नित्यमनित्ये च प्रमेयत्वादित्यादि ९

त० दी०
प्र० ६६

अथवा न भुक्तमेण कथनं मेषाज्ञकाले यथा शब्दत्वाच्छब्दो नित्यमित्यादि १० य
त्किंचिदवयवशून्यावयवाभिधानं न्यूनं स्पष्टं ११ अधिकहेत्वादिकथनं अधिकं य
था शब्दोऽनित्यः शब्दत्वात् श्रावणात्वाच्चेत्यादि १२ अनुवादं विना कथितस्य पुनः कथनं
पुनरुक्तं यथा शब्दो नित्यः शब्दोऽनित्य इत्यादि १३ परिषदात्रिंशतिरभिहितस्याप्यननुवादः
अननुभाषाणं १४ परिषदाविज्ञातस्य वादिना त्रिंशतिरभिहितस्यापि वाक्यार्थबोधः अज्ञानं
१५ उत्तराहं योक्तुं बुद्ध्यापि उत्तरस्या स्फूर्तिवशात् तूसीभावः अप्रतिभा १६ असंभवत्कालो
तरककार्यव्यासंगमुद्गाद्यकथाविच्छेदो विच्छेपः १७ स्वप्ने दोषमनुवृत्त्यपरपक्षे दो
षाभिधानं मत्तानुज्ञा १८ उद्भावनाहं पर कीयुनिगहस्यानां नुद्भावने पर्यनुयोज्यो
पेक्षाणं १९ निगहस्यानरहिते निगहस्यानोद्भावने निरनुयोज्यानयोगः २० १

स्यां ५ ५

एकसिद्धोत्तमतमा^{३३}प्रित्यकथाप्रवृत्तौ तद्विरुद्धसिद्धोत्तमतमा^{३३}लंघ्योत्तरदाने अपसिद्धो^३
 तः २१ प्रतिज्ञाहान्यननुभाषणां ज्ञानां प्रतिभाविज्ञेयपर्यन्तयोज्योपेक्षणां ममा
 वे अन्येषां हेत्वाभासव्यतिरिक्तनिरुहस्थानानां गुणो हेत्वाभासानां च द्रव्यादिष्वेत
 भावो यथा यथो बोध्यः अतिरिक्तः सूत्रार्थः सुगममित्यभिप्रायेणाह शेषमिति १
 नन्वनलसंयोगे सत्यपि मणपादिसमवधाने दाहो न जायत इति मणपादेः प्रतिबंधः
 कतावाच्या साच बहो दाहानुकूलशुक्तिस्वीकारावतिर्वहति प्रतिबंधकतायाः १
 कार्यानुकूलशक्तिविघटकत्वरूपत्वादतस्तदन्यथानुपपत्तिसिद्धायाः शक्तेरतिरिक्त
 त्वात् सप्तैवपदार्था इत्यसंगतमिति प्रामाण्यः शोकते नन्विति नन्वेव शक्तिसि १

ते० दी०

प्र० ८०

शक्तेः १०

तावत् ११

अनन्यरूपकार्यविध
टकेवाधज्ञानेऽप्यत्र

द्वावपि तस्या अतिरिक्तत्वासिद्धिरिति चेन्न यत्ते न द्रव्यात्मिकाशक्तिः गुणादिवृत्तित्वात्
अत एव न गुणकर्मोत्तररूपा न च सामान्याद्यन्यतमरूपा उत्पत्तिविनाशशालि
त्वात् एवं चातिरिक्तपदार्थत्वसिद्धिरिति ननु प्रतिबंधकत्वेन कार्यानुकूलशक्तिवि
द्यतकत्वे अपि न कारणीभूताभावप्रतियोगित्वे तच्च साध्यभावस्य हेतुत्वादेवोपप
द्यते साधिसमवधानदशायां चेत्तदभावरूपकारणोत्तराभावादेव दाहानुत्पत्तिर्भव
त्येवं चातिरिक्तशक्तिस्वीकारोऽनुचित इत्याशयेन समाधत्ते प्रतिबंधकाभावस्येति
ननु दाहोत्पादे च वह्निःशक्तिव्यवहारान्यथानुपपत्त्या सेत्स्यत्यतिरिक्तशक्तिरित्याशं
क्य तस्याः कारणात्तरूपत्वेऽपि व्यवहारोपपत्तेर्नातिरिक्तशक्तिरित्याह कारणात्त्वः

स्ये १५

८७

ति नन्व मण्यद्यंभावस्य हेतुत्वे मणिसमवधानदशायां सत्यप्युत्तेजके दाहो न स्या
 त् मन्मते तु मण्यद्यंसारणदशायां इवोत्तेजकसमवधानदशायां मपि वह्नौ दा ॥
 हानकूलशक्त्यंतरोत्तेजगीकारेणानदोष इति चेन्न उत्तेजकाभावविशिष्टमण्य
 द्यभावस्य कारणात्त्वोत्तेजगीकारेणादौषात् न चोत्तेजकानामननुगतत्वात् तदुत्तेज
 काभावकूटविशिष्टमण्यद्यभावस्यैव कारणात्तायाः कल्पनीयतया गौरवमिति वा ॥
 चंम् दाहानकूलशक्तिं प्रत्येतादृशकारणात्तायास्तवाप्यवश्यं कत्वात् अनेतश
 क्तिस्तस्यागभावध्वंसकल्पनेन महागौरवादिति संक्षेपः नन्वेवमपि को स्यादे
 रस्पर्शवस्तुस्पर्शे सति न भोजनादिरूपकार्यहता शक्तिमुक्तो स्यादेरेव तदहत्वा
 त् अस्पर्शस्पर्शे सति शक्तेर्नाशात् मस्मसंयोगे पुनः शक्तेरुत्पादनात् तदहत्ता ॥
 एवं च को स्यादावाधेयशक्तिस्वीकार्यं न च को स्यादौ भोजनादिकं प्रत्यस्पर्श ॥

ते० टी०
प्र० ८८

संस्पर्शसंस्पृश्य

स्पर्शस्य प्रतिबंधकत्वकल्पनादेवौपयतो न तदेगीकार इति वाच्यं प्रकृते चासंस्पृश्यस्य
संयोगरूपतया सति तन्नाशे प्रतिबंधकाभावसत्त्वात् कोस्यादावेतरा भस्मादिसंयोजा
नं भोजनाद्यर्हतापत्तेरिति **द्विपुनः** प्रत्यवतिष्ठते ननु भस्मादिनेति प्रथमेनौदिपदेना
स्लादिः द्वितीयादिपदेन तास्मादेः परिग्रहः लक्ष्मध्वसविशेषेणैव कोस्यादेः शुद्धत्वो
त्पत्तावतिरिक्तशक्त्येगीकोऽनुचित इति समाधत्ते भस्मादिसंयोगेति यत्र कोस्या
दौ भस्मादिसंयोगध्वसानेतरं पुनरस्पृश्यस्पर्शस्तत्रापि भस्मादिसंयोगध्वसस्य स
त्त्वापत्तिरतः सहितोते ध्वसविशेषणो साहित्यं चात्र संबंधविशेषनियेत्रितसामा
नाधिकराण्यं अस्पृश्यवस्तूनामनुगुमकरूपस्य दुर्बलतया सामान्यधर्मावच्छि
न्नाभावनिवेशासंभवात् यत्किंचिदस्पृश्यस्पर्शाभावस्य च तत्र सत्त्वात्तदापत्ति
स्तदवस्थैवेत्यतो यावदिति तथाच तत्र यावतो तत्तदस्पृश्यस्पर्शाभावानो निरव

छिन्नविशेषणतासंबंधेनासत्त्वान्नोक्तदोषशतिभावः यत्रच भस्मादिसंयोगांस्पृश्यवस्तु ।
 संस्पृशोयुगपदेवोत्पन्नो विनष्टोच तत्र तत्तदस्पृश्यस्यर्शाभावकूटसामानाधिकरण्य ।
 विशिष्टभस्मादिसंयोगध्वंसमुदायशुद्धतापत्तिरतो भस्मादिसंयोगकालावच्छेदेन
 तत्रविद्यमानार्थकेकालीनोत्तमभावविशेषां तथाच तत्रभस्मादिसंयोगक्षणावच्छे
 देन यावत्मावानामसत्त्वान्नदोषशतिभावः चैत्रस्येदं धनमित्यादौ यत्स्वत्वं प्रतीयते त
 त्पदार्थोत्तरमिति मतेतिरस्यति सत्त्वमपीति, अपि नानुक्तसमञ्चायकेन प्रतियोगि
 त्वादियदिग्रहः ननु तर्हि स्वत्वं किं स्वरूपमत आह यथेष्टेति तदेवच्छेदके चेति ।
 तादृश योरुपत्तप्रयोजकत्वित्यर्थः प्रतियोगिरूपं प्रतियोगितावच्छेदकरूपं वेत्या
 दिवहुतरमहनीयम् ॥ सर्वेषोपदार्थानामुक्तपदार्थेषु यथा यथमंतर्भावेतिरूप

प्रतियोगित्वं
 २१

न० २१०

प० ८५

मलन्यूनतां परिहर्तुं विधिं निरूपयिष्यमाणः शिष्यानामवधानाय तन्निरूपणं प्रतिजानी
ते अथेति स्वपरमतसाधारणं विधित्वं तावन्निर्वक्ति प्रयत्नेति प्रयत्नजनिकायाचिकीर्षा
तज्जनकं यद्दानं तद्विषय इत्यर्थः गुरुमते कृतिसाध्यताज्ञानस्य स्वमते कृतिसाध्यत्वम्
विशिष्टेष्टसाधनताज्ञानस्यचिकीर्षाद्वारा प्रयत्नजनकत्वात् तन्मते च कृतिसाध्यत्वे
स्वमते च कृतिसाध्यत्वविशिष्टेष्टसाधनत्वे लक्षणासंगतिः अभिधायकस्य विधिमतांभि
प्रायेणाह तत्प्रतीति तादृशज्ञानविषयकार्यत्वादिप्रतिपादेकलिङ्गादिरित्यर्थः लि
ङ्गादीत्यादिना लोडतव्यादिसंग्रहः वाकारो नास्यायो गुरुमतमोशंकते कृत्यसाध्य इति
कृत्यसाध्यत्वेनावगत इत्यर्थः प्रवर्तकमिति चिकीर्षाद्वारा प्रवृत्तिजनकमित्यर्थः
नच कृत्यसाध्यत्वज्ञानाभाव एव प्रवर्तकोत्पत्तिशङ्के कृत्यसाध्यत्वज्ञानाभावेन त्वे

८५

तत्वे गौरवात् कृतिसाध्यत्वाभावकृतिसाध्यमेतत्तद्व्याप्यादिदर्शनानो प्रवृत्तौ प्रतिबंध
 केव कल्पनेन महागौरवाच्चेति दिक् ननु विषमसङ्गादौ प्रवृत्त्यापत्तिः कृतिसाध्यताज्ञा
 नस्य तत्रापि सत्त्वादित्याशोको निराचष्टे नचेत्यादिना इष्टसाधनतालिंगकेति अये
 मत्कृतिसाध्यः मत्कृतिविना अनुपपद्यमानत्वे सतीष्टसाधनत्वादित्यनुमानिकेत्य
 र्थः कास्यस्यल इति प्रवर्तकत्वादित्यनेनाख्यः ज्योतिष्टोमयागादावित्यर्थः विहितका
 लेत्यादि विहितकालशुचिजीवित्वज्ञानाधीनस्य कृतिसाध्यताज्ञानस्य नित्ये संध्यावं
 दनादौ शौचादिरूपनिमित्तज्ञानाधीनस्य तस्य नैमित्तिके स्नानादौ प्रवर्तकत्वादित्यर्थः
 अहमेतत्कालिककृतिसाध्यसंध्यावंदनकः एतत्कालिकशुचिजीवित्वादित्येवंरीत्या
 कृतिसाध्यत्वज्ञानस्य विहितकालशुचिजीवित्वादित्ज्ञानजन्यत्वमवसेयम् अननु

आदिनाऽहमेतत्कालिककृतिसाध्यज्ञानादिकः ॥

एतत्कालिकशौचादिरूपनिमित्तत्वादिः यथाहः १२

आदिना नित्यमेव
कस्यले साक्षादेव
स्वविशेषावताप्र
तिमिधानजन्यकृति
साध्यज्ञानं बोध्यं
कायस्थलेतुस्ववि
षयसाधनत्वरूप
परंपरयेति धृ० ॥

मइति प्रवृत्तिसामान्यप्रयोजकस्यैकस्याभावा दिति भावः स्वविशेषावतातेत्यादि स्वं
प्रवर्तमानः पुरुषस्तस्य विशेषांतन्निष्ठो धर्मकामनादिस्तद्वृत्तायाः स्वविषयसाधन
त्वादिरूपस्य तत्संबंधस्य प्रतिसंधानं ज्ञानं तज्जन्यत्वस्येत्यर्थः लाघवेनेति कारणा
तावच्छेदकलाघवेनेत्यर्थः तन्मते कारणातावच्छेदकस्य जन्यत्वादियदितत्वाद्गौरव
मिति भावः कृति साध्येष्टसाधनतिति अत्र बलवदतिष्ठाननुबन्धित्वमप्येतर्मा वनी
यं तेन कृति साध्यत्वेन तत्पिरूपेष्टसाधनत्वेन चावगते विषयसंयुक्ते भोजनादौ प्रवृत्त्या
पत्तिः विशिष्टज्ञानत्वावच्छिन्नस्य कारणात्वकथनेन तत्राचामते न नव्यमते कृति
साध्यत्वादित्ज्ञानानां पृथगेव देडचक्रादिन्यायेन कारणात्वात् प्रयत्नेति प्रवृत्तावि
त्यर्थः प्रत्यवायेति प्रत्यवायस्य परिहारः प्रागभावस्तस्य च दुःखजनकाभावतया

न ४५

तत्र तस्यैवेष्टत्वेन फलमिति भावः न च कथं तस्यागभावस्य फलत्वे तस्यांजन्यत्वा ।
 दिति वाच्यं यत्सत्त्वे यत्सत्त्वमिति व्यवहारलभ्यस्य स्वरूपसंबंधरूपस्य संध्यावेदन ।
 त्वा ३- प्रयोज्यस्य तत्र सत्त्वेन फलमिति तेनित्यवधेयं ननु लिङादेः कार्येणैव शक्तिरिति ।
 तिरुसमतमाशंकते नन्विति इच्छाविशेषरूपस्य यागस्यांशुतरविनाशिनः स-
 र्गसाधनत्वेन भानेन संभवति अयोग्यत्वादित्यं पूर्व रूप एव कार्ये शक्तिरंगी-
 कार्येत्याह यागस्येति आशुतरविनाशिनः तृतीयक्षणावृत्तिध्वंसप्रतियोगिनः ।
 स्यापि फलपर्यंतस्यापि अन्यप्रकारे दर्शयति कार्यकृतिसाध्यमिति यागे ।
 कृतिसाध्यत्वे साक्षात् अपूर्वे तु यागद्वारेति बोध्यं कार्यबोद्धेति इदं मत्कृतिसाध्य-
 मिति ज्ञानवानित्यर्थः विध्यर्थं मुख्यविशेष्यकं शाब्दबोधं दर्शयति तेनेति ।

ते० दी०
५०५१

तद्वर्मावच्छिन्नविषयकारणबोधप्रति ४ ३५२

कृतवित्पथः १=

मीमांसकात्मते ३४२

स्वर्गकामस्य लिङ्गं यैकार्ये तदेकदेशे च यागस्यान्वयेनेत्यर्थः न्यायमते तु तत्र
कृतिसाध्यबलवदेति ह्यौ जनकैष्टसाधनतया यागांतकूलकृतिमानस्वर्गका
मइति वाकार्यबोधः नन्वपूर्वस्य पूर्वसंनुपस्थितत्वात्कथं तत्र शक्तिग्रहइति चे
दपूर्वदेत्यभिज्ञाः तन्मते तु द्वर्मावच्छिन्नविषयकशक्तिग्रहस्य तादृशोपस्थितेश्च
हेतुता न तु समानविषयकत्वेन हेतुहेतुमद्भावः एवं च कार्यत्वावच्छिन्ने यत्र कुत्र
चिच्छक्तिग्रहः योग्यतावलाच्चोपर्वरूपकार्यस्य शाब्दबोधे माने न हि यागविषय
कसंन्यत्कार्यसंभवतीति न तु नित्ये फलाभावात्कथं तत्रापूर्वबोधकतेत्याह
यावज्जीवमिति अपूर्वमेवेति कार्यत्वेनेत्यादि यद्वा पूर्वमित्यर्थः लौकिकस्थले
ऽपूर्वमानांसंभवादाह आरोप्येति क्रियाकार्यइति धात्वर्थनिष्ठकार्यत्वइत्यर्थः

फलाजनकासर्वम् २=

नथाचारोग्यकामनियोज्यकं भेषज
यानविषयककृतिसाध्यमारोग्यमिति

१=३५३

५१

लौकिकौलौकिकसाधारण्येन कार्यत्वादावेवलिङ्गादेः शक्तिरेगीकार्येत्याशयेन समाध
 ते यागस्येति अयोग्यत्वात् यागस्य स्वर्गसाधनत्वेन भानेन संभवतीत्युक्तदोषं नि
 राचष्टे अयोग्यतेति अयोग्यता संशयसत्त्वेऽपि तस्या विद्युत्कत्वाद्बोधो भवत्येवेति भावः
 वाक्पादिष्वसाधनत्वे यागेऽवगते तस्या अंतरविनाशिनो व्यापारे विना फलजनकत्वात्
 भवति तन्निर्वाहायां सर्वकल्पत इत्याह तन्निर्वाहार्थमिति ननु यागध्वसस्यैव व्यापारे स
 त्सु किं सर्वकल्पनेनेत्यत आह कीर्तनादिनेति आदिना कर्मनाशा जलस्य स्पर्शात् करतो
 याविलेघनात् गंडकीबाहुतरणाद्धर्मः क्षरति कीर्तनादित्यत्रोक्तकर्मनाशा जलस्य स्पर्शा
 दिपरिमहः ध्वसस्य व्यापारे त्वे स्वर्गधारापत्तिरित्यपि दूषणं विभावनीयम् लोकव्युत्पा
 तीति लोकव्यवहारेत्यर्थः सच यो यत्र प्रवर्तते सः कृति साध्यत्वेनेष्टसाधनत्वेन च तज्जा

त० टी०

प्र० १५२

त१५

नातीत्येवंरूपः केचित्तु यद्वृत्त्या यत्र प्रवृत्तिस्तत्साधनमिति रूपो लोक व्यवहार इत्याहुः ।
नव्याः पुनः लोकेष्वेतेत्यादिलिङादिसमभिव्याहारस्य ले क्रियायामेव कृतिसाध्यत्ववि
शिष्टे साधनत्वबोध इति नियतवलादित्यर्थः सर्वत्रेति शेष इति व्याचक्षुः आख्यातत्वे ।
नेति तच्च संकेतसंबन्धेनाख्यातपदवत्त्वेति त्वेति क्व मेव शक्यतावच्छेदकमिति न ।
व्याः यत्तार्थकत्वे कृतित्वावच्छिन्नवाचकत्वे किं करोतीति कृतित्वावच्छिन्ने
जिज्ञासितसंबन्धबोधकं हितत् प्रश्नवाक्ये उत्तरवाक्यस्य कृतित्वावच्छिन्ने पाकसंबन्ध
बोधकत्वावतन्निवर्तकत्वं नान्यथेति भावः ननु रथोगच्छतीत्यादावाख्यातस्य कृति
बोधकत्वासेमवा तदनुरोधेन व्यापारेण वशक्तिर्वक्तव्येत्यत आह रथोगच्छतीत्यादावि
ति व्यापारेऽनुकूलत्वोत्कीर्तने तु तेन संबन्धेन व्यापारेण मनस्यान्वयलाभाय नव्याः ।

१५२

तत्र तयान्वयासंभवात्

पुनः गच्छतीत्याख्यातस्य जानातीत्यादिविवाश्रयत्वे निरूढलक्षणा नचाश्रयता
संबंधेनैव प्रथमतोत्तर्ये गमनादेरन्वयेन निर्वहे आश्रयत्वे निरूढलक्षणा कल्प
ने निरर्थकमिति वाच्यं नामार्थयोरिव धात्वर्थनामार्थयोरभेदातिरिक्तसंबंधेना
न्वयस्याव्युत्पन्नत्वात् स्तोत्रं पचतीत्यादौ स्तोकादेर्धात्वर्थपाकेऽन्वयादभेदातिरि
क्तेति ध्येयम् वैपाकरागमते निराचष्टे देवदत्त इति नाख्यातार्थत्वमिति आख्यात
स्य कर्तृदेशात् किंस्वीकारेऽनेन कृत्यादेः शक्यतावच्छेदकत्वसंगीकर्तव्यं कृत्यादौ श
क्तिस्वीकारेण कृतित्वादिः जातेः शक्यतावच्छेदकत्वात्तादृशव्यवमिति भावः तद्वैक
त्वादीनामेवेति आख्यातार्थत्वमिति पूर्वोक्तान्वयः आदिना कृत्यादिपरिग्रहः
ननु तर्हि कर्तृकर्मणोः कथं लाभ इत्यत आह तयोरिति आक्षेपादेवेति परमते

न० दी०

प्र० १५३

न स्वमतेन प्रथमांतपदेनैव तल्लभः देवदत्तसंजुलं पचतीत्यत्र तंडुलकर्मकपाका।
नृकलकृतिमान्देवदत्तइत्यन्वयबोधः देवदत्तेन पच्यते तंडुलइत्यत्र देवदत्तसम।
वेतकृतिजन्यपाककर्मभूत तंडुलइति शाब्दबोधः न च देवदत्तं पचतीत्यत्र तृतीया
या तादृशे च कर्मत्वे द्वितीयायाः तंडुलः पच्यत इत्यत्र च द्वितीया स्यात् तत्र कर्तृ।
कर्मणो राख्यातेनानभिधानादिति वाच्यम् अनभिहिते कर्तृत्वे तृतीयायाः।
तादृशे च कर्मत्वे द्वितीयायाः विधानेनादोषादिति ध्येयम् उपसर्गाणां वाचक
त्वमतेतिरस्यति प्रजयतीत्यादाविति ननु धातुनैव प्रकर्षादेर्बोधे प्रशाब्दादेर्वै
यर्थ्यमत आह उपसर्गाणामिति द्योतकत्वं तात्पर्यग्राहकत्वं एतेनेतरनिपाता
नो वाचकत्वमिति सूचितं तथाहि एवकारस्यायोगव्यवच्छेदोर्थः शोखः पंडुर।

१५३

एवेत्यादौ अन्ययोगव्यवच्छेदश्च पार्थिवधनुर्धरइत्यादौ वित्पादिकं बहुतरसू॥
हनीयम् वेत्तावत्प्रवृत्तये सकलकामनाविषयमुक्तिप्रयोजनकतो गेयस्यदर्श॥
यति पदार्थज्ञानस्येति पदार्थतत्त्वज्ञानस्येत्यर्थः अन्येषामवोतरप्रयोजनाना
मपिसद्भावादाह परमेति श्रुतेरयमर्थः अरेमुमुक्षुणा आत्माद्रष्टव्यः मुमुक्षोरा
त्मदर्शनमिष्टसाधनमिति यावत् आत्मदर्शनोपायंदर्शयति श्रोतव्यइत्यादि ते
नार्थक्रमेण शाब्दक्रमस्यक्तो भवति अग्निहोत्रं जुहोति यवागूं पचतीत्यादिवत्॥
असंभावनानिवृत्तेरिति अप्रामाण्यज्ञाननिवृत्तेरित्यर्थः युक्त्यनुसंधानेति अयं
भावः युक्तिभिरनुचिंतनं मननं तच्च आत्मतत्त्वतरभिन्नत्वेनानुमानं तच्च भेदप्र
तियोगीतरज्ञानसाध्यं तदर्थं सकलपदार्थनिरूपणमिति मोक्षोपयोगित्वं॥

त० टी०
प्र० १४

विशदयति तदनन्तरमिति मननानन्तरमित्यर्थः श्रुतस्यार्थस्य नैरन्तर्येणानुसंधानम्
रूपनिदिध्यासनस्योपायमाह योगविधिनेति इन्द्रियाणि विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य स
इन्द्रियेभ्यः मनः प्रत्याहृत्य साक्षात्कर्तव्ये वस्तुनि मनः प्रणिधानं योगः तदनन्तरं
निदिध्यासनानन्तरं मिथ्याज्ञाननाशो वासनासहितमिथ्याज्ञाननाशो दोषः
रागादिः एवकारेण कर्मव्यवच्छेदः मिथ्याज्ञानेति श्रुत्यादौ रजतभ्रमो विशेष
ज्ञानेनैव यथानिवर्तते तथा प्रकृतेपीति भावः कैवल्यं लभते नर इत्यादिनाम्
लीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे इत्यादि श्रुतेः ज्ञानाग्निः सर्वकर्मा
णि भस्मसात्कुरुत इत्यादि स्मृतेषु संग्रहः ज्ञानद्वारैवेति अत्रापेक्षमः निष्का
सनया भगवत्प्रीत्यर्थं कृतेः कर्मभिः दुरितक्षयरूप्यात्मकशुद्धिर्भवति ततो वि०

१४

Sans. MS.

181.4

T 187

133-MS

तर्कसंग्रह दीपिका; नीलकण्ठ
भट्ट रचिता
६५ पत्रक ॥ ल० भ० ६ पं० प्र० पू०

ह० ल०